הטעם המיחוד של תערובת הטבק האמריקאית ופילטר המיקרוניים המפורסם. קנט. מפעם לפעם מגיע לי.

אזהרה: משרד הכריאות קובע כי - העישון מזיק לבריאות

יותר אנשים מוסיפים SEVEN SEAS לבריאות

מינון נכון ערובה לבריאות

קצנחמים המודרני מתבטא בארוחות לא סדירות ובתוונה לא מאונת. אשיט רבים יותר מבירים כיום בחשיבותנז של תוונה גבונה לשמירה על חבריאות ומקצדים לתעשיר את מונגם בתוספות מונן החיוניות לגופם. מקרים רפאיים מצביעים על חסכנה לבריאות הטמונה במחסור של אבות מונן תאונים לבנין הנוף, כשם שצריכת יתר של ויטמינים ותוספות מונן עלולה לחזים. לכן מקידים בחברת SEVEN SEAS על תוספות מונן בעינון המדויק חדרוש לגופך, לא

ונסטת חמוון של SEVEN SEAS באות בכמוסות מצופות גילטין נוחות לבליעה, איגן שלות צבע וטעם מלאכותיים , סוכר או חומרים משמרים.

הצלחה טבעית באנגליה

מארות מול מיא תחברת מגדולה ביותר באנגליה לייצור ויטטינים ותוספות מזון. שאריה 30 שנות מחקר ופיתנה, שהניבו סדרה מעולה, המבוססת על חומרים טבעיים ומצטיינת ביתרונות יחדיים. מו שתו לבריאותך השוב שתדע כי נעתח תוכל לחשינ גם בישראל את סדרת תוספות מוון תומכרת ביותר באנגליה: SEVEN SEAS.

שיפול מקצועי לאורך כל הדרך

ינין: SEVEN SEAS (סבן סיז) אנגליח באיאו נשרד חבריאות הצים: כנוטל בעייט התברגאת פילר בעייט לחייג בתי חבריקחת בלבד

SEVEN SEAS

SEVEN SEAS

על כל מוצרי
על קניה מעל 50שה נטו
על קניה מעל 50שה נטו
אפטר שייב יוקרתי
GIRONIMO

Ribedio

ו'נטבת, תשמ"ט 16.12.1988

מ פינות שמורות ל"מעריב" This Magazine is a Supplemento Maariv International Editor

קיבוץ בבוץ ימק כן חוריו

לאהוב ילרים סרוקים תלמה ארמון

מהפכת המיסגדים ספי גבאי

ךן דף למתגיים יהונתן גפן

די טיול סופשבוע, בא"י העוברת נילי עידלגדר

שטח פרטי, משה בקר נורית ברצקי

ל כמה כסף עולים החיים אנינה לורי

ו כריסטינה, אוי כריסטינה ארית הראל

לאכול בחוץ

קלאסיקה מודרנית יהוית חנוך

חיים ואוהבים הטי אנידר עטונארז יגאל לכ

מעריב לילדים

במבחר טעמים יחודיים: 11100 מעדן אגוזים בשוקולו חלב

אוןשן מטיף גרנולה מצופה שוקולו בתוספת שקדים

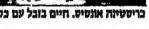
מאסטר סדרת סוכריות איכות בשלושה טיענים מנטה ממולא שוקו, חלאה במילוי קרם אגזוים וקרמל אנגריקאי

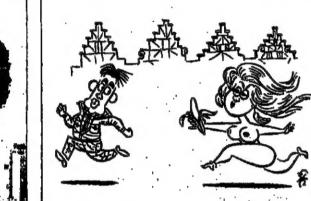
לים איל אחיקר. ממשיך לדבר על לים כתרת בעמוד 10. צילום השער: אית וילבימן,

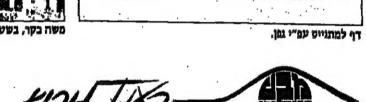
וו למי דור־און אה אורו דניאלה בוקשטין ונית פורו אורית הראל מק גרפין יורם נאמן

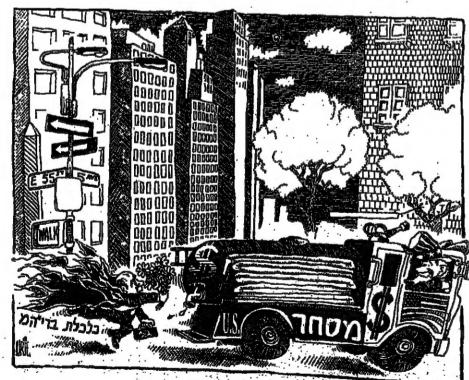
מצנות אורלי אנשל, שרי אנסקי מרעות: אודי דגן

מרבציוב במי יורק.

5 Blaggin

קיבוץ rill

בשבוע שעבר הפחיתו מהתפרים בחדר האוכל מנת בשר, ובערב שבת לא הגישו ירקות קפואים. אמדפי המרכולית הורידו מעדני חלב ובבתי הילדים חזרו לארגרינה אחרי תקופה ארוכה של חונאה. בעוער העונקים, אחד מ"ם15 קיבוצים השקועים כיום בבוץ פינאנסי עמוק, מורגשת חרדה הנובעת ממאבק על עצם הקיום. ומדובר בקיבוץ צנוע יחסית, עם מכעל מצליח, הממוקם בסולם החובות "רק" במרכז הטבלה. אז הפעילו עם צוות חידום כלכלי, הוּלכים לתקופה של קיצוצים דראסט"ם ברמת החיים ומוציאים את האידאולוגיה מהנפטלין כדי להתבונן בה מחדש באור היום החושפני ולבדוק האם היא עדיין תחאיתה למציאות. איך זה קרה, ולמה. אנטומיה של תהליך.

מאת יצחק בן־חורין צילואים: בני גלזר

ו לם זכות קיום. אומרת אירית, מזכירת התנועה הקיבוצית כולה רוכץ חוב אריר של שישה. פינאנסים שיתמודרו עם שינויי המרניות מאו תחילת שוות השמונים כלפי החפלאות והמינור היצרני כולו. בארץ קיימים 280 קיבוצים, ושער העמקים הוא הדווצאה גם קיבוץ סולידי בשער העמקים מוצא עצמו

כשהחלו שם הבעיות לפני כחמש שנים, דיברו

7 Biagain

בארץ פיימים 280 קיבוצים עקרון הערכאת בארץ פיימים 280 קיבוצים בצרות בצרות החוצה פיבוצית הוא הראשון שרוצים אחד בייסוד מהם השקועים בברץ פינאנסי. בסולם בצרות בייסוד מהם השקועים בברץ פינאנסי בסולם בצרות בייסוד מהוא מבוקם אי שם באמצע ושער העבקים הוא בשהחי בשהחי אבר הוא הבסיס לקיומנו. הערבות הוא ממוקם אי שם באמצע ושער העקעות חברים על צ לות הא על הבסים לקיומנו. הערכות הא ממוקם אי שם באבצע ושעם המשקעות חברים על צורך כמכנה כלכלי חדש של המשק אפילו משל למער ליציה שבירתו תגרום לחברים קיבון צנוע יחסית הכריו לא נכנסן להשקעות הרצון נקסן צערים! קיצצו בתקציכי ההלכשה וריחוט. ין בון הבו לא בנן תוספות למנורים, למרות הרצון "נקטן צערים! קיצצו בתקציכי ההלכשה וריחוט. ראוותניות, לא בנן תוספות למנורים, למרות הרצון ראוונג הוא את ברישות לית הם בן שיפצו את ב-1985 ו־1988 ושקפאו נסיעות החברים לתרל. מאו ישורים לעבור לפת להם". האותניהה לעבור ללינה משפתתית, הם בן שיפצו את ביספר הפתיתו את מספר היוצאים מדי שנה מעשרה לישור הדרית. התנועה מסייעת להם ומורימה החוריהאובל שגם משמש כמוערון וש להם מפעל לשישה זו היתה בשורה קשה לחברים הממתינים לתור לישור הדרית. התנועה מסייעת להם ומורימה החוריהאובל שגם משמש ליש טחנת לשישה זו היתה בשורה קשה ארוכות ומרובר באנשים ה בתנועה מסייעת להם ומזרימה חדר האוכל, שנם משמש בש איון. המנם חבור אמצעים מינימליים כדי שהחברים מצלית ברומגן, ליצור דורי וקולמי שמש, יש טחנת לשישה זו היתה בשורה קשה לחברים הממתינים לתור שק לייצר הברו מצעים מינימליים כדי שהחברים מצלית ברומגן, ליצור דורי השויות שכל זה לא לצאת לחופשה בחדל שנים ארוכות. ומרובר באנשים לשק לישר אמצעים מינימליים כדי שהחברים מצליה, כרומגן, ליצור דורי וקולס שמש, אבל זה לא לצאת לחופשה בח"ל שנים ארוכות. ומרוכר באנשים אל לשר ויהיה להם מה לאכול. אבל נשאלת קמח רווחיות יש הקלאות מקצועניות אבל זה לא לצאת לחופשה בח"ל שנים ארוכות ומרוכר אל למה ומן יכול מצב כזה להימשך, כאשר על מתבטא בחשבון הכנק אולי בגלל שאין להם מומחי

הקיבוץ הראשון שיתמוטם יגרור מיליארן שקלי מדא האדים, בשיטת הרומינו. עקרון הערכות אנחנו הולכים עכשיו לתקופה של קיצוצים רראסטיים

לתול לאנור לעצמם מחשש שיניעו לפח לחם".

בשלושה בנובמבר, עם היוודע תוצאות הבחירות לכנסת, נקראו נציני הקיבוצים לכינוס תרום, הם הבינו ששום דבר פחות מברק־בית יסורי ושלטלה איראולוגית רצינית לא יעזור. שזוהי שעת חרום בקיבוץ הארצי וכתק"ם הקימו צוותי הכראה מורככים מכלכלנים ואנשי חברה לבריקת התפוקה של החברים העוברים.

בתוך התנועה החלו לרבר בגלוי על קיבוצים

וווהי כבר לא המלבטות איראולוגית כזו ברמת החיים. חברות מבוגרות מבקשות לשוב לייצור". קפואים וכשבת כבר לא חיה כשר מוכן שהחברים נהגר לקחת לחדרים. ממדפי המרכולית הורידו מעדני חלב, נקניקים וסוגי כשר משובחים. בכתייהילרים חזרו

צי האלון העבותים בחצר קיבוץ שער העמקים שנים לא חשבתי כך, אכל בתקומה האחרונה אני הגענו לנקודת שפל ועלינו להחלים עם עצמנו אם מעניקים למתכובן כהם תחושה של שורשיות, מתחיל להתלבט בשאלה איך מביאים אנשים לכך מגיע לנו להיכחר, או שעלינו לעשות מאמץ להיטהר. של אחיוה איתנה בקרקע .אבל גם כפעוטון של שיעברו ויפרנסו את עצמם". המשק, המשקיף על הכרמל ומטרץ חיפה, כבר יודעים שהכתים הקטנים והנאים של החברים עם "באוויר". בשבוע שעבר הפחיתו מהתפרים בחרר גינות: הגוי המסופחות ומרכצי הדשא הרחבים, האוכל מנת בשר אות בערב שבת לא הגישו ירקות מתקשים יותר ויותר להסתיר את הסדקים הנפערים.

> ואולי לא סרקים אלא רעירת אדמה של ממש, אם רפי שניר, אחר משני מוכירי הקיכוץ המשתייך - למרגרינה אחרי תקופה ארוכה של חמאה. לשומר הצעיר, אומר: "היום נשמעים בקיבון קולות אירית דרורי, מוכירת הקיבוץ, מאשרת: "יש שקוראים לקשר ישיר בין מאמץ לתמורה הדכת מאור אצלנו חרדה, חרדה הנובעת ממאבק על עצם הקיום.

נפטר שכירים

יהגענו לנקודת שפל ועלינו להחליט עם עצמנו אם מגיע לנו להיכחד, או שעלינו לעשות מאמץ להיטהר".

> שינויים, פעילויות והתארגנויות המתחייבים מהשינוי בהתארגנות ובהתנהגות כדי להגיע למבנה הנושא עצמו כלכלית לאור ערכי היסור של הקיבוץ. הצוות

גיסוח עדין למציאות קשה ומביכה. חבר הקורא הוצאות בלתי"סכירות.

"חברים שואלים: מי ידאג לסגור את החשמל

. השאלות החוזרות עתה לסדר היום הן אותן שאלות כהן התלבטו בקיבוץ כבר לפני עשרות שנים. ב־1950 הודיעה הקומונה: "כל חבר חבא לבקש משחת שיניים, חייב להחויר את השפופרת הריקה, אחרת לא

שקוראים לקשר ישיר בין מאמץ לתמורה. אגי מתחיל להתלבט בשאלה איך ונביאים אנשים לכך שיעבדו ויפרנסו את עצמם".

ייענה". כאותה שנה כתבו עוברי המטבח: "זה תרשיים שלא קיבלנו ריבה. אנחנו מבקשים מהחברים לא לתבוע ריכה במירה שאינה מוגשת מראש לשולחך. אז מה עושים היומז

יאתר בעיות ומוקדים בהם דרוש שינוי, ויפרט מטרות

בעיתון על תרופה כלשהי, שוב לא יוכל לבקש מהמזכירות לרכוש אותה בעבורו. הוא יצטרך להסתפק בתרופה לפי מירשם. רוצה לקנות משקפיים: איפה כתוב שחבר קיבוץ צריך להרכיב את היקרים ביותר? חברים ששכחו מתי בפעם האתרונה ניגשו למתג חשמל וכיבו אותו, יצטרכו לתת דין וחשבון על

במקומות ציבורים: חדרי המדרגות, בית כסא, מקלחות ועורז החברים: השומרים: כולם יחר": (מעלון המשק

רכי שניר: "נשמעים אצלנו קולות

שרי גורן, כלכלנית, רכות וערת הצריכה: "מווידים את רפת החיים כ־7.3% וכל חבר יוכל לפנות ינעליים כ־150 שיח בשנה, וכגדים ב־400 שיה. הוצאות אישיות לא יעלו על 700 שיח בשנה. זו פגיעה קשה כרונחת החבר שיקנה סרין רק בעוד שנחיים, ייצא שורת להצגות וישתמש כבידור מכית שגם כו קיצצנו. חשנה הואת החברים מימשו את כל התקציב ויש תפקידים, אנשל כלכלה ואורחים, שיבחן עריכת מימוש יתרות – בעיקר לחברים עם ילדים קשה מאור

כטביכה הפוליטית, החברתית והעסקית בה מצויים הקיבוץ, התנועה והמיגור היצרני כולו. אנו מצפים מהצוות שיתייחס לתחומי העבורה, הצריכה השוטפת, פרוייקטים אחרים במגזרי המשק והחברה מנקורת מבש כלכלית וחברתית־קיבוצית. המטרה: לגרום לשינוי

שהוא כל כך ענק".

לאנשים מה תפקדם במשק" (פבקה, 1935).

לעמוד בתקציב. בפעם הראשונה צוברים הברים

כיצד מטפלים בחבר כעל משיכת־יחרז "סוגרים כספומטים. מעל סכום מסויים לא מאפשרים לקחת מקופת הבית. במקרים מאוד קשים לא מאפשרים לחברים לקנות באשראי. הוסמים בסניהם את הגישה למחסן המרכזי של הקיבוצים ולמשביר המרכזי. מטפלים ביתרות שלהם. החברים רי לחוצים. הם לא רגילים לחיות באוברדראפט. הורדנו את רמת המוצרים בכלבו (צעצועים, ממתקים), ובמרכולית. המיגוון צומצם. כל הזמן אנחנו לוחצים ולוחצים, ואני עושה את זה כבר שלוש שנים, אבל מתוסכלת מההשפעה הקטנה של הצמצומים על התוב

פעל כרומגן, שעת בוקר מאוחרת. ליד המכונות נראים פועלים שכירים: ערבי, אסיר בתהליך שיקום, סטורנטית מתוכנית סל"ע בני נוער מקיכוצים אחרים (דולריסטים") החוסכים לנסיעה לחו"ל. שיוויון וסוציאליום זה ישה אבל העבודה במפעל מתכת – קשה. "נחליף אותם כחברי קיכוץ בשכועות הקרופים", מבטיחה המזכירה

החברים מצידם כאים לעבור במפעל פעם נישבוע, משלוש אחר הצהריים ער שבע בערב, עם תום יום עבודתם במינורים אחרים של הקיבוץ. קוראים לוה גיום. בקרץ הם גוייסו לעשב את שרות הכותנה. עשר שנים עשו את זה פועלים ערכים. כמשק היתה התנגדות לראיסים, אבל אי אמשר היה לנכש עשבים עם עקרונות. צריך היה לאחוו בפוריות, ממש כידיים, ואת זה שכחו הברים רכים מתי הם עשו בפעם האתרונה. עכשיו וצורות היבלות לידיים. "זה מזכיר לי את נעורי", מחייך פררי דומני, מרכז המשק לשעבר, היום אחראי על הזרמת תומרי תגלם בכרומגן.

שורות מתוך הספר יביתי בין עמקים", שנכתנ לפני שלוש שנים במלאות לשער העמקים 50 שנה! "יש לברד ער יסור את שאלת המחשבה הקולקטיבית התמטרנו אמנם לביטום משקי, אבל יש מעטים שום שאלת העבורה כאופן יכודי. יש להחדיר לכל חבר את המושג מה זו עבורה. עניין העכורה עדין לא חדר לכל פרט" (מ., 1935): "צריך לחנך את החברים לקראת בניין משק עצמי. צריכח להיות התאמצות... מעש מאוד שומרים על כמות התוצרת בעבורה היא צריכה להיות פי שניים. גם את הנהמות צריך לדעת לנגל... בומן הראשון צרוכה להיות דיקטטורת. צריך להבהיו

חזרה ל-1988. המזכיר רפי שניר: "לא נעים להגיר את המילה פיטורים, אבל כמקום שאפשר נסטר שכירים ונכנים חברים. רור שלם גדל על זו (המשך בעמוד 13)

הזוכים לצאת להו"ל פעם, אולי פעמיים, בחיים.

תמזכיר רפי שניר: "לא נעים לחניד את המילה

מיעורים, אבל

במקום שאפשר -

אבל הפעולות שננסטו אז היו. מתברר. טיפה בים. רק עכשיו התחוור לחברים שהחרב אכן מונחת כפועל על הצוואר. בשער העמקים 400 חברים, 700 נפשרת, 30% בני 70 ומעלהן עומס חברתי ככד שנוצר עם עזיכת כחמישים אחוז מהכנים מסיימי השירות הצבאי. 12 בנים (בני 21'30) נמצאים כת"ל. מכה קשה וכואבת, אבל אין זמן להתעמק בה כאשר יש הרגשה שאולי מחר לא יהיה לנשארים מה לאכול.

חוב אדיר של עשרות מיליוני שקלים, רובו לבנק לאומי, השולט למעשה בשער־העמקים מאז הסכים הקיבוץ (בחודש יולי) להצטרף לתוכנית של הכנק והתנועה הקיבוצית המחייכת אותו לקכל אישור על כל פעולה כספית מוועדת־שיפוט המורכנת מנציגי הכנק והקיכוץ הארצי.

שבוע שעבר התחיל לפעול נשער העמקים צוות חירום כלכלי. בחדרי החברים ובחדר אוכל מתקיימות מאז שיחות חברה לבירור השאלות הערכיות. איך קרה שהגענו להיות חברה כוו ולא אחרת? שואלים שם. על מה אנחנו מוכגים לוותר ועל מה חייבים לשמורו עד כה, לא עמרו החברים מעולם כפני השאלה המסרירה מדי פעם כמעט כל משפחה בעיר: מה לקנות ועל מה לוותר. עכשיו הם נדרשים לקבוע סדרי עריפות. מיכחן רציני מאוד לכוחה של האיריאולוגיה הישנה.

במשך השנים עלו כשער העמקים אל שולחן הריונים השאלות הגדולות. כמה סימני דרך: כמאי 1975 התקיים דיון במתן שנת הופש, עקב רצונם של צעירים להתנסות כחיים עצמאים מחוץ לקיכוץ. החברה פבקה קמה ושאלה: "אנשים מנקשים חופש. הוכש ממה: היש בעולם הכרה חופשית יותר

בדיון ראשון על הפקרת כספים פרטיים בקופת הקיבוץ (ספטמבר 1980) אמר ,יואב ארוי: "אנחנו נותנים גושפנקא חוקית לחימול אחד מעקרונות היסור של הקיבוץ. יש אצל הברים כסף פרטי במאות אלפי לירות. במקום להלחם בתופעה, מאשרים אותה. אולי כראי שנשחק בטוטו ונכנים את הכסף הוה לבנקו ישנם חברים שכל מה שמעניין אוחם זה הבית והרכוש: שלהם. תסלות לי, זה כבר לא קיבו לי.

אבל עד כת נשארו כל הריונים במישור התיאורטי המציאות תנוכחית מחייבת להתחיל לרבר על הכל. מצב הקומה אינו מאפשר דחיה נוספת.

בין וארי שער העמקים הופץ בימים אלה מסמר שהוא כתב מנווי לוערה חרום לכצע שינויים. "המזכירות ותוליטה על כחירת צוות המורכב מבעלי

מרכז ניצן: וח' אלנבי 14 תלאביב טל': 3-5101165-8 N OFFICE 14 ALLENBY ST. TEL AVIV TEL 03-6101155-8

גם היום ממשיך אייל אחזקר לדבר על גאווה, ערכים, תרומה.
ובעיקר אמונה. אמונה בצירקת הרדך, זה מה שהחזיק אותו
לפני 11 שנים, סצוע קשה, כשבי המצרי, זה מה שהחזיך אותו
אחרי השני לשרת בנווש בחיל האוויר, זה מה ששלת אותו אחרי
הצבא להיות מוחה ולפני שנתיים – לניהול ניצ"ן, האגורה
לעירום ילדים לקרי למידה אבל גם מי שכל חייו פעל כאילו
באמת אששר לוסך לשנות, לשפה, מרגיש חיום ש"הכל
מיריים הישראלית על היאמיות הגוברת בחברה הישראלית ועל
מיריים על מהפכות.

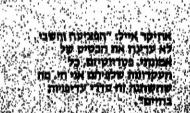
לאהוב ילדיםרוקים

אוכה לעני שבע עשרה שנים חזר אחיקר אייל משני המצרי, והזמן שחלף מאז לא שינה דבר מוניסת עולמו. הוא ממשיך לדבר על גאווה, שינים, תרומה. מוגן מכל צרדיו מפגעי העת תשעית, הוא עריין רואה את מדינת ישראל דרך מינים החלוציות של הוריו שהיו גם ברגניה עם קחו, ונם כירושלים במצור. "אמונה", אומר אחיקר. -צונה בצרקת הדרך. זה מה שהחויק אותי בשבי". ק משונה הואת חזר לשרת בחיל האוויר, אחרי מני אשים עם שבר כנב, שצריכים להשקיע הרבה מצו נכל פסיעה של רגל, לא חוזרים בדרך־כלל וחות ווילים. אחיקר הוסיף למחרוזת המלחמות שהוא מה נהשתתפות בהן את מלחמת יום כיפור ואת שותה ההא כלכגון. הכל ממעוף המטוס. השינוי חוד נלחימה שלו היה בסוג המטום שאותו ניווט. קום וה היה פאנטום. אוזרי הפציעה עלה על הרקולם. תמות עולמו ברורה, נטולת סימני שאלה. יש יוני ידישויות. קורם כל בטחון, מעט אחרייכן – ואן לכן ווה למורה אחרי שפרש מהחיל. הוא חינך ומחי חיכון כרמת השרון, לימר אותם כלכלה, יצא אם לפיולים, נתן ערכים. אחרי תוכרונות הטובים די הסימת וחמסיבות שאחרי הטיסות, באות ושונות שלו עם וצתלמירים.

"שחד מאתים בוגרים במחזור אחר, התגייסו 30 לחוסטים, הוא ממשיך למנות הישגים מטוג מטיים. לחוסטים, הוא ממשיך למנות הישגים מטוג מטיים למול לספאות הנחצמת שלו ממציע לעתים חיוך אל להגי, שקט. הוא יודע לקלוט את האירוניה משת לגשמע כמה אמירות פאתוט שלו. אבל זה מין לג אחיקר בשלו. הוא שייך לדור הזה שלית חדך הלאומית היא גם צירקת קיומו האישי. השל למום במה שהוא מכנה "האמונת שלי", השל למום במה שהוא מכנה "האמונת שלי", השל לגבור על כל קושי באמצעות כוח המות המימי ואז אתה נוגע בשלווה של אחיקר למום מלים.

למי שתיים הגיע לניהול ניצ"ן (י), אגורה לחת ילרים לקורי למידה, כינו לבין הילרים לחת ילרים לחת ילרים למידה, בינו לבין הילרים האלים נחדים הסמוכים למשרדו יש מרחקים החת הדעינה, שקט פנימי, כטחון עצמי, השלים הטיים שמתוכי צמה אחיקר, סביר לה שי מהילדים של ניצ"ן לא יהיה טיים. שדינילדים מדוקים, שחדשג תגדול בחייהם יחיה של המיים מגדר, אבל אין מקום לתהיה לה הוניסותו של אחיקר לעבודת המנכ"לות של הניוקקת לטיפול, 10 אחרוים מכלל שלות פנין ואני מאמין שהטיפול בילדים האלה לא הקול בולר בולר בו מוסדי, ואולי אמילו יוכלו של היא לא רק בגלל צו מוסדי, לעוור לחלש, הם

יה אים שאינו מרכח כדיכור. זה נכון לרמותה לא לרברי, השחיקה לא לרברי, השחיקה לא לרברי, השחיקה לא לרברי, השחיקה לשלחו השיחה כממשות מאושית, כשמצא לחנטא בעבר, גרר לעיתון מלים שניגורו מקומת העצמאות. ב־75 כתב ל"מעדיכ" עלרות היל האוויף, יש הרבה הגיגיאת עלרות היל האוויף, יש הרבה הגיגיאת לעלות משנת כמון "אלומות האוויה משנת כמון "אלומות המשר בעתוד הבא

"צריך לתת לילדים בסיס מוצק של אהבה. אחרי־כן הם יוכלו להתמודד עם כל קושי בחיים. אם מראש מכניסים כהם פחד וחוסר בטחון, הם לא יודעים איפה הם נמצאים בכלל".

(המשך מהעמוד הקודם)

ואחיקר כתכ: "דווקא עתה אברה לעם האמונה בצידקת דרכו. אני עומר משתאה נוכח הירידה, גלי הנשירה, ההתבוללות התרכותית והחברתית, התחיה והספקי אין לשכוח שכשחור מן השבי, גרר איתו, שלא כבחירתו, הילה של גיבור. הוא מערער על האסוציאציה הואת שלו בתודעה הישראלית, אכל גם לספקנים לא נותר אלא להאזין לו ולהנהן. הוא שילם מחיר ככר בשכיל הזכות לדכר על עתיר מדינת

ועכשיו אתה עומד לעזוב את ניצין. שנתיים

"אני כא מהצכא. כצכא מחליפים כל שנתיים תפקיד. האמת היא שלא היה לי זמן לעצמי כשנתיים האלה. זאת עכורה מתישה. לא קראתי ספר, לא שחיתי, למרות שאני צריך, כגלל הפציעה".

ה שינית כניצ'ן? "כשהגעתי מצאתי אירגון בעל מטרה

גדולה, אכל עם כוח קטן. זה היה אירגון שפעל כצורה חלוצית, ועל בסיס התנדבותי. הרחבתי מעשרה סניפים לשלושים. השתרלתי להגיע לצורת ניהול מסוררת ואחידה. זה הַבַל דק שצריך להלך עליו, לשמור על התנופה החלוצית, אכל בצורת ניהול מסודרת. בעיקר בנושא של תהליכי קבלת החלטות וניהול כספים. היה קשה לשנות תפיסות של אנשים, שרוכם מתגדכים והורים לילדים לקויי למידה. כל סניף הוסם ע"י קבוצת הורים, וכל אחר משך לכיוון הצרכים שלו. נאבקתי לפירוק העמוחות העצמאיות המקומיות. הרכה פעמים אמרו ליו כאן זה לא צבא. אבל אני מלא סיפוק מניצ"ן של היום לעומת האירגון מלפני שנתיים, מכחינת ההיקף, התפיסה, נוהלים וסרר. עם זה, יש עור ים של דברים לעשות".

ובכל זאת אתח עוזב. גם תתנדבות ניגמרת

"כן, אני חושב שכן".

אייל לא השתהה ללמור את הנושא שלו כשהגיע לניצ"ז. הוא לא ידע על קיום בעיות של לקות למירה לפני־כן, למרות שהיה מורה, בתוך העבודה למך "שלא מספיק רצון טוב, צריך גם הרכח ידע. למרתי גם על מקומו של אירגון מתנדב בחברה, והיתה לי אכובה גדולה מהצורה שבה עוכרים הגופים הממלכתיים שאמורים לטפל בנושא". לתפקיד החדש (משכורת צנועה בלי הטבות כמו אש"ל או כיגור), הוא הביא איתו תארים מהאוניברסיטה (כלכלה, לימודי המזרח התיכון, פילוסופיה, מדע המדינה), נסיון צכאי שכלל גם פיקוד על בית־ספר לנווטים ותפקיד של ראש ענף תיכנוו בח"א, פלוס חוויותיו כמורה. הוא לא ניזקק למיפגשים עם ילרים מתקשים כרי ללמור את בעיתיות האירגון. הוא כא לנהל.

אשרד החינוך. בסך הכל כ־50 נשים. במפגשי ההנהלה ישב עם ויטה רוזוב, יו"ר, וגלה יעקבי, נשיאה. כשביקר בסניפים, נידפר עם אימהות. לפי הרגשתו עבר כמה נגינה. גם אם לאימהות הנאנקות בגלל קשיי גידול תרגילים ששים בניהול במסע הזה בעולם הנשי.

"נשים עובדות הרבה יותר על אמוציות", הוא אומר. "הן ניתפסות לפעמים לדכר מסויים שגראה להן הבי חשוב, וקשה להן לראות את הבעיה הכוללת. זה קרה לי לא פעם עם אם, שבאה לטעון טענות בקשר לספק את כל צרכיו של ילד מוגבל. ישום החוק יחל לסניף שלה. היח לי קשה להממודד עם התפיסה של בהדרגה בתחילת שנת הלימודים הנאה. צרה מקומית. אתרי השבי, רוב הרברים כחיים ניראים עכשיו מסתמנת כו עייפות מסויימת. הוא כן 56, לי שוליים. הדברים החשוכים כאמת הם מועטים. סב לנכרה, חש בצבירת הקושי של הפציעה. כתוצאה

graeaic 12

בעבורה שלי עם נשים, כאן, קיבלה כל מלה חשיבות ראשונים", "דור הכפירים". במאי 81' כתב ב"דבר" על עליונה. כל פעם אמרו לי: למה אמרת כך, ולמה אמרת "מה שאבד לנו". זה היה כיום העצמאות ה־33 למרינה בך. הרגשתי שהרכה מאד זמן מתכובו על שטויות". אתה בטוח שחעיסוק הָזה בקטנות אופייני

"במידה רבה אלה תכונות נשיות. לגברים אני יכול להעיר ביתר קלות. הם לא נעלבים כל־כך מהר". איך ככל זאת פתרת את בעיית התיפקוד עם

"הרבה דכרים עשיתי בסוף לכר. אני נוהג לחלק סמכויות, אבל דורש להיות מדוות, לדעת הכל. התרגלתי בסוף לעשות הכל לכר ולהביא להנהלה רבר

אייל ניתקל כ"ניצן" כהתמקדות כאיבחון ובהוראה המתקנת. הגירסה שלו לצרכי ילרים לקויי

למידה כוללת היכטים שיקומיים רחבים יותר, כמו תיפקוד הברתי, רכישת מקצוע, איכחון פעוטות. לקות

עם עמיחות לעבודה במשרדי ויצ"ן: "אני מאמין שהטיפול בילדים תאלה יביא לשילובם בתברח".

הלמידה צוברת קשיים ככל שהטיפול בה משתהה. כתום הקרנציה שלו יכול אייל לרשום שבירה מסויימת של התפיסות המסורתיות כאירבון. הוא המים מיכללה ללימוד החיים ומקצוע לבוגרים כני 18-24, בכפר־סבא. הוא עסק בניסויי איכחון מוקדם, מגיל אסס עד חמש, עוד לפני שהגננת צועקת שיוציאו את הילר הקשה הזה מהגן.

"אין ילר שלא רוצה ללמוד", הוא אומר. "אם הוא כמרכו ניצ"ן פגש צוות מנהלתי ומורות של לא לומר כמו שצריך, צריך רק למצוא את הסיבה".

להוראה המתקנת יש בו חוגי העשרה. נירכשו כלי ילר ניצ'ני תמונת השטח לא השתנתה כאורח דראסטי, אחיקר מרגיש שהוא זרע משהו. במהלך השנתיים האלה נירתם ללובי האינטנסיווי שהביא לקבלת וצק חינוך מיוחד. לפי החוק הזה, המרינה תהיה חייבת

מצליעתו הקשה יש שחיקה בברכיים. יקודם כל אני רוצה לנוח", הוא אומר. "אחרייכן אלך לביטחון או לחינוך. לעסקים פרטיים ודאי שלא אלך. לא אמכור

אתה לא אדם שמורש. למה באמת לא פרשה אחרי שחזרת מהשבי עם סציעה כליכך קשה?

"משתי סיבות. השבתי שזה חשוב ונכון לחזור לצבא. מלחמות אין לכפות עלינו. אנחנו חייבים להגן על עצמנו. הסיבה השניה: אהבתי את זה. את עצם העשייה, המתח, ההרפתקה. זה הטעם לחיים. עסקתי הרבה בטיסות מבצעיות של צילום מעל שכח אויב. קשה לתאר את הסיפוק אחרי שעשית דבר מקצועי שלם. מצליחים להתגבר על המתח של הסכנה ועושים עבודה טובה, זה נותן המון. עד שנפלתי בשבי היו לי הכי הרבה גיהות מבצעיות בחיל־האוויר".

חיםשת אותו? "כן. הייתי מחליף חברים בתורנות שבת, שאם יהיה משהו, אני אהיה שם". חיית שם. שכבת סצוע כשה בחור מבודד

למת יותר גרוע. כשואה היה יותר גרוע. לטייסים

היה יותר גרוע".

"אחר הרברים שחיזקו אותי בשבי במצריים היה שירעתי שיכול להיות יותר גרוע. בשואה

מצרי אחד שאמר לי: כשתגיע לישראל, הרופאים ירפאו אותך, הכל יהיה בסרר. היתה לי תקווה לאיזה

נס שיקרה בכית־החולים כארץ. הוא לא קרה. הייתי צריך להשלים עם זה שהרכה עצבים כפלג הגוף

התחתון משותקים, שאני יכול להפעיל רק מספר קטן של שרירים. היה גם החשש איך יקבלו אותי כאן. אדם

שהיה בריא וחוזר פצוע. איך זה יהיה בכית, כעכודה. והיו לי ריגשי אשמה. לא ראיתי בנפילה כשבי עניין שיש להתגאות בו. תמיד מציקה לי השאלה אם עשינו

כל מה שאפשר כדי לא להיפגע. זו הרגשה נוראה

להסתובב איתה כל הזמן, היריעה שרגע אחר של היסח

הרעת שינה מהלך חייהם של אנשים".

חל בך איזה שינוי בעיקבות הניסיון חוה? "הפציעה והשבי לא ערערו את הכסים של אמונתי. פטריוטיום, כל העקרונות שלפיהם אני חי. מה שהשתנה זה סדרי עדיפויות בחיים".

מה נתת לילרים שלך מכל העקרונות האלה שאתה מרבר עליהם?

'היום אני ככר לא גאה כל־כך כמה שנתתי להם. יש להם טענות אלי. שלימרתי אותם להיות ישרים. הם אומרים: אתה לא יכול להתמורד עם החיים אם אתה נאיבי כזה. לי אין טענות אליהם כעניין מימוש העקרונות. הבן שלי היה בקורם טים עד שקרתה לו

המצרים שמרו בשכיל עצמם מחברת שירים

שכתבת בשבי. אתה ממשיך לכתוב? "אני רוצה להמשיך לכתוכ. זה מה שאני מתכנן לעשות עכשיו. אולי לכתוב רומן על החיים, על חיליהאוויר, לספר את תולדותיו. לכתוב סיפורי ילרים. אני מספר הרכה אגדות לנכרה שלי".

מה מפופר בהו? האגרות הן בדרך כלל על ילד או ילדה שעוורים לכל מיני חיות, ואו יש להם בעיה והחיות עתרות להם לצאת מהצרה".

זה עולם צורק וסימטרי. העולם עליסי אחיקר? צריך לתת לילדים כסיס מוצק של אהכה. אחרייכן הם יוכלו להתמודר עם כל קושי כחיים. אם מראש מכניסים בהם פחר וחוסר בטחון, הם לא יורעים

הגתינה הואת מספיקה גם לילד לקני למידה? "ילד כוה צריך לקבל. לקבל אותו כמו שהוא. זה הדבר הראשון. שירגיש שאוהכים אותו. לא רק שיגידו לו שאוהבים אותו. שירגיש. אחרייכן צריך למצוא דרך להתמורד עם הבעיה שלו, כדי שיוכל להשתלכ

אתה פועל כל חייך כאילו באמת אסשר לתקן מעוות. לשנות, לשפר. אבל בשאתה מדבר על החברה הישראלית אתה מצמער על הואכיות והחישמעות במזרח התיכון. וזו דרגשתך כבר דרבה שנים. אמרת לי: "למעשה דבל מידרדר". אולי הגיע זמן המסקנות? אולי בדורה של מטרה שונה?

אם המטרה נכונה לא צרין הקיים ולנסות לשנות מבפנים. אכל אני נאיבי מכרי להיות פוליטיקאי. ואולי צריד לעשות מהפכה. כן, אולי צריך לארגן מהפכה".

אכל החיוך שלו נשאר סטואי, ואין התלהכות יימאט. בספר קראתי לא יותר משלושה עמורים ליום, ישראל האיראלית שלו. המהפכה, אם בכלל תבוא, תתחולל מיריו של מישהו אחר.

13 Bipepio

איפה הם נמצאים בכלל". "לילדי יש טענות אלי. שלימרתי אותם להיות ישרים. הם אומרים:

אתה לא יכול להתמודר עם החיים אם אתה נאיבי כזה".

אחרי הרבה חודשים תגיע אליך נציג הצלב הוא הכיא ספר. 'כן כושים' של פוקנר. אצרכך הביאו תניך, ידעתי אותו בעליפה, עכשיו ככר שכתתי. יותר מאוחר מילא בקשות שלי. הביאו לי צריך לשנות את הדרכים. אולי להצטרף למימסר פטיפון, שה, ברירג".

איזה תקליטים קיבלת? יהויפושיות. ריי צ'ארלס. ניגנתי הכי הרכה את ארית פיאף, היה ו'אק ברל, נ'ורנ' ברסנס. השתרלתי להשמיע את כל התקליטים במחזוריות, כדי שלא בקולו. אחיקר אייל ימשיך ודאי לשמר את תמונת

שח היבוריון בין הפציעה. היה רופא • יום הדוורמה של ניצין: 21 ברצמבר. יקורם כל ההתמודרות עם הפציעה. היה רופא

שישנו נוייסנאם היה ממש קשה. להיות כבור מתחת שנים ולאכול תולעים, שבע שנים. כל הסיפור שלי מ נחצו לי חריג ששווה לרכר עליו. לא הכנתי על

ישלו בפציעה שלך במצרייםז

באה לבקר אותי, וגולדה כאה לבקר אותי".

"רק טיפולים שוטפים, כמו ניקוי דלקות וריפוי פצעי לחץ. ההזבחה בטיפול בפגיעה מעמוד השידדה גרמה לנוק בלתי הפיך. חצי שה שנמי במיטה כלי לזוז. אחריכך התחלתי לקום, מחות עצמי, התחלתי להניע את אצבעות הרגליים. מחלה מילימטרים, אחריכך יותר. וגנעתי למצב

שלושה על ארבעה מטר. אור ניאון דלק כל

וורי חצי שנה תוכנס לחדר שלך מנחם עיני, הא נוש שנמל בשבי. כשהבריא והעבירו אותו מות השבויים, היה לך קשה להזור לבירור?

השכוע הראשון היה קשה במיוחר. מירה כחדר החקירות המשכתי לשכב על הריצפה די לא יכולתי לווז. זה איפשר להם לבעוט. לא

סיבלתי אוכל. איזה פעמיים הגניב לי אחר השומרים עגבניה. לא יודע אם זה היה מחווה אנושית או תרגיל. רזיתי הרבה בשבוע הזה. כשהעכירו אותי לבית ותולים והסתכלתי פעם ראשונה בראי נראיתי כמי

שחזר מהעולם הבא. במשך השכוע הזה הייתי מטושטש רוב הזמן, סכלתי כאכים. היו לי מחשכות על הבית, התאמצתי להתמורד עם החקירה".

'אני חושב שכן. הצלחתי להונות אותם במירה רבה. הם לא ידעו שהייתי כארה"ב כדי ללמוד את הפאנטום. סיפרתי להם שאני סטורנט ושקראו לי באמצע הלימודים לבוא ולטוס. הם הירפו ממני כשראו שאני גוסס. הייתי במצב קריטי. למצרים יש גאווה מסויימת. חיה ירוע שתפסו אותי, והיה חשוב להם שכלפי חוץ הם ייראו יפה בעניין הוה".

> מה הית בודל תחדרה הוריסים היו מוגפים, אכל היה חור קטן כאחד פת ואר השמש חדר בעדו. יכולתי לדעת את השעה

אח לא ארם שוקיק לשידות.

אוז יכול ככל זאת לרבר על הקישי שכמצה THE PERSON 'השפי נובע מחוסר היריעה, מן הניתוק.

משחו לגרגיר חול שאפשר לעשות כו מה פתים ואין למי לפנות לעורה".

לו הייחי בחקירה. מנעו ממני טיפול רפואי. מחי ול הרצפה, וכל כמה שעות היו גוררים אותי

שמן שנה ותצי, כלי לדעת מה יהיה. איך עומרים אד הדברים שחיוטו אותי היה שידעתי שיכול

מיתי הלך בחרר, ניתמך כחפצים".

^{מס לפי וווית קרן האור".}

יודאת פתי זה יגמר, אם זה יגמר, איך זה יגמר. מולהיש וכרים אחרים, שהם הקשים כיותר. אתה

שלא ייגמר". מה חיבה לך כאן בארין?

מהפנת ומסגדים מאת שפי גבאי

יום רכיעי, 9 כרצמבר 1987, התלקחה אש האינתיפאדה כמעט ללא התראה מוקדמת, במחנה הפליטים ג'כאליה ברצועת עזה, הג" דול והמתוסכל שבמחנות הפליטים כשטחים. הדיווחים במכשירי הקשר במפקרות הצבאיות כאיזור סיפרו על יתירה צבאית של אנשי מילואים, שנלכרה כתוך הפגנה נועמת ואלימה. היחירה נחלצה לאחר שפתחה כאש. כתוצאה מכך נהרג צעיר מקומי ונפצעו עשרה מקומיים אחרים. נממשל לא האמינו כי אירוע זה עלול לגרור בתוך ימים אחדים את רוב אוכלוסית השטחים למאבק אלים וממושך. באותה תקופה עדיין רווחה התפיסה הישנה שישראל מסוגלת להשליט את ריבונותה ללא קושי וללא הקצאת כוחות גיכרים ביהורה, שומרון וחבל עוה.

ששה ימים קורם לכן איבד נהג סמייטריילר ישראלי, שנסע בכביש המרכזי של הרצועה. את השליטה ברכבו, ופגע נמכונית מג'נאליה, עמוסה עוכדים, שתורו מישראל. כתאונה נהרגו ארבעה בני אדם ונפצעו שכעה. השמועה חסרת הנסים שהופצה כרצועה, סיפרה כי התאונה כוצעה כמתכוון על־ידי אחיו של שלמה סקל ז"ל, סותר מבתיים שנרצח כמה ימים קודם בדקירות סכין בשוק של עוה, בידי איש הנמנה עם תנועה דחית איסלאמית קיצונית. לאחר זמן־מה הוברר כי המרובר כתנועת ההתנגדות האיסלאמית, או כשמה המקוצר חמאס, שאירגנה כחשאיות את כל כותות הפנים, והיא אשר נתנה את האור הירוק ל"מהפכת המסגרים".

המאס (ראשי תיבות חרכת אלימוקאומה אל־איסלאמיה), ובעברית "תגועת ההתנגדות האיסלאמית", מייחסת עתה את ההתקוממות בשטחים לעבורת הנמלים שעשו פעיליה בחשאיות ולעתים בפומבי. לטענת כמה מדובריה, הממשל הצבאי הישראלי, סייע לא מעט במהלכי ההתארגנות הראשונים. לדכריהם, הממשל ניסה כנראה, ללא הצלחה, לעודר גופים מקומיים כמשקל נגדי לאל-פתח ולפלגי המתכלים הפלשתינים האחרים.

כבר לפני שלוש שנים הטילו צעירי חמאם, שגירלו זקנים דלילים, את מוראם על האוכלוסיה ברצועה. הם שרפו חנויות וידאו וחנויות למכירת משקאות חריפים, התהלכו ברחבות ואיימו על צעירות חשופות, אסרו הופעות זמרים כחתונות, גיסו לסגור את כתי הקולנוע. קצין ממשל בכיר אמר לגו אז: "הזמנו את ראשי הזרמים הקנאים אלינו, הסכרנו להם כי מותר להם לעשות הכל, אבל לא פיגועים חבלניים. והם הבטיחו חגיגית כי מדובר בנסיונות להחזיר את הצעירים למקורות האיסלאם".

ראשי חמאס, שרוכם נמנים עם חנועת "האחים המוסלמים" ההיסטורית, שניסתה לכרסם נמשטרים הערכיים זה שנות דור, רוחים עתה כשאט נפש את טענת אש"ף כי ההתקוממות היא יצירת כפיו. אמר לנו פעם המנהיג מס' ו של חמאס, השיח' ח'ליל קוקא, שגורש לפני ששה חורשים ללבנון: "אש"ף התעורר מאור מאוחר. הוא גרס כהתחלה כי ההפגנות המאסיוויות, שהתארגנו ברצועה וכמחנות הפליסים בגדה המערבית, הן תופעות חולפות, כמו כל ההתפרעויות שהתחוללו כ-20 שנות הכיכוש. אולם בעקבות הידיעות הפנימיות שהגיעו לידיעת ראש המטה הצבאי של אש"ף, אבורג'יהאר, כי הפעם זה רציני, נתקפה כל הצמרת כחלחלה לאחר שהבינה שהמדובר בהתקוממות דתית. ראשי אש"ף פשום חשבו

מוכן לחכיר במדינת ישראל כתנאי שתפסיקו לעשות מהמדינה שלכם מחנה צבאי". בתצלום הקטן – היוצא לאור כלונדון.

כבר לפני שלוש שנים הטילו צעירי חמאס – תנועת ההתנגדות האיסלאמית – את אימתם לעידעות עזה. מה שהתחיל בשריפת חנויות למכירת משקאות חריפים ואיומים על צעירות בלבוש מודרני נגמר באינתיפאדה. מהפיכת המסגדים בלשונם. מאחון לשמנית עומד כוח דתי עולה, שמתפשט בריכווי איסלאם בעולם כולו, מוציא לאור בלונדון שבועון צבעוני מחודר, שמופץ במחתרת ביו"ש ועוד ודנה פעילים וכסף. "יש לנו בית, פלשתין שמו, אבל הוא בנוי מזכוכית, לא מברול", אומר מנהיג התנועה בישראל, שיח' עבראללה עיסה. "אם נמשי מולדים, ננתץ את הזכוכית ושני העמים עלולים לאבד את מולדתם".

15 Bipeala

שית' עבדאללה עיסה: "אני כמנהיג

דף למתגיים

ידונתן גפן, אמסטרדם

בל שלטונות צה"ל: אם מחזור פברואר לא יתייצב לגיום כמוער, חפשו אותו בעיר תעלות, בעיקר בקפה "בולרוג" ברחוב לייתפליין, שם הם יושבים ורנים בחומר. מיונטרה, שמתגייסת בעוד שנה, קיבלה לא מכבר לון נופר מאגף כוח אדם של צה"ל, עם הצעות מוש ציצר לנצל ביתר יעילות את תקופת ההמתנה מפושלישדיך כתיכון ועד גיוסך לצה"ל, ולהשתלם ממי קודמים אשר יאפשרו לך לשלב את כישוריך מפחת זכאי רביתועלת למדינה". מיעים לה, לבת שלי, ללמוד תכנות מחשבים,

מון נופני, פיענות תצלומי אוויר, חובשות, קשר, מלו פוע לרופא שיניים. אני הצעתי לה ללכת על זרק ני לא תמיר תהיינה מלחמות, אבל תמיר יהיו משח, וזה מקצוע לכל החיים, עם רוב תועלת שינו. אבל מחזור פכרואר לא רוצה לנצל ביעילות א תקופת ההמתנה, אלא לדפוק את הראש, לפני יקים להם את התחות.

מקום להשתלב בקורסים הם משתלבים בין תמות, ובמקום להתלבט בין חיל-הים לשק"ם תנת, זה מתלכטים כין חשיש אפגאני לעשב שלועניה, מסתלכטים על החלונות הארומים, שומים כאילו אין מחר. ואולי באמת אין.

משמחום פגשתי חלק ניכר ממחזור פברואר, של תפלא מנתניה שמתגיים בקרוב לקבל נאבום בדולה שנע למות בעד ארצו. ועד הגיום הם פה.

למה וזוקא אמטטרדמו" אני שואל אותם. 'נולל שוה זול", אומר גלער. 'נגלל המוזיאונים", אומר תומר, "קרוע על

"אני אותב תעלות", אומר רוגן "מח על תעלות". 'ההולנרים כל-כך נחמדים", אומרת הילה, שונים יהורינו".

הני אומר להם: "חבר"ה, תהיו ישרים, לעזאול. עדו שנאתם כנלל החומר. תגידו שבאתם לעשן ת לפני הניום. ואם הייתם יכולים, הייתם גם מנוים את התעלות ומעשנים את רמכרנדט. ואני צן שנם. עוד מעט אתם הולכים לעשן גומי של שום ולנלנל דגלים קרועים של אש"ף, מי יורע שו שו ואום אוהבים את הקטע הוח, של ההמתנה מה שנו אתם נכנטים לבית-קפה, ומקבלים תפריט:

> פיקרנוני – 50 בילרן דם מקלומביה – 60 בילדן בילון בילון וסרול - 40 בילרן מפונים - 80 בילדן

מקול - קורם כל הנברת מומינה, ורק אחרי־כן שים הצקיים. מסיבות מובנות אין לכוחותינו ונה סיפמיה לחומר מלבנון. ובסוף כולם הולכים לומר אפואני ועל פרחים. ובגלל שהם נשארים שנים הם קונים חצי טון. שיהיה.

אי בכלל לא מעשן", אומר גלער. דק נשניל הקטע", אומר תומר. אש להומין פה מתם קפהו", מתעניין רוגן. מיוה נורקם עם גבינה כזה כאילוז", שואלת

אה ומוכנה, כאה מנתנית ובעוד הורשיים היא מת לטיתות ואחר כך להיות פקירה של איזה ובים וביו, או קשרית או מטייעת לרופא שיניים ל וה הנורל של עמנו המתחרש. נערה בגיל 18 ש לכום חאקי ולהתחיל לפענת צילובי אוויה הולורה שמגיעה לגיל שמונה עשרה מתפשטה ל שמונה עשה את המלה בילה לוכח להלה הילה הילה הילה דן הצוערים שלה.

קח פרי ותהיה לי בריא

"כל ארם המפליג בים מתכוון לקפר על כך ביום מן חימים".

ת הקטע הזה עברתי כאן, באמטטרדם, לפני שנה, אכל רק עכשיו אני חושב שאני בשל לספר אותו. ידידי הטובים כבר מכירים את הסיפור הוה, ואף מנגחים אותי בו מרי פעם, כשנחה עליהם הרוח. הם אומרים לי: "רוצה בננה:"

ואני מסמיק כמו תפח. הסיפור התרחש כלילה הולנדי קר, בינואר שנה שעברה. אשתי ואני החלמנו שגם אנחנו חייבים פעם והנה היא על ירי. היא צריכה מתנרב שיתן ביס לראות איזה מופע מין באמטטררם, ולגמור עם זה. מהכננה האיומה ההיא. מכולם היא כתרה כי. ידידים המליצו על מקום שנקרא "קאוה רווה" – הכית הוורור, שנמצא במרכז רחוב החלונות הארומים, ואנחנו הגענו להצגת חצות.

בסתח שילמנו מאה דולר, ואשתי רכסה מעליה את כל המעילים שלה, נגד איידם. הקהל היה מורכב ממה שנקרא "girls" - נשים אמריקניות מבוסטון שעברו את גיל החמישים, לבושות כמו נגסי ריינן אדורי שיררה מהקולב העמום שלה, עם בעלים קטנים ומגחכים, בטיול מאורגן ששילב גם מופע מין בין ואן-גוך לאנה פרנק. אנחנו ישכנו בשורה רביעית. מוסיקה רכה נשמעה. הכמה שטופה באור אדום, כמוכן, ההכרון, שנראה כריוק כמו קלצקיו ו"ל כ"הצוענים של יפר", פתח בטקסט נסים־אלוני לפהדרין: "נכירותי מקרימה, והתחיל להתיירד עם הקהל. בשלב הוח

אשתי שמה גם את הכוכע של המעיל על הראש, נגר אחריכך קראו לאמריקני קמן שימשיך לאכול את אחריכן קראו לאמריקני קמן שימשיך לאכול את איירס, ותהצגה התחילה לקלוה. די משעמם לראת הדווגויות על הכמה, אתה גם הכננה נאיפה שאני המסקתי. ואת זה לא הייתי עושה יורע שואת תהצבה הומישית היום, וכהכירך את חיי איווי שביע שובן לי האשר האשר האשריקנית, המולאשית שמחוברת לפרי, ואשתי מתכסה חוק צוחקווה הסקס מצחיק את האשר מבניסה לו מרשק רכשובעל מתחיל לחולהב, האשת מבניסה לו מרשק ורכשובעל מתחיל לחולהב האשר המשבת לו מרשק הברלים האמריקניות ובתחילה לצחות, וכנות המין מת, ווקוצנה נמשכת.

ואני באמת כבר חסר סבלנות להגיע לקטע שלי. נשים מולאטיות ערומות יפהפיות נכנסות כזו אחר זו לכמה, עליה מוצכת כמובן ספה עם טריני משי, פה ושם הכושי טובל את זנכו ביפהפיה זו או אחרת, והנה הברוו כבר מכרינ: "ועכשיו, מאראם א מסייה, ליידיס אנד ג'נטלמן, שתי אחיות רעות שעושות דכרים לא יפים אחת לשניה, מי שלא יראה – לא יאמיןו גבירותי ורבותי – האחיות בננהר

שתי נשים יפהפיות נכנסות לבמה ומתחילות ללפף אחת את השניה, וזה לגמרי ברור, שכן נאמר לנו שהן אחיות, ואחיות אמורות לחבב זו את זו. בשלב מסויים מפשיטה האחת את השניה, ומחדירה לה. למקום שממנו כולנו יצאנו, בננה גדולה וצהוכה. היא מקלפת את הכננה התקועה לה שם, ויוררת מהבמה,

בהתחלה אני מנסה לחתנגד. אשתי שמה גם את הצעיף על הצוואר שלה, חוק חוק, ננד איירס, ואני מסתכל חסר אונים פעם אחת באשתי ופעם אחת במולאטית היפהפיה, שבאה לקחת אותי לכמה, why" כמופע. השאלה הראשונה היא כמובן יוים הרבה התלבטויות וצרדים לכאן ולכאן. mer אבל במוך, כאחר שיודע מה זה שואו־ביזנס, וארם שיש לו הרבה כבוד לכמה, הצטרפתי אל הערומה שכאה לקחת אותי. וכשהגעתי אל הכמה היא ביקשה ממגי לאכול מהכננה התקועה, אתם יורעים איפה.

מהרגע הוה קשה לי קצת לזכור, משום שנכנסתי למשהו מאוד דומה לקומה - חוסר הכרה כללי. אשתי ורבותי, אתם תראו פה דברים מרוזימים. ליידים אנד מספרת שמרוב בכור לכמה נתתי נגיסה מהירה ג'נטלמן, מאראם א מסירה, הרשו לי להציג את הכושי . מתבננה, ואחר כך רצתי בחזרה למושב שלי וירקתי עם האינר הגרול ביותר בעולם - מיסטר ביגר. ואו אותה לתוך הכיס של המעיל, נגד איירס, וכל הגרל'ס באמת הגיע ענק שתור שנראה כאילו יש לו זנב מאמריקה צחקר ומחאו לי כפיים. 'היית יופי', אמרה יקייון מצויין.

וו ע שומון ותובשת היות בכר יוצאים להם מכל איפה היא תקועה, לככוד התיאטרוןו אכל לא הייתי התורים, זהם כבר מחים לגמור את העבודה ולאכול אוכל כוזיים מפה של מישתו אתר. וער היום, כשאני איות ספיים סוב, לקרוא לוה וכל האבריסניות כל הומן - רואה בננה, אחות בי התרגשות קלה ואני מחפש את

לידיעת לקותותינו הנוטלים נורמיטן .50 mg 1X 100 mg מהיום, התרופה לטיפול ביתר לחץ דם, בדיוק באותו הרכב ומנה, אך בצורה חדשה אשר מקילה על הזיהוי

אביקנ

17 Biacolo

וואָוו! המצעים הכי יפים של כיתן

ירושלים: איזור התעשיה תלפיות בח'פייר כניג 130 ע"י ההיפרכל)

באד-שבע: רח' הרצל 97 (חנות המפעל)* • רח' קרן קיימת 139

מתוו-תקוות: רב-מכר היכרשוק (ליד החחנה חברכוית)

תיסת: רוד יפו 42 • הרר הכרמל רוז' הרצל 50*

• רח' לונץ (חנות טתה)*

לפולה: רוו' ארלוזורוכ הי

צומת גלילות: רב-מכר היפרשוק

י הנויות אלה איכן פתוחים במוצ'ש

נתניח: רח' הרצלף

מהפכת המסגדים

בכנל- נמשך: וואוו:

שיח' חליל קוקא: "שליחות איסלאמית".

שיח' אחמד יאסיו: "רוצים מדינה איסלאמית".

מ שמונה. ההנהנה המאוחרת של האינתיפארה תנצח העוצמה האיסלאמית". ממת וו הנהגה הילונית הנשלטת על־ידי אליפתח מאו פרישת המאס מהנהגת התתקוממות, התחילה תלדי פלני השמאל שבהתנגדות הפלשתינית".

ומאם (שפירושה בערבית התלהכות), הוא כוח תיפושם ועולה, לא רק כקרב המוסלמים בשטחים פקאל, אלא בקרב מוסלמי ארצות המזרח התיכון וויסוים המוסלמים הנדולים בעולם. כוח זה כבר מת לאור בלונדון שבועון צבעוני ומהודר, "פלשתין שימאמית", המרחק את כל הפעילים בעולם. קותות המוסלמים בשטחים, בנפש ובחומר. המאס לשנה את ההתקומפות כשם "אינתיפאדה", אלא מתח הרתית "מהפכת המסגדים". לדעת ראשיו, דונים ארה" זה מעשה שתולף לאחר דיכוי, אולם

ן עיתונאי מצרי: "אם נותנים I לורמים איסלאמים קיצונים

מה נשם האיסלאם לא תחלוף לעולם, עד השגח ישים שוצבו לה. "אנו לא פלג כאש"ף, ולעולם לא מה כוה, אלא שאנו חלק מהתנועה האיסלאמית שולפית. אין לנו גם קשר עם הזרם ופיניטרשיעי, משום שאנו, כולנו, הפלשתינים,

ביעונים ערכיים טענו כי חודש לאחר פרוץ 🚵 התקוממות, וכמסגרת ההתרוצצויות של מי שהיה ראש המטה הצבאי של אש"ף, הליל אליוויר הוא אבו־ג'יהאד, שהוטל שום השה בתוניסיה, הוקמה בהשתתפות כל נציגי שנים הפלשתינים, וככללם אנשי חמאם, הנהגת ופים של האינתיפאדה. היה זה בפגישה שנערכה מה עינית. אבריג'יהאר הזהיר את ראשי התגועה מולצית כי מהפכת המסגרים לא תחזיק מעמר כלי יוור ש אשיף. הוא הכטיח כי כתמורה לאיחור זה, ם נכמים הדרושים לניהול מהפכה עממית משמ עד הנצחון, עד הקמת המדינה הפלשתינית משאו כך קמה בראשית ההתקוממות ההנהנה אומית המאוחרת, אך לא להרכה ומן. ראשי חמאם שות בנימוק כי קשה מאור למצוא לשון מומח לם נציגיהם של ג'ורג' חבש, אחמר ג'בריל

שלם מקורות אחרים מציירים תמונה אחרת. לעיים ומאס, היא כעלת בריתה של יודן עוד אות הומישים. ירדן הפעילה את המאט בגלל תמוק שלה עם אש"ף בשטחים. בקשר לכך שבחים על המאם, בעקיפין, שבחים על וויון אתמר יאסין, איש עזה, ממשודורי עסקת והמשמש עתה יחלון והמשמש עתה יחלון עם גיבויית, המשפט עם גיבוי אין המשפט לנוי "אין ישרום עם ממסרים ערביים. מצאנו שהורם ווס יניב המכומס על אמונה עמוקה. אנו רוצים

מדינה איסלאמית, ולא איכפת לנו שבהתחלה תהיה ומורח ירושלים. אולם פעילי אל-פתח עריין מחזיקים כהנהגת אש"ף, אכל אנו מאמינים שברבות השנים.

> תנועה זו לפרסם כרוזים ממוספרים משלה, כרוגמת כרוזי אש"ף. כרוז מס' 37 שלה, שהופיע על רקע ההתרוצצות המרינית הנוכחית של יאסר ערפאת ומרעיו, יוצא בהתקפה חריפה ביותר על אל־פתח, ומביע התנגדות לכל ויתור, "ולו על גרגיר אבק מארמת המולדת". הכרוז מותה ביקורת על המשטרים הערביים, שמכרו את פלשתין כוול, ומתנגר לכל בשרשרות ברול בעוה. המהלכים המדיניים לפתרון הכעיה הפלשתינית, ובכללם ועידה כינלאומית. כותרת הכרוו: "פלשתין איסלאמית מהים וער הנהר".

> > תוכן הכרוז חשף גם עישתים אלימים שהתחוללו באחרונה בין הווערות העממיות של חמאס לבין פעילי אליפתח בכמה ערים בשטחים. לא מככר הורה ערפאת לכל הקאררים של אל-פתח בשטחים לעשות כל מאמץ לחיסול חילוקי הדעות עם חמאס. אולם הזרמים האיסלאמים הקיצונים אינם מוכנים להשלים עם מגמת אל־פתח ועם פלני השמאל לטשטש ולהצניע את הישניתם. אחר מראשי המאס סיפר באתרונה: "הוכחנו להנהגה החילונית של אליפתח, שהימים המוכרזים על־ירה כימי שביתה בשטחים, כלא תיאום איתנו, הם ימים של פעילות מלאה בשווקים ובכל מקום. אכל כשאנו מכריזים על ימי שכיתה, הושכים ישוכי הרצועה וכמה ישובים בגרה לערי רפאים".

> > ערפאת בעצמו ניסה התודש לדבר על ליבה של ההנהגה האיסלאמית. אך מתכרר, מתוך מרסומים כשבועון חמאס, כי חהנהגה נעלבה במהלך השיחה מקביעתו, כי המוסלמים הקנאים מהווים רק 30 אחוז מאוכלוסיית השטחים, לעומת 60 אחוו אוכלוסיית אל־פתח. התנהגה גם לא זכתה לקבל את כספי הסיוע כהתאם לעוצמתה בהתקוממות. השכועון מוקיע את נסיונות ההתעלמות מכוחו של תמאס, שהתחיל, לדבריו, להדאיג את שתי הצמרות הפלשתיניות, זו היושבת ברמשק וזו היושבת בתונים, והמכתירות את עצמן, כאלה העומדות בראש האינתיפארה. "לנו אין אמצעי פרסום ויחסי ציבור כמו אש"ף או פלני השמאל הפרדטורים, אכל עבורתנו היא יסודית ואנשינו עושים את העכורה המרכוית", טען השבועון.

> > ומאס אינו מטתפק בקריאות כלבד כדי לתח ביטוי מוחשי לכוחם העולה של הורמים האיסלאמים. פעילי המאס מוחקים סיסמות־קיר של אליפתה, מנסים להעניק אופי דתי להפרות הסרר וקוראים להמונים להרוס את בתיהם של אנשי השמאל. חמאס שואף לאיסלאמיוציה של האינהיפארה, בהתאם להשקפת יהאחים המוסלמים". הוא דוחה את המגמה פלשתין דמוקרסית חילוגית ואת חמרכסיום של השנגאל. במועצה הלאומית הפלשתינית האחרונה באלגיר השתתפה קבוצה של ראשי דת מהמאס, אך לא היססה להפיק בקרב הצידים "פסקי דין הילכתיים", לפיום מי שמרכר על החלשות 242 ו־338 הוא כופר. פסקי דין אלה עוררו את המתו של ערפאת שועק לעבר הפוסקים או דת, או פוליטיקה אנו עישים פה

פעילו המאס מרחיכים את התשתית שלהם כגרה פוליטיקה יים של הוא השולט באוכלוסיה שלנו ברצועה המערכית לאור שכיססן את כחם ברצועה ום כבר המערכית לאור שכיססן את כחם ברצועה ום כבר ווער המערכית לאור שכיססן את כחם ברצועה ום כבר ווער המערכית בייוניה הבכפרים ביהורה שומרוז הקימו תאים חשאיים בערים ובכפרים ביהורה, שומרון

ברסן באזורים אלה. הם אף מתכוננים לרגע שכו ינסו פעילי חמאס להשתלט על הרחוב בגדה. ארגוני השמאל, ובראשם הקומוניסטים, חוששים שיהיו היעד הראשון של חמאס במסגרת חיסול החילוניות של האינתיפארה. גורמי השמאל מרכים לחקוף את הזרמים האיסלאמים ומרגישים את עוינותם כלפי אש"ף ואת הסכנות הצפויות מצר "האחים המוסלמים" והתנועות האיסלאמיות האחרות, גרורותיהם. חמאס כבר פגע במטה הסהר האדום הפלשתיני, מעוזם של אנשי השמאל ברצועה. אנשיו היכו "לוחמים לאומיים"

בחוגי אליפתח קיים חשש כי בסיוע איראני, עלולים הזרמים האיסלאמים לפתוח במלחמת חורמה נגר אליפתח ופלגי השמאל. איראן אכן ניסתה להשיג השפעה בתנועת חמאם על־ירי הקמת ארגון־גג איסלאמי לשחרור פלשתין לכל התנועות הקיצוניות במורח התיכון, ובכללן חיובאללה בלבנון, המחתרות במצרים, באלג'יריה ובתוניסיה. היא אף הסתייעה בתחנת אל-קודס, המשררת להתקוממות מהעיר הדרווית סווידא שכהר הררוזים כדרום סוריה. אולם הנהנת חמאס קבעה שאין כל רקע איריאולוגי דתי משותף עם תורתו האיסלאמית של חומייני.

עקכות המגמה להתרחקות מאש"ף, פירסמה הנהגת חמאס "אמנה סלשתינית" משלה. אמנה זו פותחת ומשוכצת כולה בפסוקים מהקוראן ובציטוט דברי מייסד "האחים המוסלמים", השיח' חסן אליבנא, שנרצח במצרים ב־1949: "על היהורים ההשפלה, היכן שיהיו, כי העלו את חמתו של אללה. נגורה עליהם המסכנות, משום שכפרו ברבר אללה והרגו את הנכיאים ללא הצרקה". בהקדמה נאמר: "תנועת ההתנגדות האיסלאמית משלכת זרועותיה עם כל לוחמי אליג'יהאד למעו שחרור פלשתין. שכן מלחמתנו עם היהורים היא מאמץ גדול ורציני

שיח' עיסה: "השמאל שלכם מקבל את הארם כלי אלוהים, ואילו הרב לווינגר מקבל את אלוהים בלי האדם"

סעיף 6 של האמנה מבהיר: "חמאס היא תנועה פלשתינית ייתורית, נאמנה לאללה, הפועלת להנפת דגל אללה על כל פיסת אדמה מפלשתין, וכצל האיסלאם, יכולים לחיות ברויקיום, בני כל הרתות בבטחון ואמונה לנפסם, "סיסמת תמאס היא, שהקוראן הוא התוק, והג'יהאד היא הררך למוות למען אללה". סעיף אחר מרגיש: "ארמת פלשתין נקבעה לדורות המוסלמים, עד קץ הימים. אין להפקיר חלקה ממנה. היא לא בבעלות מדינה ערבית ולא בכעלות ארגון. מה שמכונה פתרונות של שלום והוועירות חבינלאומיות, סותרים את העקרונות

סעיף 28 באמנה, המתייחס לאש"ף, מכתיר אמנם כי ארגון זה מורכב מאכות, אחים, קרובים וידידים, אך, (המשך בעמוד הבא)

19 Bipegio

תמשר מהעמוד הקודם)

למרכית הצער, אימץ את רעיון המדינה התילונית, הסנתר את הרעיון הדתי. "עם כל ההערכה לאש"ף, אין ביכולתנו להמיר את איסלאמיות פלשתין שהיא חלק מרתנו, ומי שמזלול ברתו מפסיר. ביום בו יאמץ אש"ף את האיטלאם כאורת חיים, הרי אנו נתיה תייליו, מרליקי להבתו". סעיף 36 כאמנה מציין: "חמאס לא רודף יוקרה אישית, או רוות חומרי, או מעמד חברתי, ואיננו יוצא נגד אף אחד מכני עמנו, או המתפייסים עימנו מבין הלא מוסלמים. מי שמאמץ את האיסלאם האמיתי כאורה חיים, הרי תנועת המאס היא צכאו".

מנהיגה הגולה של תנועת חמאס, השית' חליל קוקא, נשאל החודש על־ידי היומון הכווייתי "אל־אנבא", למה הוא מכנה את האינתיפאדה "מהפכת המסגדים", "התחלגו לפעול כמה שנים אחרי מלחמת ששת הימים", אמר. "פעילות זו, מתחת לאפו של הממשל הצכאי הישראלי, נשאה אופי איריאולוגיירתי ותרכותי. המטרה: לכלום את ההגירה מהשטחים ולספוג את כל הריקגות והחולשה שפקרו את הרור הפלשתיני החדש. במסגרת זו ניתנו שעורי העשרה במסגרים. הממשל עצמו סייע בהקמת מסגרים חדשים ששימשו גם כבתי ספר וכמועדונים, וכהם השמענו לא רק דרשות דתיות, אלא גם ניהלנו שיתות פוליטיות. בדרך זו עוצב הרור מחדש, וזו היתה ראשית

לרבריו, רבים בעולם לא תופסים כי הסכסוך בין הערכים לישראל הוא רתי, בין החורה לקוראן, כין יהודים למוסלמים. כל חכמי הרת המוסלמים פסקו, שתפיום עם ישראל הוא אסור. "זו הסיכת שקבענו כי בעית פלשתין אינה בעיה פלשתינית, ולא בעיה של אש"ף, אלא בעיה ערכית־איסלאמית, שליחות איסלאמית בראש וראשונה. אני מרגיש כי הבעית הפלשתינית היא בעיה איסלאמית מראשיתה ועד סופה, וכעליה הוא הזרם האיטלאמי".

שיח' קוקא מרכה להזכיר בדבריו את ההשפעה של מנהיג "האחים המוסלמים" במצרים, השיה' חטן אל־בנא. "הוא שהניה את היסורות לחמאס של היום, עוד בשנות הארבעים. תנועת ההתנגרות האיסלאמית בשטחים אינה אלא זרוע של התנועה האיסלאמית המתפשטת בשקט בעולם הערבי והאיסלאמי, באירופה, באסיה וככל מקום. אנו מצליחים לממן את עצמנו, לא באמצעות אש"ף, בעיקר מכספי תרומות של מוסלמים וערבים במדינות המפרץ, ומכספי מוסרות צרקה מוסלמים בכל העולם. כספי התרומות זרמו אלינו בכל שלושת שלבי ההכנה החשאיים להתקוממות, כשלב המסגרים החל משנת 1975, בשלב המוסדות שהשמנו בשנת 1980 וכשלב מלחמת האכנים עם פרוץ מהמכת

שבועון חמאט: "לנו אין אמצעי פרסום ויחסי ציבור כמו אש"ף, אבל עבודתנו יסודית ואנו עושים את הטבורה המרכזית"

התנועה האיסלאפית אינה מיקשה אחת. כמו אש"ף, אף היא כנויה מפלגים שונים, המאוחדים לפי שעה כגלל האינתיפארה. במהלך השנה האזרונה כלמו פלגים כמו "אליג'יהאד", מפלגת השחרור הפלשתינית, אליתכפיר ואליהיג'רה ועוד. ידוע את במקוקת איו יאולוגית רתית ביניהם. לדוגמה, חלק מהפלגים חותרים לרפורמה חברתית מבפנים וחזרה הררגתית לשורשים האיסלאמים ורק לאוצרימכן לפתת בקרב האוכלוסיה את נושא המאבק נגד ישראל. חורמים האחרים, ובעיקר אליג'יהאר, גורסים שבראש וראשונה צריך לרכז את כל המאמצים נגד ישראל. אך כמה חורשים אחרי חתפרצות האינתיפארה התאתרו הפלגים, החת דגל "האחים המוסלמים" לפעילות מלחמתית. הם ראו בהתפרצות ההמונית אות מהשמים, מהגביאים, למישוש חלומות האיטלאם.

על כך אומר לנו השיח' עבראללת עיסה, מנחיג התנועה האיסלאמית בישראל, בביתו שבכפר קאסם: "אין על הברל בין הפלגים כלפי המטרה הסוסית. כל

H136010'20'

פלשתין שמו, כית גדול ותם, אבל כית זה לא בניי מלחמה בינינו אם החילוניות תנצח".

בחרר האורחים המרווח של השיח' עבראללה עיסה תלויות תמונות גרולות, המרגישות את

שיוו' עבראללה: 'הצרה היא, שהשמאל שלכם

ופעילותו". עתונאי מצרי כתב פעם: "אם נותנים לזרמים האיסלאמים הקיצונים את האפשרות לפעול בחופשיות, הרי הם מתרכים כמו עלוקות, וכשם אללה". מאז, הותקרה שמירה כברה על העתונאי הה מחשש שהמחתרות הרתיות יחסקו אותו:

שפי גבאי

"אין סדקים"

"ר פתחי אלישקאקי, מנחיג בולט בחמאס, 🖛 אף כי תוא משתייך לפלג אל־תכפיר ואליהיג'רה שהיה המעורב ברצח נשיא מצרים המנות אנואר טאדאת, ממשיך לתפעיל את עוצמתו הדתיה בשטחים ממקום גלותו, לאתר שנורש חשוה מרצועת עזת, בראיון לשבועון "אל־עאלם" חמופיע בלונדון, גילה כי תוועת ההתנגדות האיסלאמית, הפועלת במחחרת בכמח ארצות ערביות, היתה מוכנה להחפרע ממחבואיה ולהבריז על התקוממויות, עד להפלחם של כמת משטרים ערביים.

אולם, לטענת אל־שקאקי, משטרים אלת מודעים להחפשטות המתחרות האיסלאמיות. חם עורכים מעצרי מנע המוניים של הנהגות שלמות, המושלכות למרתפי עינויים.

חוא לא מאמין שהחתקוממות בשטחים תסתיים. לדבריו, אמשר שאנשי אש"ף יתעייבו, אך בשום אומן לא המאמינים באללה, גם במחייר דמום יקר. "אנו יודעים כי התנהגה של אש"ף בשטחים אינת מאוחדת, אבל אין כל סדקים בתנועת רומאס". הוא גילח: "למדנו את שיטת חהתנגדות הלבנונית נגד צה"ל לפני נסיגתו מדרום לבוון. גם זו היתה מחפכת מסגדים, שיסודותיה חונחו מתחת אמו של צה"ל בתוך חמסגדים של צידון, צור ונבטית. החבדל בינינו חוא, שאנו עומדים על דעחנו שלא לחשתמש בנשק בהתקוממות המכתית בשטחים, אף כי יש לנו

אלישקאקי מנה את הסיבות להתקוממור כשטחים: "האכזבה של חעם הפלשתיני מתמשטרים הערביים, שהבטיחו לשחררו מעול חכיבוש: השינויים חפוליטיים שהתחוללו באס"ף, שהנכו אותו למשטר ערבי ממוסד כמו כל המשערים הערביים האחרים; מעשי הדוכוי החשפלת של הממשל הצבאי חישראלי לאורך סג' שנה, שפגעו בכבוד הפלשתיני ובן החחעורוו הדחיה המתפשעת בקרב עבי המזרה החיכון. אמילו אצל הושראלים עצמם".

הסלגים מאותרים היום תחת תנועת הגג של ההתנגדות האיסלאמית. הם אינם פוסלים גם את אש"ף. אבל לסראת המטרה הם וסוסים לסיועי של אש'ף. כולם לא חברי אש'ף, והם יורעים שאינם מסוגלים להסתרר במרינה בהנהנת אש"ף. אכל רוצים שתהיה סודם מדינה פלשתינית. אני למשל רוצה היום שתהיה הכרה ישראלית באש"ף כרי לחסל את מעגל הפחד שעליו התחנכה אוכלוסית ישראל, ושתחנו להצהגה האיטלאמית את הוכות להחליט, איוה צביון יהיה למרינה הפלשתינית שתקום. אני כמנהיג מוכן להכיר במדינת ישראל בתנאי שתחדלו לעשות מהמרינה שלכם מחנה צבאי. לדעתי, דרך המרכבה והכור הגרעיני אינה הררך לעשיית השלום. נכון הרבר, שלא כל העם הפלשתיני הוא אשיף, אך כאמצעות קשריו הכינלאומיים של אשרף, אנן דוצים תחילה לממש את הזכויות שלנו:

שיח' עבראללה עיסת הביא דוגמה: ייש לנו בית

מברול אלא מזכוכית. עד היום לא נשברה כולה, משום שיש לכולנו תקווה לשמור אותה יפה. אבל אם נמשיך במאבק האלים, נגתץ את הזכוכית, ושני העמים עלולים לאבד את מולדתם, כמו כלבנון. אני חצה להפנות סריאה לעם היתודי, בואו לחיות איתנו בשלווה. אני מוכן לצאת לכל הפלגים המוסלמים האתרים בשטחים, ולשכנעם מהכחינה הרתית בכתב ובעל פה, שאין מנוס מהכרה כיהודים בפלשתין. פלגי חמאם אינם נוראים. הם מכירים במנהינות שלי. אין לפתר מהם. היעד שלנו הוא מדינה סלשתינית. אם תקום, נציע לאש"ף שהעם הוא שיכחר בצורת השלמון על־ידי משאל עם, שלטון דתי או מילוני. לא ננהל

המוטיבים האיסלאמים, המשמשים כיום את סמליה של תמאס, האגרוף הקמוץ המתרומם מתוך ספר הקוראן ומעליו אימרת הפתיחה "ביסם אללה". השיח' מסביר לנו את המוטיבים של תמונה המקשטת את הכותל המרכזי שבחרד: "ספינה זו מסמלת את ים הסכל שלנו, שתוכה להציל את נפשות כני האדם לפני שישקעו למצולות. מרובר בים של שנאה, שאנשי הדת נטלו על עצמם את המשימה שלא יבלע את כולנו". ראם זה מתייחם גם ליהודים?

השיח' עונה כי חובה להציל את המוסלמים מהחילוניות בעזרת האלחים.

שיח' קוקא: "אנו לא פלג באש"ף ולעולם לא נהיה כוה. אנו חלק מהתנועה האיסלאמית העולמית".

כיצד זה שאתה מדבר על אלוהים בעוד שהנהגת המאם מדברת על השמרת היחודים? מקבל את האדם כלי האלוחים, ואילו הרב משה לווינגר מקבל את האלוהים בלי האדם":

בועת האחים המוסלמים שהיא עמוד השררה של חמאס לא שבעה נוצו עד היום במדינות ערב. אולם בשטחים וכתה לפריתה. עובדה היא שברצועת עוה למשל היו בשנת 1967 רק 100 מסגרים ואילו היום יש יותר מ־700. בעיר עזה הוקמה גם מכללת אל־אווד, שלוחה של האוניברסיסה האיסלאמית הגרולה במצרים. צעירים מעזה הודשו להשתלם בלימודי רת במקומות שונים במזרח התיכון בררך כלל נענו כל הבקשות הדתיות מצר הממשי

אולם היום אומר פרסום רשמי של הממשל: "כשנים האחרונות חלה הקצנה דתית־איסלאמיח כשטחים, שקיבלה כעת האחרונה ביסוי לאומני, מעין גולם שפרץ מבקבוק סיפורי אלף לילה ולילה ממסגרים רבים יצאה העריאה להפרות הסרוי. משתפי הפעולה עם השלטונות הוכאו למסגדים להישכע ולחזור למקורות. כביגור לרצועת עזה, ביהודה ושומרון, נכון להיום, משקלו של הנוש האיסלאמי ביחם לאש"ף עדיין לא גדול, אולם האירועים האתרונים במרחב מגדילים ומתוקים את הגוש הדתי, הצובר עוצמה ומהווה סכנה לישראל בעתיד הקרוב והרחוק. הזרמים הרחיים עלולים לסחוף את האוכלוסיה כולה, כמי שהיה באיראן, ולהביא אותה לקרביות פוליטית בדרגה גבוהה. ההסלמה הו הופכת לבעיה בטחונית המורה, המחייבת תשומת לב ואמצעים, כמירה שווה לזו המופגית היום כלפי אש"ף

ידע לך, זו הבעיה ההפורה ביותר בסורה המיכוז כיום", אטך לנו אותו עתונאי לא מכבר במשררו

הנחות ענק על ועלי ספורט.

נעלי הספורט שבאופנה מגה ג'ט במבצע מיוחד. בחרת לך את מנה ג'ט אייר. ומגה ג'ט טניס (דגם 805 או 4203)ז קבלת הנחה נוספת של 15%: מנה ג'ט אייר במקום 79.90 ש"ח רק 67.90 ש"ח. מגה ג'ט טניס במקום 64.90 ש"ח

.רק 55 ש"ח. ניתן להשיג בחנויות מגוו סנטר: ראשל"צ: לישנסקי ו איזור חתעשית גבול חולון.

צעות 88

למהחודש, כרטיס

ממהחודש - יש לך

ווס החודשי" של

שתיהוא שרות הטבות

מלתבחתישראכרט.

מות החודשי" מיועד

יקישראכרט בלבד

*יישוק*לך הנחות גדולות

מתנוכישות, בחברות

שש הבונוס המיוחד שלו

ששר"ו אין פשוט מזה.

קלשהנחות, מבצעים

לעאת הישראכרט שלך

וטי וידאו מתנה

מתים באימפרית של

ויופנויל-60 סרטים

פיות אימפריה של

משונהדרוו: 15 סרטים

ארות אימפריה של

זכית בכרים

אנוחות מתנה על כל

משה: כרית איכוחית

לחבי הארץ.

באצעות כדעים

חבינות בישראל.

ישנים מ"הבונוס

האמטשלך שווה הרבה

חיפה: צומת וולקן. שד' העצמאות 13. ירושלים: ירמיהו 25. רוממה. פתמ-תקוה: רח' הטיבים 2, הרית מטלנו. ■ רב•מכר היפרשוק.

סע בחורף. ָשלָם באביב

איסת"א לוקחת אותך ללונדון ופריו, לחומשה של תיאטרון, קניות והנאות במחירים מפתיעים: כדטיס טיסה ת"א-לונדון-ת"א או ת"א-מריו-וו"א ב-179 ש"ח" בלבד, תתשלום ב-2 במרץ 89'. או שלם ב-5 תשלומים שיקליים: ללא ריבית וללא הצמדה (חמחיר נכון לשער

1.63 ש"ח לדולר). *לסטודנטים ובני משפחותיהם בלבד לקבלת הזמנות: תל-אביב, בן יחודה 109. ירושלים, אלישר ב וויפה, נודדאו 29. איבותא פֿוֹפָּפָּ

אפשר להזנוין אותן

ַלנופש בהנחה?

הסתור תיירות פנים מציעה

לבחירתך, 4 מלונות נהדרים

במקומות הכי יפים בישראל,

במקום 92 ש"ח רק 85 ש"ח

במקום 89 ש"ח רק 82 ש"ח

במקום 85 ש"ח רק 75 ש"ח

כמקום 66 ש"ח רק 60 ש"ח

המחירים כוללים לינה בחדר זוגי

כאמצע השכוע + ארוחת בוקר

לקבלת הזמנות: משרד ראשי, בן

מדה חל-אביב -

הר הירדו -

במחירים מאוד מאוד מיוחדים:

מבצע בספרית מערי הספרים הטובים של"כפרית מעריב" עכשיו בחנחות מיוחדות:

"הטרור", מאָת בנימין נחניהו רק 21 ש"ח במקום 30 שיח אפריקה אפריקה", מאת תמר גולן רק 20 ש"ח מקום 29 ש"וו . 'תוצרת יפן", מאת אקיו מוריטה רק 18 ש"ח כמקום 24 ש"ו "כותרת ראשית", הוצאת מעריב רק 70 ש"ח כמקום 126 ש"דו * (z תשלומים)

אנציקלופדיה לבישול", מאת השך שלום קרוש רק 10 ש"ח במקום זפנ ש"ח • המחיר בתשלום אחד זהה למחיר

יתודה פוליקר בהופעה! כאולם הקאמרי ת"א יום ו' 30.12,88 בשעח 22.00 28 ש"ון במקום 38.5 ש"ת. 🕭

שלמה ארצי -

אולם הסינוםה

זום יולי-אוגוסט

מוצ"ש 24.12.83 בשעה 21.00

32 ש"רו במקום 40 ש"רו

והנחות ב״הדרן״

למופעים הטובים

שרד הכרטיטים הדרן מזמין אותך

לערבי מחול מיוחדים, הופעות

קונצרטים במחירים מפתיעים:

ישראכרט ויורוקרו כרטיסי תאשראי של לקוחות המקים: בנק הפעלים, בנק המארחי המאוחד, הבנק הבינלאומי הראשון לישראל, בנק קתטיננטל לישראל, בנק מסד, בנק יתב לעתדי חמדינה, בנק אמריקאי ישראלי, בנק אוצר החייל, בנק פועלי אנודון ישראל, בנק למימון ולסחר, כוק הבניה לישראל.

ים ב' 19.12.86 בשעה 10.12 ו כ' 27.12.86 בשעה 21.00 28 ש"ח במקום 35 ש"ח מפגן אלופי ההתעמלות

היכל-מספורט יד-אליתו 24.12.88 מוצ"ש בשעה 24.12.88 מחיר 25 ש"מ במקום 35 ש"ח כהשתתפות: נבחרת נשים וגברים תעשלות אמנותית-שרומניה, נעמלים אורחים.

יתן לרכוש את הכרטיסים למופעים נמשרדים הבאים: הדרן" - אבן־גבירול 90 חל־אביב. קסטל* - אבן־נבירול 153 תל־אביב. השרוו" - סוקולוב 36, רמת־השרון. הכרטיס" - רוטשילו 46. ראשל"צ. וזמנת כרטיסים בטלפון אמצעות כרטיס ישראכדט: 03-221792 ,03-239258

אם תמצא בישראל עוד מכונת כביסה כמוה! העונה על 6 השאלות שחייבים לשאול לפני קניית מכונת כביסה:

בישראל יש רק מכונת כביסה אחת

העונה על 6 השאלות.

סופר לורד 799 - 1610 שייח

תאם חשרות חניתן למכונה חוכיה את עצמו ובמשך איזו תקופהו רק קריסטל מעניסה לד שרות מעולה, 24 שעות ביממה, שתוכיה עצמו כבר 33 שנה. וו לתתחמם בחורף של במשך כמה שנים פעלת בארץ, ללא ארישראל, צריך לצאיו מה־ בית. זוא טיול לעצלנים בא" וקישראל העובדת הספויה תפסקרו, התברה תמוכרת לך את סתק, נצידי כבישים ראשיים, הרחק

מתקשות ובמרכו הארץ. לא באתרי

יולים אלא במקומות עצמם. הכי נעים

משת את הטיול תוח בשבת בצהרים

שה מוש דן ומרמודהשרון ודרומה

מינת נאמצע האדץ, והטיול מתחיל

מהלף קיסריה בכביש החוף, הכביש

מדו ת'אחופה, לכיוון חדרה עפולה.

ת המיול ברכב עם חניות וקפיצות

שות לפקומות בדרך, שהכינוי שלתם

ללף א"ו וועובדת, מושבות ותיקות,

שששת את הטיול הזה בתודש פברו־

ה לו לוחר על נבעת תכלניות מדרום

לושם ועל פריחת הצבעונים ושמו"

מחלף מיסריה בכביש החוף נוסעים

ליון שלה ואתרי ששה ק"ם. מימין לעום, פועים לבפעלים של "נרנות".

מי ופועל, פונים ימינה בדרך עמר שביל, תוח נשר הרכבת, לבדיכות

מום ולשמורת טבע נדירה: הביצה מששת הנקיה והיחידה בארץ, ביצת

- מצו מבר שמאל של כביש חדרה

שופים לעפולה. לבוא בפברואר, לור

ת פות של צבשונים ביער האלונים

שנהם והעתיקים. האלונים (אלוני

יתון עמדים בחורף בשלכת. בדרך מלחוים במיה למושב תלמי אלעור שנים נוחירות את כביש וודרה עפו"

מים לכב ובחדה אל הכביש.

ש ומשבי חדרה שכמו לינק. מקעים בדרך העפר אל הבריכות

וא תבויכות והביצה

תרהצתים, אמילו ביום שישי.

קריסטל תיונה הראשונה שיצרה מכרת מכונות כביטת בישראל (כבר במח פעמים קיבלת מכונות חכביסת

במשך כמה שנים כבר נמברת מבונת חכביסה בישראל ובאיזו הצלחהו רק מכונות תכביסה של קריסטל

נמברות בישראל מזת 33 שנת,

במח מכונות כביסה של אותה החברה

נמכרו בישראלעד היוםו רק לקריסטל כ-200,000 לקותוח מרוצים, חממליצים על מכונת

חכביסה שקנו.

את תוטארים: מסי 1 בישראל ותקניה הטוברו כיותניו רק מכונת הכביסה והשרות של קריסטל זוכים בכל סקרי דעת הקהל במקום ה־1 מידי שנה.

איזוחי מכונת הכביסוז הנמכרת ביוונור מכונות מכביסה של קריסטל

נמכרות בממוצע פי 10-8 יותר מכל מכונת כביסת אחרת. אם תוכירו לנו שיש עוד מכונת כביסח אתרת

חשנה ל-6 היתרונות תבאים גם יוזד, אנחנו משלמים \$100,000

גם אם לא זכית ב־\$100,000, קיבלת מידע

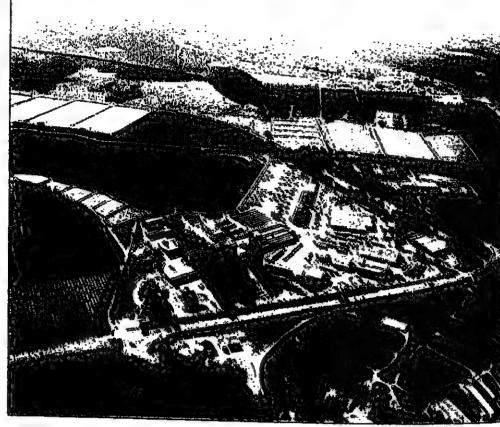
חיוני ביותר על מכונת כביסה שאין שניה לה. ★ סופר לורד 799 עם כל השכלולים והחידושים של שנות ה-2000.

קריסטל - מוצר איפותי ואמין, ניתן לחשיג אך ורק בחנויות חמובחרות - סוכני קריסטל המומלצים:

מסרא שטראום 28 ש טראום 20 של שור אול 2 לאור שטאי 23 שאר הלוי ככר השבת שבפה ביו שור מוצי של 20 של וביאלים ביו מחקלים של הביאים 25 שר יחוד 1000 ההתפתרות ומד מפתי שור שבפה ביו מחקלים של הביאים 25 שר יחוד 1000 ההתפתרות ומד מפתי שור שבפה ביו מחקלים ביו מחקלים של ביאלים ב

באאלם התצונה של קדיסכול - רה׳ נאולה 40, ת"א וברשתות חשיווק בארץ: שון"ם, המשביר לצרכן, קו-אופ (אלקסרוליון).

90. בארץ־ישראל העובדת

כתמישה ק"ם אחרי שמורת אלון, ומגי־

עים לצומת מנשה. פונים דרומה, ימינה,

לקיבוץ עין־שמר. אחרי קילומטר וחצי

בובות שעושים זיקני המשק וגם מכירת

מתוח: יום ג'

.1300-0800

.06-374327

ALL CALL

יש שלט כניסה לקיבוץ ובו חצר הקר

שמר בכיוון השני, קילומטר וחצי עד לצומת נרבתה ופונים ימינה וימינה ליד הכביש שמוביל למושב מאור.

מתחילת הקיבוץ, מונון וחנות מתנות – מנים מכביש חדוה־עפולה שמאלה לכי יוון פרדס־חנה-כוכור ומתברברים בר־ חובות הקטנים של המושבות. כדאי.

ולחזור אל כביש פרדס־חוה. לוסוע לכ־

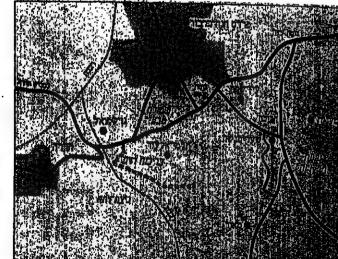
גבעת הכלויות נוסעים מזרחה בכביש חדרה עפולה, י פורחת בחודש פברואר. נוסעים מעין

• לפני הפריחת: דרך הכרמים בוץ חישנה, מוזיאון ארביאולוני. 60 דרך יפה תמיד. מפרדס־חנה-כרכור לגכ־ שנות עין־שמר, תצוגת נשק, מוויאון עתעדה הלחם, שיחזור צריף מנורים ובית ילדים

פרדקיוזנה בוכור • נוסעים ישר. שמאלה – פרדס־חנה וימי־ 75. מתחנת אגד במרכז פרדס חנה יש

נה כרכור. פרדס חנה בת 60, כרכור בת החוף המהיר. כביש שמושך לכיוון כרכור. כדאי להתי בה, כדאי לחזור באותה דרך, בפרדס־ ברבר ברחובות הצרים עם הגיוות הירו חנה אל כביש חדרה עפולה ולחזור בכי

לאורן בכיש חדרה־ שמולח: בריכות הדגים (בתצלום העליון). חמוזיאון בעין־שמר.

דים מגיעים לצומת שכה פונים ימינה • ובעת ערה וכנוחיה אחרי ארבעה ק"מ מניעים להצטלבות דרכים. יש שלטים. ישר ימינה לגבעת־ עדה, מושבה ותיקה וצנועה. שמאלה

למושבים אביאל, עמיקם וגבעת נילי ולקיבוץ רגבים, מסלול טבעתי שאפשר להניע איתו אל גבעת עדה, ממזרח. נסיעה בבקעה שכולה נטועה כרמים ומטעי פירות עם גבעות האלווים מס־ ביב. ממרכז גבעת־עדה לפנות דרומה, לכיוון אלוני־יצחק, אל שמורת האלונים

יוון בנימינה ושדרת דקלים וגרוויליאות

- מהשדרות הגבוהות והזקנות בארץ. ממשיכים במסלול ארץ־ישראל העובדת לכיוון בנימינה זאחרי קילומטרים אח־

מאת נילי פרידלנדר צילום: דובי טל

ומוני הרמתי

והפריחה שמתחילה פה אחרי הגשמים. גם לפני זה, יפה פה מאוד. צבעי השלכת האדומה של הכרמים. צבעי שלכת בכתום מתכתי של האפרט־ מונים, ירוק, אפור, זהוב וחום של אלוני התבור הגבוהים והזקנים.

אפשר לעלות מובעת־עדה, דרך בנימיוה לזכרון־יעקב ולרדת בחזרה לכביש

לאלה שחוזרים לכיוון דרום, תל־אבי־ קות, הבחים הקטנטוים גם לכיוון כפר ביש הישן, דרך חדרה וכפר הרא"ה לש" מינס (מושב דתי) או קיבוץ משמרות רון או בכביש המהיר, ממחלף קיסריה

23 Bijepio

הטובים שהכינה טבתא.

את הלב בימי ילדותנו ועוררו את התפעלותנו כשגדלנו. לסבתות יש תמיד סבלנות לבשל מאכלים "מסובכים" והן תמיד מצליחות. הסבתות משתמשות במוצרים הכי טובים כמו ירקות טריים – ואילו חומרים משמרים הס היום, כל אחת יכולה לבשל כמו סבתא טובה. כי לפי מסורת הסבתות הטובות הכינה "סבתא טובה" טדרה חדשה של תבשילים טעימים המיוצרים מירקות טריים, על טהרת החומרים הטבעיים, ללא צבעי מאכל וחומרים משמרים.

תבשילים טעימים מבית טוב!

אני מכויר לבן שלי, וככל שהומור, אני דואה עד כמה

בית הוא המרכז שלי. מפה אני שואכ את הכות. אני לא מאמין שאפשר לעשות ניתוק ו גפור בין הבית לבין הרכרים שחשוכים לך באמת בעבודה. אני יכול לעשות את הסוויץ כשהדברים הם בגובה הברכיים, אבל אז זה לא תוכמה. כשהרברים ממלאים אותי – איך אפשר להשאיר אותם מתוץ לרלת? אנחנו לא מכיאים את התיאטרון הביתה. מביאים הביתה כל אחד את עצמו, את הרגישויות, הפגיעות, האיכויות. העוברה ששנינו שחקנים אינח מכבירה. אני מחכה לשמוע את דעתה של יעל על מה שאגי עושה: כיקורת מאדם אהוב היא כיקורת כונה דבר שכולנו זקוקים לו.

בשבילי, הבית זה שותפות וחברות, וזה גם הבסיס ליחסים שלי עם בני. אני מכור לבן שלי, וככל שהזמן עובר, אני רואה עד כמה לא מכבר לפחנו סופשבוע סצר מחוץ לכית. קמתי בכוקר והרגשתי שממש כואכ לי הנוף, שאני פשוט צריך את הקירבה שלו. לא שהיינו רחוק. כגלל הלחץ הנורא של החצגות לא חיה לי כוח לנסיעות. למה להגיע הרום עם רגל ימין על הגז למקום שאתה לא מכיר ולשכור את הראש לאיוו

. אבי משתרל להיות הרכת עם הילד, וכומן שאני איתו – אני ממש איתו, ומאוד בהנה. תענוג לכייף, להעריך מה שהורי, ששניהם שחקנים, עשו הכנתי איוע. זה לא עניין של פיצוי. אין לי קומפלקס בעניין איוה מאמץ השקיעו כרי לקיים מסגרת של בית הלחץ של עבודה והילר, פתאם אין מספיק ומן להבות. חות. עכורה בלילות זו המסגרת של החיים שלנו, זה נורמלי, עם כל הלחצים שסביב ההחצגה. זה לא רק מח שיש. אבל גם כשיש 25 הצגות כחודש אני רואה העכורה זה מכלול שלם של מתחים הקשורים כמקצוע את בני לא פחות, ואולי יותר, מרואה־חשבון שחוזר שלפעמים משמעותיים יותר. לביתו כרמת חשרון עייף ומעוצבן אחרי יום עבורה יש תקופות שבין הפקות או כשחצגה רצה, ואין לראות הוסעה. תיאצרון, רק אם זה הצגה של חברים. במשרר תל אביבי ונגדינה הביתה בפקקים מאו שנולר חזרות, והראש מתפנה לשלוע יותר מוסיקה, לקרוא, אם כבר לצאת – או לסרט, אינה סרס זו כבר דילמה

משת בקר

בן 34, נולד וגדל בתליאפיב, למד בבית"ס "הכרמל" ו"עירוני וי". ותיאטרון באוניברסיטת ת"א, בצבא הופיע בלחקה שריון. בין השאר שיחק ב"סיפור פשוט", "הוסיכה האמריקאית", "המלט", "אירמה לה דוס", "דודהו של צירלי". הוציא תקליט ("חפצים אישיים") השתתף בתוכניות טלוויזיה. גר בדירה שכורה ברחוב פיירברג, ת"א. עם אשתו, השחקנית ועל פרל, ובנו

אינטנסיווי של עבורה חרשה, קשה לי לשלב בזה משהו נוסף. חל כי סוג מסויים של הינתקות. אני לא מצליח לחלק את הריכוז שלי לדברים שאינם קשורים לפרוייקט החדש. עם "רודתו של צ'רלי" וה אוצרו, אולי מפני שה

מאמץ נפשי וגופני ואני מופיע כמעט כל יום. אם היתה לי הצגה אתמול בערב ואני יודע שיש גם הצגה הערב – היום עובר בתהליך שיקום ומילוי מצברים לקראת הערב. אני הולך לשתות קצת בנודדון, עושה סירור או שניים, משחק עם הילד, ושעות היום עוברות. כיום שאמור להיגמר עם הצבה בערב, הראש צריך להיות פנוי, כאילו יש לך משימה שאתה צריך להתכונן לעשותה על הצד הטוב ביותר, אני יודע שהעתכ אני נוסע לעפולה, או כל האנדביות נורכות לכיוון שעת חיציאת מהבית להצנה: כשהוצנה בתל אביב, אני רוכב על אוסניים או תולך לאולם ברגל ואחרי החצגה משרך דרכי לאם לאם הביתה אח"כ קשה לצאת לבילוי, אני די גמור: אכל גם לא מסוגל ללכת ישר לישון, הילד כבה ישן ואלה השעות של יעל ושלי. מגיע לגן קצת אחר עם השני. יעל משחתים, אולי קצה ויראו, חומיים למסגרה של הבית. שלה ושלי וללכת יחד לשתוח משהו ספו, או לשבת

לפעמים, כילוי וה להיפגש עם יעל אורי ההצבה מהקשרים עם החברים הטובים, וחבל. יש מעט ערבים פנויים. וכשיש ערב נדיך כוה, אני מעודיף להישאר: בבית. חברים וה בעריפות שניה. ולעתים החוקות ביא, התבהרו לי המון דכרים על עצמי. ולמרתי לראות טרטים, אבל כשאני נכנס לתוך תהליך יעל לא תרצה מותחן טוב, אמיתי, מורט עצבים

מש היית ווצה להיראותו א*ו כמוני או כמו אלן דלון.* בתפשר על איזה קומריה, או סרט נפלא כמו "מלאכים בשמי ברלין", הסרט האחרון שהצלחנו לראות. אני הית רוצה לשחקז <u>להיות כ" אחים מרקס".</u> מדי פעם אני רואה משהו בוידאו. לא אוהב - פוד מקומה היית רוצה לבקרו <u>כילדות של ההורים שלי.</u> של בת בתגרלה, מה היית עושה בכסףו <u>קונה דירה.</u>

לראות את עצמי בוידאו שהוקלט בהצגה, כי זה מרמה. הרי בתיאטרון אתה משתק לקהל מסויים שיושב במרחק מסויים מהבמה. אי אפשר להעביר את תחושת ההצגה על־ירי הצכת מצלמה באולם. אילו הייתי משחק את ההצגה לויראו, הייתי משחק אחרת, זה היה מכויים אחרת. אין לי הרגלי צפיה בטלוויזיה. אני רואה דברים באופן מקרי לגמרי. השנה היתה רק סיררה אחת שהקלטתי בוידאו כדי שלא אחמיץ אף פרק – "הבלש המומר". זה השלמות מבחינת תסריט, בימוי, משחק, שימוש באלמנטים של מוסיקה, חווייה ממשית. אחרי כל פרק נשארתי ממש עם פה פעור.

ותעריף משהו עם אופציה לטישיו או שניים. או

יש תקומות שהרדיו פתוח מהכוקר ויש תקופות שאני צריך לשמוע שקט. מוסיקה בשבילי זה לא רבר של רקע. אני לא יכול לשוחח כשבצר מתנגן משהו. אני רוצה להקשיב. מוסיקה חשוכה לי. אני סקרן לשמוע פופ, בעיקר פופ אנגלי, ומאור מעניין אותי וחשוב לי לשמוע מה קורה במוסיקה הישראלית. זקורים היום דברים נפלאים, מהממים.

קריאה לא תופסת חלק מאסיבי בחיי. מרי פעם אני קורא, ואו אני מעריף לקרוא דברים שיהיו לי קומוניקטיביים, משהו אנושי, שנוגע באנשים. אני מאור אוהב לקרוא מחזות. אולי זה הפיצוי על ספרים שאני לא קורא. מעניין אותי לרעת מה הולך בתחום הזה, מה נכתב, מה מעלים, מה מחדשים בעולם. כשאני בלונדון, אני רואה הרכה תיאטרון. שם סל לי יותר להיות צופה נייטרלי. להנות או לא להנות וללכת הביתה. כארץ זה יותר מסוכך כי אתה מכיד את כולם אישית, או שראית אותם על הכמה: והצפייה אף פעם לא נקייה לגמרי מחוויות קורמות. בלונרון זה קלף גקי. אני לא מכיר את השחקנים, ואת מרביתם גם לא

ראיתי קודם על הכמה. אני אוהב להסתובכ במרכז תל־אכיב ובדרום. מעכר לשדרות בן־גוריון צפונה אני לא טוצא את עצמי. סה, במרכז, בסביבות רוטשילד, זה איראלי בשכילי. נוף הכניינים הוא נוף הילרות שלי. דירות בוק התקרה לא יושבת לך על הראש. ובחצרות האלה אני מכיר איפה יש עץ לימון זגואיבות, תפוז ואשכולית, ומצאתי שיח אדיר, ממש עק, של סיטנגו,

דוכרבנים לעניים. בדרום העיר אין לי גבולות. תמיר נראה לי שברונבות הקטנים מתחבאים כל מיני סורות, מחכות הפתעות. דוקא בתקופות של עבודה ומתח אני עושה לי סיורים בכל מיני רחובות עם נגריות, חנויות צבעים זכלי עבודה, מאפיות, מקומות בלי ניקל. וזה גורם לי וצאה אדירה. דיה של עץ עושה לי טוב ואני גם אוהב לעכוד בידיים, נהגה לעשות דברים לכד, חשמל, קצת בגרות, מת על משורים חדשים, כל מיני ברגים, כלים, מכשירים מיוחרים. גם המצאות למטכח, קוצצי הירקות למיניהם, מכונות קפה, מערבלים, מכונות לפופיקורן, כל מיני פטנטים שמוציאים שום מתוך בצל. מכשיר מיוחר המאמשך לנקות את החלון משני הצדרים. אני עומד זרואה איך הכדער מרגים, כצורה גאונית, ראגי רוכש, בידיעה שאני אוכל אחה, שאצלי בבית זה לא. יעכוד. בא הביוות, מרכיב ומנסה. זה נופל פעם אחת, מעם שניה וכפעם השלישית גם החום נקרע והמכשיר הנאוני מתרסק על הנגון למטה.

מעניין לי ללכת ברחוב, להסתכל איך אנשים הולכים, מה הם כובשים, או ויי מצמבר באיושהו מקום, כבית קברות של התרשמויות. ולפעמים זה יוצא החוצה. הליכה מרגיעה אותי. אני הולך והושב, חוזר על טקסט. כשאתה הולך, דכרים מתרחשים סביב, חים, עוצרים, לא הכל ממוקד באיך לפתור את הבעיה, ודווקא או, רכרים נפתרים כאילו

> ראיינה: נורית ברצקי צילום: שמואל רחמני

^ש אנה רוצה להיות כשתגדלו <u>אותו חדבל.</u>

שואשות כת ומנוו אתרו מעריך במיוחדו <u>ערכצ'וב.</u>

שלא הסד להם הומור, בעיקר <u>הומור עצמי.</u>

אל מתנות אתה אוהב לקבלו <u>חכל והרבח.</u>

מהישראלי בעינירו <u>פלאפל ואריק איינשטייו.</u>

<u>או ושעולם לא נמשכתי לעשות משהו אתר.</u>

שת מויע אותדי<u>ו הרצון למצות את החלומות שלי.</u>

שהיתה נקודת המיפנה בחיירו <u>כשעובתי את "הבימה"</u>

מו אנה שונא בארץ ז<u>את הקיצוניות ואת חוסר הסובלנות.</u>

מוד אותך אצל אנשימו <u>קנאות.</u>

שה אתה נאהז <u>שנהייתי שחקן.</u>

שי התבנרתז <u>כשניא נולד.</u>

משועה ובפידניה קול.

לם אתו בוז <u>לקטנוניים.</u>

אם חיית רוצח לפנושו את לורנק אוליבייה, אבל אלוהים יודע מה הייתי אומר לו.

ש מי אתח מכבדו <u>אנשים שישרים עם עצמם ועם הסביבה, אמיצים בהחלטות שלהם</u>

שה אתו מאוכזבו שבומן האחרון אני לא מצליח לחקדיש יותר זמן לעבודה על עצמי

היו ניבורי ילדותרו <u>ו'או ואלו'או, אמיל מהכלשים וטרזו, בעיקר ב'טרון והכדורים</u>

תויע אותך לבחור במקצועו <u>חוסר ברירה. מעולם לא חשבתי שאני יכול לעשות משהו.</u>

מושד אתה רוצה לעשותו <u>לגמוך את התקליט השני שלי, לעשות יותר טלוויזיה, לשתק</u> שתיי

ל מי צר לדו <u>על אלח שלא מצליחים להגשים את השאיפות שלהם.</u>

ש מי היית דוצה לעבוד<u>ז עם אבי. ולעשות עוד פרוייקט עם הצוות של "דודתו של</u> ג'תי

27 Binesio

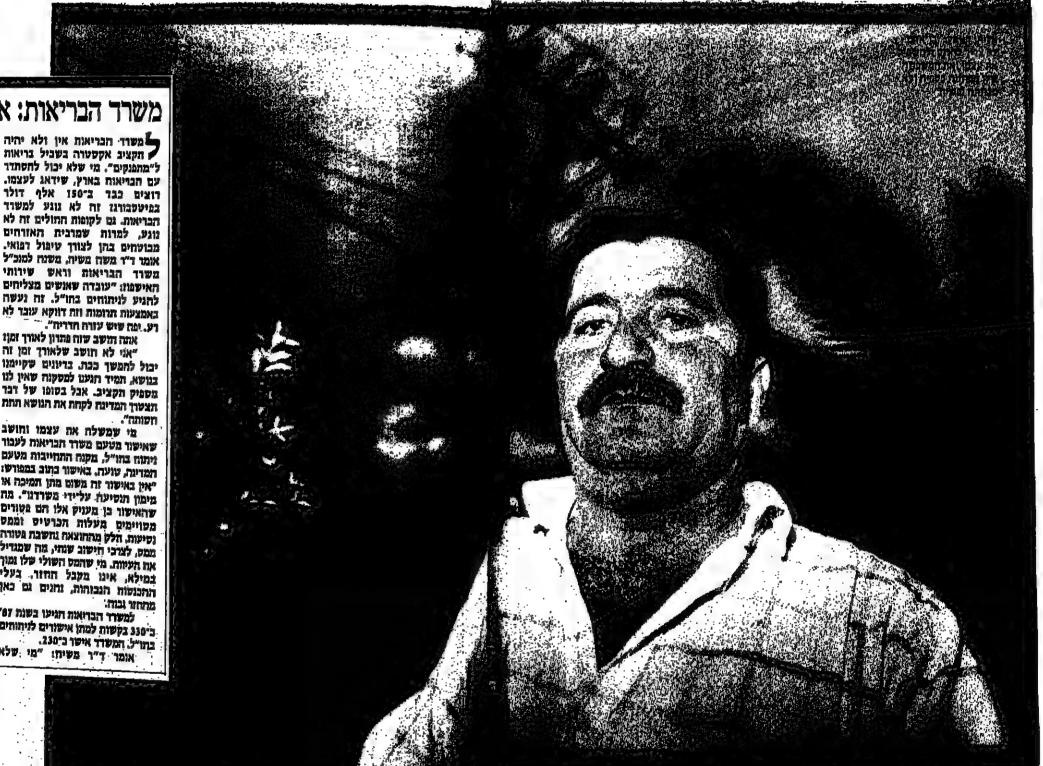
כמה כסף וולים החיים

מה קורה לאורת הקטן שקם בוקר אחד ומגלה שבכדי להמשיך לקום בכל בוקר מחדש, עליו לעבור ניתוח השתלה יקר ומסובך בחו"ל? מה עושה האיש הפשוט, שאין לו חברים במקומות הנכונים ואין לו חשבון בנק מנופח שמאפשר לו לקנות את בריאותוז הוא עובר מסלול של סבל והתרוצצויות, נתקל בחומה של אטימות ושתיקה, נשחק ומושפל, וכל זה – עוד לפני שריברנו על הכאבים הפיסיים, ושעון החול הפיסיולוגי שהולך ואוזל. תשאלו את אליהו דניאל. שמונה שנים הוא נלחם על הזכות להציל את ליבו – וחייו. היום, הסיוט נגמר, אכל השאלות נשארו בלא מענה. "אפשר להציל אנשים במצבי, אז למה צריך לסבול כליכך כדי לעבור את הניתוח הזה"?

מאת אביכה לורי צילם: צביקה ישראלי

חיים של אליוו דניאל, בן 45, משכונת מורשת מסובכים אותם אי אפשר לבצע בארץ. כארץ לא ברמת השרון, חוזרים לאט ובמהוסס למסלולם התקין. עוד לא נורמלי אבל תקין. באפריל זמנית), לב ולמעט שלושה מקרים של השתלות השנה עבר אליהו רגיאל ניתוח השתלת לב מקומיות) או ריאות, ולא מנתחים מקרים מסובכים, כבלגיה, שהתאפשר אחרי מסע יסורים כן שמונה לגביהם אין עדיין ניסיון מספיק. ומי שאין בכיסו ההון שנים, המתנה מורטת עצבים של שש שנים לניתוח הררוש לביצוע השתלה או ניתוח כזה בחו"ל, עלול כזה בארץ, ועוד חצי שנה של כאב ההשפלה: "פעם למצוא עצמו במצבו של אליהו דניאל. אנשים כמצבי היו מזמן מחים", אומר אליהו, "חיום כי אליהו רניאל הוא רק דוגמא לסבל, לאטימות, אפשר להציל אותם, או למה צריך לסבול כל־כך הרבה לחוסר האונים בהם מתנטה האיש הממוצע מן השורה, כרי לעבור את הביתוח הוה"ו

שאלתו של אליהו נכוגה לגבי כ־145 חולים חיים. איש שכל חייו משלם מיסים, אגרות והצמרות. חממתינים בארץ לניתוחי השתלות שונים ולעוד איש של משכנתות וחבר קומת חולים, שברגע הקריטי

משרד הבריאות: אין תקציב

רע. יפה שוש עזרה חדריה". "אני לא תושב שלאורך זמן זה

> מי שמשלח אה עצמו וחושב התכנעות הגבוחות, נחגים גם כאן

בורוחור ובווה. למשרד הברואות הגיעו בשנת 67'

משרד הבריאות אין ולא יהיה ל"מתפנקים". מי שלא יכול לחסתדר עם חבריאות בארץ, שידאג לעצמו. רוצים כבד ב־150 אלף דולר במיטסבורגז זה לא נונע למשרד תבריאות. גם לקופות המולים זה לא נוגע, למרות שמרבית האזרחים מכוטחים בהן לצורך טימול דפואי. אומר ד"ר משה משיח, משנה למוכ"ל משרד הבריאות וראש שירותי האישפות "עובדה שאושים מצליחים להניע לניתוחים בחו"ל. זה נעשה

אתה תושב שוה פתרון לאורך זמן: יכול לחמשך ככת. בדיונים שקיימוו בנושא, תמיד וזגענו למסקנה שאין לנו מספיק תקציב. אכל בסופו של דכר תצערך המדינה לקחת את הנושא תחת

שאישור מטעם משרד הבריאות לעכור מתוח בתו"ל, מקנח התחייבות מטעם ממדינה, טועה. באישור כתוב במפורש: "אין באישור זה משום מהן תמיכה או מימון תוסיעה עליידי משרדנו". מח שהאישור בן מעניק אלו הם פטורים מסווימים מעלות חכרטים וממס נסיעות, חלק מהחוצאה נחשבת פטורה ממס, לצרבי חישוב שנחי, מה שמגדיל אה העיוות. מי שהמס השולי שלו ומוך במילא, אינו מקבל החזר. בעלי

ב־330 בקשות למתן אישורים לניתוחים בתו"ל, המשרד אישר כ־230. אומר ד"ר משיחו "מי שלא

אישרנו להם, היו שני סוגי חולים. באלה שבצר לחם מנו לכל מיני רופאי אלול שרלטנים דוגמה הפיליפיני. במקרים כאלה אנחנו לא מאשרים אף בקשה. או כאלה שהוטעו על־ידי רופא אינטרסנט, שכואב לו שהמתחרה שלו יעשה את מניתוח הוה ואז הוא אומר לחולה שאי אפשר לנחח בארץ".

יש דברים כאלהו יש צרות עין בין בתי חולים שונים זכין רופאים במקרים

"אני האחרון שיבול לחניד לך שנה לא קיים. אנחנו עובדים על חוק, שיאלץ לדווח על כל מקרה של איברים לחשתלה למרכז מידע אחד. יש טיבויים שתחליך כוח יתרום לנושא". מה קורה במרכו לחשחלות כבד

"ברמב"ם עשו לפני שנתיים, שחי השחלות כבד שלא הצליחו. שני החולים נפטרו. מאז לא נעשתה שם אף חשתלה אחת. הרופא, ד"ר קם, עזב את הארץ בינתיים. כל הציוד ישנו אבל לא עושים משתלות. בינתיים אישרנו ליהדסה' ול'בילינסון' לעשות השתלות כבד. חשוב לפתח את תנושא בארץ כי קיימת אפשרות סבירה שחמדינות בחו"ל יפטיקו לחשתיל איברים לאזרחים זרים".

את הבראיות הזאת אפשר מיד לתרום אחד לאחד. עלות ויתוח תשתלת לב בארץ נעה בין 10.15 אלף דולר כולל מכל. עלות השתלת כבד בארץ היתה יכולה להגיע מקסימום ל-40 אלף דולר. לא על משבון החולה במובן. נשאלת אם כך שאלח מדוע חולה, שבגלל הנאים אוביקטיביים, אינו יכול לעכור ניתוח מסוכך כארע.

ופא המשפל, שאמר: דחוף לבית חולים'. בררך לישור אים וצד עליו עולמו וכל עמל חייו יוד אנשים מון בורך בנגל שלא העולן לארץ בשנה לבית חולים קיבלתי עוד כמה התקסי לב. בעצם, לשלו איש ישר, שאינו מכיר את הפטנטים ואת לווג אליהו ופרתה בליות הם המתררו במוושה. הגשוו לשם מת מבחינה שלינית. לא זוכר כלום:

מרחיה, אשתו של אליהו, מנענעת את ראשה בהטכמה, העירו אותו במכות חשאל ושום התעלף

ישרי ישר, שאינו מכיר את הפטנטים ואת קוו אלית ושושה ילרים דם הפתררו בשושה. שנות הרד, ואין לו חברים נכונים במקומות 1951 מעיראק המשו ישלי השפט והפאר של מתות שיכולים להרים תרומה או לערוך מופע שכונון מוכלעת לא מכוססת בשלי השפע והפאר של מל תרכת, איש לבר בעולם. מל תרכת, איש לבר בעולם.

בהשבתה, העירן אותו במכות העיל ושות התעלף בכו בתעשיה הצבאית.
בשור יאיד הורוביץ דל, היה מודע היסב
קיים את המשפחה ברמה סבירה, לא מעבר לזה הצי
השור יאיד הורוביץ דל, היה מודע היסב
שנה ולפני שונה ולפני שתלה, עוב את העשורה הקבועת וחשב
מיים על פני אנשים מהשורה. הוא הביע
שנה ולפני שתלה על פני אנשים מהשורה האה הביע
מכות השמל לא עודו יותר, או הביע ל המויא מבחינה בלליות. הפן לקבלן בנין עצמאי
מכות השמל לא עודו יותר התביעות וחשב
עדו יותר ברוס מפורסמים יש לי
את הפיוייקט הראשון הקדיש להיהר היותר ביתר שורה היותר ביתר שנה וחצי, כל שני וחמישי
מיים להשתלת לב. גודלי טוב מזה של איבסטלטור
אמן מקיות שמויה הבל שכמרינת התקצובים
אמן מקיות שמויה הבל שכמרינת התקצובים
ביותר של או מרים לנו בשמהה שהיי
ביותר של או מורים לנו בשמהה שהיי
ביותר של או מורים לנו בשמהה שהיי

"הרגשתי מושפל. עד היום כשאני לובש איזה חולצה נדמה לי שכולם מסתכלים וחושבים שהכאתי אותה מבלגיה על חשבונם"

משתילים איכרים כמו ככד (המרכז ברמכ"ם משותק

כוה שלא יכול להרשות לעצמו מותרות של הצלת מספר ברול של ממתינים הוסוסים בדחיפות לניתוחים ביותר בחייו, אין לו על מי לחישען מבחינה כלכלית.

מעל ומעבר לציפיות מבית אשר חברת כניה בעלת נסיון ומוניטין ומיטב האדריכלים, המעצבים משתפים פעולה הו בתכמו

הבית והן בתיכנון הדירות, התוצאה תיא מעל ומעבר לציפיות, הכניונים מיוחד המכטיח פרטיות. לכל בניו לובי מפואר, מעליות מהירות ומרוורות, תניון עילי והניון ותר קרקעי, בעל שער הנפתח ע"י שלט" רחוק פרטי. הגינה הפתוכננת בטוב טעם, עדי אדריכלי נוף - שובת לכ.

מעל ומעבר לסביבה, תקרובה והרחוקה

סבינכי אביר פשוקמת באיזור הנבוה ביותר ברמת אביב ל. דייריה נהנים הן מהנוף המרהיב של הים ושפלת החוף והן משפע של אוויר צח. המיקום איזיאלי: קרוב לצפון ת"א, קרוב לים, קרוב למרכזים המסחריים ולשירותים קהילתיים ברמת אביב כ. סרוב, אן לא קרוב מדי. המקום שקם ושליו כמו שכונת וילות המרוחקת מחעיר.

מעל ומעבר לרמת התכנון של דירות

ח היא רתבת ידים ומחה, 153 מ"ר, כל פרט בה מתוכנן במחשבה תחילה. לכל דירה מרפסת נו, שירותים כפולים ושירותים לאורחים המצופים קרמיקה. המטבח גדול עם מרפסת ונצווה. בשלושת חדרי השינה יש נומרצת לארונות קיר. תריסי הסלון נפתחים תשמלית בלחיצת כפתור. ההססה (עדי קונבקטורים-חשיטה השקטה והנקיה ביותר) אינדיביו ואלית לכל דירה ולכל חור. לנחירתך, דירות נו מפוארות 170 מ"ר בנוי וכ-100 מ"ר נו בשתי חקומות.

לדוגמא נפתח משרך מכירות באתר בפינת חרתובות שלמת בן יוסף ומאיר פיינשטיין ברפת אביב ג'. פתוח בימים א, ו, ד, ת' 18:00-16:00 וביום ו' 12:00-12:00.

משרד מכירות ודירה

מלארי ניתוח ולא יהיה לי כית"ז

ומאותר יותר פניתו לכל מי שהיברתי מהמשפחה ומחירידים. פשטבו על כל המדינה. לקחתי הלוואות

מתן מעמד 29 פל פנוק ביק השתלה יכולה להציל אותי. כאותה משת אמרו לי הרופאים, שאין מה לדבר על

שמנותן, אולי בעוד וזמש שנים. צעמיים הפסקתי לעבוד. הייתי במצב נפשי קב עובי ולחץ בגלל חוסר היכולת לתפקר. הייתי מת פובל פידת, נכה כמאה אחוזים. לא יכולתי (ולם פנה אתת במדרנות. סכלתי מתוסר נשימה מחוד מאי ספיקת הלב. התרופות שלקחתי נרמו מוציה לוואי: התכווצות שרירים, חולשה כללית בשונה הנוף, נהפכתי לסמרסוט. תפכונות לא היו למל ובית ששיפצתי. התקיימנו מקצכת הביסוח מצור שנעושי הספיקה. היה קשה מאוד מבחינה ממית כך זה נמשך ארבע שנים. ב־86' התלטתי

מה שוין מה לחכות יותר. קנסית להכנים אותי לרשימת הממחינים משת השולה בארץ, אבל לפני כתור היו חמישה וש ציש שישבו וחיכו. הוסבר לי שגם אני צריך למח ולחבות לתורם. חיכיתי כמו ילד טוב עד שפף 28' מצבי הירודר. אושפותי ב'הרסה' ואו פצו שיש לי לחץ בריאה אחת והיתה סכנה לפגיעה

יבנלגיה הרגשתי כמו תרש נתוך תזמורת. אם אי אפשר לעשות ניתוחים כאלה בארץ. שיעשו בחו"ל, אבל בצורה

מו תנליות. אחריכך שוב אושפותי ב'בלינסון'. שנה היתה, כשפה רפואית, היפוך קצב. כדי לאון שי מדש העבידו אותי ל'דורמה', הביאו אותי למוות קשי ועם שכות השמל התזירו לי את הקצב הנכון. שי ה כבר הייתי אבוד. זה היה השיא. הידדדרתי מק משאלי. כל הזמן שכבתי בבית במיטה ולא שתי לעשות כלום. הייתי מיואש. החלטתי שאני תהלחות ככל מחיד. אם לא כשבילי, אז לפתות ושל הלרים הקטנים שלי. אמרתי שאני לא מחבה יני, מסק לעכור חשתלה בבלגיה".

מלג שבין תתחלטה של אליהו רניאל לקום משת תין הניתנהו הנכסף, הפרידו כ־80 אלף רולר למ גיו לו. מה עושה איש כמו אליהו דניאל כדי מדע שו הבסףה אומרה פרחידה "יום אתר כא נוישהו שליו למה את צריכה להשפיל את עצמרו תמכרי שונית. שאני אלך למכור את הבית שליז אחוור עם

שסף אליהו באירוניה שועורה "או שהיא תחנור מינעל ולא יהיה לה לאן לחווריז זה פתרון"ז א הפתרון לבעית תזרים המזומנים פתרה

ח אנודת "יד ביד" מנהלת ביד רמה שלי חושן. אשה פעלתנית בעלח טור זכות ארוך בכל הקשור לעזרה לזולת. מזה תמש שנים חיא מנסה לעקוף את מסדרונות הביורוקרטיה ולתת לנצרכים אוזן קשבת וכספי תרומות. לפני שנה ותצי הולידה המציאות הענומה והצרכים בשטח, נוף וולונטרי חדש בשם: "הקרן למצלת חיי אדם". לרשות חקרן עומדים ב־200 מתודבים בארץ ובעולם ומעט מאוד כסף וויל.

חקשר בין שלי חושן ובין הצורך הדחוף

לעזור לאנשים במצוקה נרקם במקרה. מספרת וושן: "יום אתד התקשר לכאן ילד ובקול חרישי שאל אותי בטלפון אם זה בואב למוח. שאלתי אותו: 'מה פתאום אתה שואל אותי שאלות כאלה'. הוא ענה בככי שהוא חולה והולך למות כי רנוא צריך השתלת כבד בפיטסבורג שעולה 150 אלף דולר ולחורים שלו אין כסף לשלוח אותו

לניתוח. החלטתי שאני לא יכולה לתה לילד הזה למות ופתוחוני את הקרן להצלה חיי אדם. אנחנו פועלים באמצעות קשרים, מארגנים אירועים לניוס תרומות, תצוגות אומנת, בזארים, אכל זה קשה. מדובר במיליונים. בתתחלה זה חיה אטרקטיבי. האנשים קראו את המודעות בעיתונים ותרמו בהתלתבות. חיום אנשים מאסיביים. ומאס לתם לתרום. זם האמנים כבר לא רוצים לחופיע בחיום ובעלי האולמות גם התעייפו. ישוח תתמרמרות בציבור למה המדינה לא מטפלת בזה. ישבתי עם שרת הבריאות, היא אמרה שאין... תקציב. גם אני כבר עייפתי. ברגע שאני פחייגה ואומרת מדברת שלי חושן שואלים אותי 'כמח'ו הציניות הזאת, שבגלל הוסר כסף אנשים מתים, לא נותנת לי מנוחה. המדינה שלנו לא לא תשתנלה לשימי תשכנולוגי ולא התקדמה עם

הומן. יש אזרחים שיכולים לקמת חיים בכסף ויש באלה שלא. זה מרא". עיון בעיתונים ישנים מגלה שמחסור הכיס נובר על מחסום חבושה אצל החולים קשה, שלעיתים המניה לציבור וחשיפה מעל דפי העיתונים נעשית בניגוד לצמונם. כותרות כמו: "אנא עיורו לי להציל את חיי בתי הקטנה", "אב בעית. החודש יש לו 10 ילדים שמחבים ל-11 זקוק לניתוח לב פמוח בבלניוד, "אני ויצה לחיות – זועק חולה דיאות חוקוק ליפנו אלף

ברמת־השרון הוקמה עמותה לצורך ביום כספים.

מספרת פרחיה "פנינו לאגורת "יד ביד" שעוזרת

לאנשים במצבו של בעלי להניע לניתוח בתרל, נראה

מסגרת). איסוף הכספים הלך בהתחלה לאט מאוד.

פורטמה ידיעה בעיתון, היתה פניה לציבור המקומי

שלי חושן: "גם אני כבר עייפתי"

דולר" או "אני דק בן 18 ורוצה לחיות", הושפות רק במעט את המצוקות האנשיות וחוסר האונים. גם בכותרות דרמטיות חל פיתות.

במשך שנה וחצי, מאו קיימת "חקרן לחצלת חיי אדם", נשלחו באמצעותה כ־130 חולים קשה לניתוחים בתו"ל. יש לציין שלא כל תוצוכים בונים לקרן. חלקם מממן את תנסיעה מכיסם וחלק מסתדר בדרכים אחרות. זיתוח השתלה באירופה עולה בין 150 500 אלף דולר. ניתוח כזה בארת"ב יכול להגיע ל-250 אלף דולר. הקרן מטפלת דק בחולים בעלי אישור מטעם משרד חבריאות לצורך תניתות בתו"ל ושחוכיחו מעל לכל סבק, שתם חטרי אמצעים.

תחליך השנור מתכצע בכמה שלבים. אומרת שלי חושו: "אחרי שתאיש חביא את האישורים חמתאימים אנחנו פונים למקום עבודתו אם הוא עבד במקום מסודר ומגייסים את כל העובדים לתוום יום חופש. אם אין מקום עבודה, יש לנו לניתוחים שונים והשתלות בחו"ל. זה מיליון דולר. מאיפה יהיה לי הכסף"ו

בשני בנקים ונסענו לכריסל".

משמחת דניאל כמו משפחות אחרות במצוקה דומה. אליתוו הרגשתי מושפל. ער היום כשאני לוכש איזה חולצה ברמה לי שכולם מסתכלים עלי וונשכים שהכאתי אותה מבלגיה על חשכונמ. בן־ארם מגיע לשפל המדרגה מהכחינה הואת. מאכר כל גאווה

ליהו ופרחיה דניאל אינם דוכרים אנגלית או צרפתית, הם מעולם לא יצאו את גבולות. הארץ. כושר ההתמצאות שלהם באיך מתנהגים ומה עושים בחו"ל מינימלי ביותר. איש לא הטרית את עצמו לחדריך אותם או לנדב להם מידע. מצויידים בטופס דרשאה מאת משרד הבריאות, ישבו שניהם והמתינו שמישהו יתקשר ויאמר להם מת לעשות. איש לא התקשר. במקרה נודע להם שגם את התור לניתוח ההפתלה בכית החולים בכריסל עליהם

להומין בעצמם. מספרת פרחיה: "הכת שלנו לקחה חופש מהצכא ונסעה איתנו לכלגיה. את הכרטיס של בעלי ושלה מימנו מתרומות: את הנסיעה שלי מימנתי מהלוואות שלקותי. הגענו לבריסל. היה שם זוג יהורים שקיבל אותנו בשדה התעופה ומאור רצו לעוור לנו, אכל לא ירעו עברית, למשל, אנחנו אוכלים רק כשר ולא ידענו איפה יש אוכל כשר. יומיים לא אכלנו כלום חוץ מפירות יבשים שלקחתי מהכית. שלושה שבועות לאשונים לא הכרנו אף אחר. זרנו בהוטל דירות קטן, הבנו את האוכל בעצמנו כדי לחסוך כסף. לא ידעתי שיש שם בכלל יהודים או שגרירות שלנו. יום אחד. ראיתי איש עם קיפה ברמוב, דצתי אחריו, כליכך

ו"כ צבן: לשנות

לאיד אבן ממפים, רוניה על שולתן תכוסה מלכה על בעית החולים הוקוקים לניתוחים מוד אומר צבן בוזצעתו: "לא יתכן שרק מידים, בכירים וערוטקציונרים יוכלו להציל אה מחת ה בליים ומוטקציוניים יובני בחריל. מי היישות בנוס כספים לפיבון נסיעתו של אורה לישור דפואי חיוני בחו"ל וראוז את החשפלה. מחקפים, את תחורת שמא יאתר, מבין כי אין פים שתוד ממלכתי לפתרון בעיה זו".

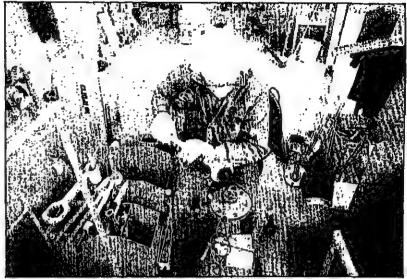
נון מצוע להשתמש לשם כך במעוכה, שוחשל חבישות הלאומי ולגבות באקצעותה אוו בחודש משכדו של כל עומד. הרכוסה חשות תניע לשמונה מיליון דולר בשנה, סכום

חברות הבישות הנרולות לא חיבו לחסדו ממלכתי דן מבינות את המוסנציאל הבלכלי

ומציעות: למכועתים ביטוק בשלום פיעות ולקית במקרה הצודה

(ממשך בעמוד 42) वाद्यवाध १६

שמי שרוצה יכול להיות ארריכל או לממש את עצמו בכל דרד הנראית לו. היום אין ברירה ומוכרחים לבצע שינויים. אם אדריכל לא רוצה לעבוד בייצור במפעל ומעריף להמשיך לעכור בתוץ, זה בסרר כל עוד הוא מכיא פרנסה למשפחתו. את עניין המימוש העצמי נרחה לזמנים טובים יותר".

ב־22 בנובמכר השנה יצא חוור אל רכזי הענסים. רכזי וערות וממלאי תפקירים בקיבוץ, בעניין הזמגת סחורות ושירותים, מעתה, על כל הומנה שערכה עד 300 שקלים עליהם לקבל חתימה של רכז הקניות, ומ־300 שקלים ומעלה – חתימה של רכז המשק.

סף נהיר, בן, 49. עכשיו הכל מונח על כתפיו. עשרים שנת הית מורה ומנהל בית־הספר האיזורי. החברים קטעו לו קריירה מתקרמת בדרך לרוקטורט בהיסטוריה וסוציולוגיה, 👪 🕨 וקראו לו לרגל. 12 חודשי קורס מרוכז במינהל עסקים - וצלילה לתפקיד מרכז הקיבוץ בתקופה קשה ומתסכלת. אומר אסף: דיש לנו משק טוב עם חוב צרול מדי". הוא מצכיע על המפעל לייצור דורים וקולטי שמש, מפעל רווחי מצליח המעסיק 60070 עוברים, על טחנת הקמה הממוקמת במרכז הקיבוץ ורק מיגכלה של מיכסות ייצור, מונעת פיתוחה.

ההקלאות היא שהשקיעה את הקיבוץ בחוכות. החקלאות לייצוא – אכוקרו, אשכוליות, תפוזים קליפים וגירולי שרה – כותנה ותירס. בניגור לכל התחזיות שחזו מומחים בעולם מאז שנות החמישים -בשנות השמוגים יש בעולם עורפי מזון. ההשקעות בחקלאות הותירו את שער־העמקים כחוב. "אנחנו חקלאים טוכים מבעבר, אכל השוק העולמי השתנה. ומ־1985, בנוסף לרוויה כמוצרי חקלאות כשוק העולמי, ספגנו מהלומה מהקפאת שער הדולר", מסביר

החקלאות לשוק המקומי מכוססת על לול רביה ורפת חלב. בשער העמקים הלכו גם על כשר לכקר. השקיעו במבנים וקנו 250 פרות, מהו 80 בגרמניה. כיצד יכלו לדעת שבסתיו 88' יירדו מחירי הבשר לשעל שלא היה כמותוז לא עורה להם המומחיות של אנשיהם ברפת החלב וכגירולי השרה.

כארכע השנים האחרונות הוכפל החוב בגלל הריכית. בשנת 1987 שילם הסיבוץ שלושה מיליוו שקל ריבית. מהו גוכה התוכז נקיבוץ מסרבים לומר. חשבון פשוט: אם 280 קיבוצים חייבים 6 מיליארד שקל, החוב הממוצע של כל קיבוץ הוא כ-20 מיליון

הנתונים. גורל החום אינו חמדר הבלעדי לקביעת אנשי מקצוע מכחוץ. נגצל את הכחות שלנו. נצטרך המצב. לשער העמקים יש מפעלים טוכים ורווח לחשוב על איחוד בתרספר יכודים באיזור בגלל שאין תיפעולי, אך כושר ההחזר של החובות תלני לנו מספיק ילדים בבית הספר. בפריסמם".

ביצר נוצר החובן

יי ילפי מיטב הכנתי התוכ נוצר מהקשיים הגוכרים של החקלאות ומשינוי היסטורי של ממשלת הליכוד שהפסיסה לטבסר את התחום היצרני. המרינה העלתה את מחיר, ההון בצורה רצחנית, ואנחנו לא הכחנו . מזהירים כתולדות צה"ל - ביניהם בני כרמל שוכה

magaio 32

ותמשבתם להשקיע כסף בלא בקרח?

ציכור. השקענו כחקלאות, והיא היתה כירירה. אתה משקיע – והיא יורדת. עד שגת 1981 לא היה לנו חוב. לא קלטנו שהכסף צמור ויקר מאוד. היתה אינפלציה מטורפת ולא יכולנו לדעת מה מצבנו האמיתי. ההשקעות הכניסו אותנו לתוב. השקעה יחסית קטנה – בעיקר בחקלאות: נטענו מטע אבוקרו, הקמנו מאגר מים מתוקים להשקיית אבוקרו וכנינו לול רביה. אלו שלוש ההשקעות הגדולות".

מרוע אתם מודאגים כליכך דווקא עכשיו? "ער השנה החוב גדל כל הזמן. השנה הוא גרל בהרבה. הסיבה: חיוכנו בלמעלה מדג מיליון שקל חוכ של המפעלים האיזורים, בגלל 'פרי־העמק' והאגורה השיתוטית 'דאם'".

בעיית תזרים המוומנים חייבה את המזכירות לנקוט פעולה דרסטית מהשבוע למשך החודשיים הקרובים. עכשיו החברים נאלצים לתתוך בכשר החי. בכת־עינם היא מערכת החינוך המשקיעה הרכה מעבר לממוצע הארצי בטיפול מיוחר בגיל הרך ותלמידי בית־הספר היסודי. מעניקה להם שפע גירויים והתנסויות. בתיכון כבר לא מתפפים את הלימורים. הולכים על בגרות. התוצאות, כמוסר החינוכי האיוורי במזרע, הן מהטוכות בארץ. עכשיו הולכים לשים יד

עמוס דרור: "פעם קראו לזה כיבוש השתמה. היום סוראים לזה שאירת קדקעות האדינה. החברים

אפילו על טעיף החינוך המקודש.

לא כליכך רוצים לעבוד בחקלאות. קשה להיות במקום שבו אתה מתאמץ יותר ויותר – אבל הרווחיות יורדת".

שלחנו את ילרינו לשיעודי בלט בחיפה, שיעורי קראטה במתנ"ס בטבעון, שיעורי מוסיקה באולפנה בשריר. עכשיו נאלצנו להססיק לשלוח את הילדים החוצה ולארגן להם פעילות בכית", מספרת נעימה שלו, מ.א. בחינוך, רכזת ענף וחזינוך בקיבוץ: "היינו סיבוק צנוע, לא כנינו מבני פאר ושמנו דגש מרכז שער העמקים, אסף נהיר: "הבנק מכיר את איכות החינוך. בכל זאת נאלץ עתה להפסיק להעסיק

שער העמקים גירל וחינר דור של מוסיקאים. כיניהם הומרות דורית ראובני ואסנת סו. יצאן ממנו גם ספורטאים מעולים ובראשם קבוצת שחיינים כמו עמית לוכן, אורי רוליך, דני שטרן, עוזי רוון, רמי אפילו שם כרור כי אחרי עשרות מיליוני שקלים יהודאי ואורלי שהם. גדלו כו לוחמים שרשמו דפים בעיטור המומת ומשה סוקניק שקיבל את עיסור העוז.

עשרה מבני הקיבוץ נפלו כמערכות ישראל. ויש גם נקורה אחרת, כואבת: בשלהי שנת 1961 "לא השתוללנו בכניית כתי מגורים ומיכני הואשם החבר אהרון כהן כריגול לטובת כריה־ב.

חורשי מאסר חנן אותו הנשיא זלמן שזר. מהאיראולוגיה הסטלניסטית של הימים ההם לא נותר הרכה. אפילו עבודת האדמה חדלה להיות עדך. בחקלאות נשארו לעסוק 25 חברים בלבר. לפני עשר שנים היה המספר כפול.

בית־המשפט גזר עליו חמש שנות מאסר. לאחר 18

להצגות וישתאש

בבידור מבית שגם בו קיצצנו".

לעמוס דרור, אגרונום, מדריך איזורי לגידולי שרה ומרכז הענף בקיבוץ, חקלאות היא דרך חיים. 'פעם קראו לזה כיבוש השממה. היום קוראים לזה שמירת קרקעות המדינה. החברים לא כליכך רוצים לעכוד בחקלאות. קשה להיות במקום שבו אתה מתאמץ יותר ויותר – אבל הרווחיות יורדת. אנחנו עושים חקלאות טובה, לא מפסידים, אבל גם לא מרוויחים כמו שצריך".

קיבוצים כהם התפתחה תעשייה חזקה, נותרה החקלאות כתחביב בלבד. בשער העמקים עדין לא מוותרים עליה, למרות הגרעונות שהסבה. 4500 דונם גידולי שרה, 700 דונם פרדס, מטע אבוקרו. והם מניבים תוכות.

עמום דרור אומר: "אי אפשר לוותר על החקלאות. כדי לשרור ולנצל מוב את אמצעי היצור, עלינו להעסיק שבירים גם בידיעה שזה יפגע כאורווה חיינו. לא רק בעקרון של העכורה העצמית. הם לא יכולים להיות שוחפים, וכשכירים בחקלאות – השכר נמוך. בכל העולם משתמשים בעבודת ידיים כצורה נצלנית כתחליף להשקעות".

מי היה מעלה על רעתו שהחקלאות - הקשר לאדמה ולארץ – תהיה יום אחר לנטל על הקיבוץ. אבל כיום ישנם בארץ חקלאים רכים שהפסיקו לעבד אדמות. עמוס דדור מוצא עצמו נאבק על דבר שפעם תהליכי השינוי העוברים על הקיבוץ הופסים

בימים אלה תאוצה. 12 שנה התחרה כרומגן במפעלים דומים של קיבוצים אחרים (ריוק־אנרגיה במחביים, לורדון בכפר־סאלד), על שוק קולטי השמש. המשבר הכלכלי הביא כימים אלה להחלמה על איתוד שלושת המפעלים. קיבוצים אחרים – מענדמיכאל, מגל, כפר גליקסן ובחן – הרחיקו לכת והחליטו להקים מפעל משותף (מעבר ל"סו הירוק". כך נהנים מסיוע ממשלתי מוגבר), ולרשום אותו כחברה בעים כדי למנוע ערבוה גורפת ופגיעה בקיבוצים במקרה של כשלון כלכלי-עדין לא סיכמו שם אם התמורה לכל העובדים תהיה בעבור סיכוציהם.

המשבר הכספי מעמיד בספק את מוסך הערבות ההרדית ואת עקרון השיוויון. כמרכו התק"ם דגים בשינוי כיוון ובהעברת יותר אמצעים לרשות החברים לרוגמת שיקנו אוכל במרכול ויכינו אותו כבית אולי לצייר את החברים בתלושי מוון. כשער העמקים של הקיבוץ הארצי אין דיכורים קיצונים כל כך, אבל שכבר נשרפו, עלולה גם האיראולוגיה שלהם לעלות

יצחק בן חוריו

ינו פתרון תפואי לטובלים מוולת ברווחת החבר שיקנה סדין רק בעוך שנת"ם, ייצא כחות

מכשיר לטיפול בסימפטומים של נזלת כרונית ואלרגית

WITRA 2 DTUI

יסתם - אולפרה 2 פוחוז ע"י צוות של מוענים ומהגדסים שור התבטסו על מותקרים שונטרנו ע"י פרופי אנדרי לבוב

משר הדינוטרט ובדק ביותר מ-16 מחקרים קליניים, אשר שום ב-9 מדינות: צרפת, נרמניה, אנגליה, אינוליה, הולוד, קּוֹה יפן, סין, ישראל.

מתק פסמר בפריו, בעול פרס עבול וע"י מדענים במכון וויצמן

ULTRA 2 1701

פתונות הבדיאות והמצון בארה"ב (F.D.A).

ש פתרון אפקטיבי'. משיר הובח כיעיל ואפקטיבי בהקלה על הסימפטומים של את בדור

מת כחוים ואלונית ובמקרים של הצמעות בב-17% מתקרים היה פיתרון אפקסיבי. המבשיר קיבו את אישמי

רינוטרם Q Price

דינוטרם 2 מחדש

כלא תרופות וכלא תופעות לוואי

ריוומרם - אולמרה ג מיישם באופן ייחודי מיפול אל חרופתי

בנולה כרונית ואלרגית ובמקרים של נולח מחמת הצפונה

הפיפול ברינופרם - אולטרה 2, אינו גורם לחופעת לנואי.

כל רוכש מכשיר רישטרם - אולטרה 2 המוצא כי המכשיר אינו יעיל לגבין, יוכל ער שבועיים מיום קנייחו להחירו ולקבל מיוצר בריווטרס וצר סרני- קיבוץ וצר סרני

פילו למות לא נתנו לה בשקם, בהדר מסוגנן שכל החיים כל כך רצחה שיחיה לה. ולא עור ארון הקבורת הסגלגל מהעץ הכבר, ולא האבלים הנוגצים שמהו דמעות קורקטיות; לא הבעל הרביעי הכמעט־לשעבר שהפגין עצבות מרשימה, ולא סידורי הצלבים־מפרחים בוורדים ורודים וחבצלות לכנות. ההמונים שצבאו על כנסיית סנטרפוטיני באתונה בקושי התאפקו עד לתום הטקס לפני שהסתערו קדימה, מי כדי לגעת באורה רס־מעלה, מי כדי לראות מקרוב מיליוגרים בשרדם, ומי כדי לקחת הכיתה את הפרחים. ער לרגע האחרון היתה כריסטינה אונסיס, המיליארררית השמנה

והמסכנה, בעיקר מגוחכת ומעוררת רחמים. היא נולדה כניריורק, בנוכמכר 1950. אבא שלה, איל הספנות היווני, אריסטוטל אונסים, היה כבר או עשיר גדול וממזר עוד יותר גדול. הוא התחתן טוכ עם אמא שלה – טינה (אתינה) לבית ליכאנוס, שהיתה בעצמה בתו של איל ספנות יווני עתיר ממון. אונסים עשה הרבה כסף, תחילה בעסקי טבק ואחר כך, במלחמת העולם השניה, בעסקי הספנות. או אכא היה עשיר ורכיעוצמה ואמא היתה יפהפיה ועשירה, ושניהם ביחר דילגו על פני הגלובום, בספינות ומטוסים, לראות ולהיראות. לילדים – והיו להם שביים, כריסטינה, ואחיה אלכסנדר, שהיה גדול ממנה – לא היה להם בריוק זמן.

כריסטינה, הברווזון המכוער, שירשה דווקא את תווי פניו הגסים של אכיה ושום דבר מיופית של אמה, השתרכה בעולם אחרי הוריה וזכתה לכינוי "זהוכה שלי" מאביה, ואפילו לכך שספינת השעשועים שלו, שבמקור היתה ספיבת מלחמה קנדית, תיקרא על שמה, וגרלה עם אנגלית במבטא ברוקליני ואוצר מלים של נהגי מוניות הורות לצוות העוברים המסור שטיפל בה. ועם הרבה תסביכים. צ'רצ"ל התפעל מציוריה וגרטה גארבו עשתה לה פוציגירמוציניו, הכובות שלה לכשו כגדי דיור, אכל היא היתה כסך חכל ילדה מוזנחת (המשך בעמוד 36)

כולם חיו בעליה. כריסטינת אונאסיס (שמאל, ימים ספורים לפני מותרו, בארגנטינה); מלמעלה: עם בעל ראשון ג'וזף בולקר, בעל שני אלכסנדר אנדריאדים, בעל שלישי תרוסי סרגיי קאוזוב ובעל רביעי, אבי בתח, תיירי רוטל. למטח עם תחבר תארגנטיני, בימים

ולאח אורית הראל

צילותים: "גאתא"

בריסטינה עם האשה השנואה עליה, ז'קלין קנרי, ואבא־ארי (שמאל), עם הכת אחיוה (למטרה מרכז) ובאחת מהתקופות תשמנות (למטח).

(המשך מהעמוד הקודם)

נפשית. בגיל שלוש למשל, חדלה לדבר לחלוטין ורופא הילרים המרופלם אליו הוכהלה הילרה כציריך, סבע כי הסיבה לאילמות הפתאומית היא המון זעם שיש לסטנה המתוקה שבסך הכל רוצה למשוך בצורה המוזרה הזו תשומת לכ.

אבל יותר מכל טראומות הילדות שעברו עליה השפיעו עליה גירושי הוריה ב־1960. לטינה אונסיס היפה נמאס מכעלה שכוגר בה לנגר עיניה עם ומרת האופרה המהוללת מריה קאלאס, והיא הכיאה את הנישואים הסוערים לקיצם. כריסטינה ואחיה אלכסנדר, שהיו גם הם עדים ליחס המוערף שקיכלה האורחת קאלאם על סיפון היאכטה "כריסטינה", ניסו להבריח אותה בדרך מתוחכמת משלתם: הם נהגו לפור קליפות בננה במסלול ההליכה הצפוי של הדיווה קאלאס, כיוון שידעו שהיא קיצרת רואי, ויתד עם זאת כל כך גנדרנית עד שהיא לא מוכנה להיראות אי אילו פעמים על אחוריה, אבל לא אל מחוץ לחיי

י שכן הצליחה להעיף את קאלאם בסופו של דבר, היתה האלמנה הזוהרת ז'קלין קנדי, שככשה את ליכו של היווני העשיר. בשבילו היא היתה היהלום שבכתר, כשביל בתו כריסטינה – קוץ בתחת. חיבה יתרה לא שררה בין השתיים למן הרגע הראשון. כריסטינה שנאה את ו'קלין מכמה סיבות: קודם כל, היא הרסה לילדה את החלום שהוריה ישובו זה אל זו. שנית – היא היתה ישה ורזה וווהרת ומלוטשת - התגלמות כל הדברים שבריסטינה תמיד רצתה להיות ולא יכלה. כריסטינה איימה לא להופיע לחתונה שנערכה ב־1968. אחר כד הכבירה הערות כנוסת "היא התסכיך של אכי", וכקושי־בקושי ישבה כמה דקות במכונית אחת עם ז'קלין כלוויית אביה. ג'קי אגכ, לא הופיעה ללווייתה של כריסטינה. ליבה, מן הסתם, לא ממש נשבר.

כריסטינה, אוי כריסטינה. מה עושה ילדה כעוסה ומפונקת לאכא שלה הכל־יכול כתור עונש על צוואתו של אביה, אם כי לא בריוק עם האיש שבחר, נישואיו לאשה שהיא מתעכת? לשתוק היא ככר שתקה בגיל שלוש, אז בגיל 20, היא נוסעת לאמריקה, ממרה את פיו, ודווקא להכעים מתחתנת עם ג'ווף בולקר, יוונים עשירה. ושוב – גונבת לה ג'קי, האלמנה סוחר קרקעות שמבוגר ממנה ב־27 שנים. לא עורו הצבועה, את ההצגה. שרק יהיה לילדה טוב, היא שירולי האח אלכסנדר ולא נסיונות השיכנוע של האם אומרת לעיתונאים צמאי הסנסציות, בתיוך טינה, שבאה להניא את הכת ממעשיה בררך לחתונתה מודעה־למשחת־שיניים. ומי בכלל שם לב לכלה. 13 שלה היא עם האלמן של אחותה. כריסטינה זרקה אותה הודשים מחזיק הסיפור מעמר עד שהוא מתפוץ ברעש, מכל חמררגות – והתחתנה. אבא אונסיס השתולל, כשהכלה מאשימה שהתתן מתעניין באופנועים יותר איים, לחץ, ובסוף, אחרי כששה חודשים – הצליה מאשר כה, והוא מאשים שאחרי שתפסה אותו – לפרק. כריסטינה, גרושה כת 21, שבה כנועה לחיק התעלמה ממנו.

Kiaealo 36

מתייחמת בגמות לסובבים אותה ועושה רס מה שהיא רוצה, היא פוגשת ב־78' בפארים, כמסגרת עסקי הספנות שלה. פסיד סובייסי אפרורי, עם היוך מלא שיני והב ועין וכוכית, סרגיי קאוזוב שמו. את סוד הקסם שהוא הילך עליה, אין איש יודע. אבל הגבר, ככל הנראה סוכן ק.ב.ב. מקצועני ביותר, שמשימתו היתה לנתב את האימפריה הימית היוונית לאפיק שרצוי לאמא־דוסיה, שיגע את כריסטינה. הם ניהלו רומן בפאריס, והיא ידעה שהוא נשוי ואב לילוה. לפתע – נעלם לה. היא הפכה את כל סארים ואירופה, ניסתה לנצל את כל קשריה כנסיון למצוא לאן נעלם סרגיי. כשנילתה שתוא נמצא במוסקודה, אפילו תיכננה ברצינות תוכניות לחטיפתו. ואז, כבמטה קסם, כמו שנעלם, כך שב וצץ, עריין חושק כה, וכפה נח -גם גרוש.

סקס הגישואין נערך במוסקווה. הכלה לבשה שמלה פרחונית מגוחבת, ומיד אחרי הטקס – נמלשה ממוסקווה באמתלה של ענייני עסקיב. אחר כך נמלכה כה וחזרה, והשלטונות, שחפצו ביקרה, העמידו לרשותה שתי דירות סטנדרטיות שחוברו ביחד – כי היא הרי רגילה לחיים אחרים. בהמשך גם העניקו לטרגיי ויוה חלומית, כזו שמאפשרת לו לצאת מבריה"מ בעקבות רעייתו האחובה -- ולחזור לשם

ריהטה כריסטינה את הדירה במוסקוה – וזנחה אותה, תפחה שוב וסבכה בעולם, וסרגיי, הביורוקרט האפרורי, עלה ופרה. בתמונות

ובתוך כל אלה העסקים פורחים, וגם השמועות.

(המשך בעמוד 42)

ואו כא תור המכות הגדולות: ב־73' נתרג את בהתאם, אבל היא, שרווקא מגלה ראש טוב לעסקים,

בת 25 עומרת כריסטינה בראש אימפריה

לא מצליחה להוציא ממנו אפילו מחמאה אתר. הרבר הכי קרוב לזה שהוא אומר הוא יבתי תיתה צריכה להיות כני, ובני – כתי". ב־1974, כלונדון, מנסה כריסטינה לשים קץ לחייה. היא מרגישה שאינה

אבל היא בכל זאת מתאוששת, וחוזרת למירוק.

משות שוצעו לא נקלם אף אוזר.

ה ביו שלושה חברים – חבוד. תן חובי. חברים מילדות. גם נשאד נהפך להיות פסיבולוג. השי מעצב תעשייתי והשלישי שהשנון - הם נשארו חברים טובים מין משש לעשות משהו יתר, עד הגיש להקים שותפות. והשותפות

שלינה להקים מסעדה. לא מסעדה לציה יקיתית מכופתרת וגם לא

שה שדה מרובעת. משהו שיהיה

מחתוצר, אבל יחד עם ואת מיוחד

ופעוב התעשייתי, שתמיד היתה

ותייג תופה למזון ולבישול, נקבע

ש שומש את מקצועו ויישב במטבה

תפת השנים האחרים ימשיכו

משקהם המקוריים אך יתנו כתף

לקו הפלושה מקום (בתל־אביב,

ת צורביול 49), תחלו משפצים

שידים צותו. חיפשו שם מיווזר, לא

שנ מעמיים אספו כמה עשרות חברים,

עש להם המבודגרים מעולים ובירה

מונומן ללונו של המסערה.

מות באו בדינה ל

ושות - וחסתלבטו.

מחו ועה של בתייספר לבישול

מילח בשלעצמה אינה מכילה

מתו הופרט ורכת האוכל.

שו, זם תשתידם.

מיודקו הצעות לשם. מעודעים היו משובחים, הבירה שיינת, החברים נהבו מאור, אכל

> מעלה משנה החזיק העסק מעמד, שנה במהלכה מסופה של אותה שנה, הוא כמעט נאה. אבל אחרי כ־13 חודשים, חלק גדול מהם של חיים בנפרד, נושמים סוף־סוף סוכני הסי.איי.איי, אבירי הקפיטליום, לרווחה: כריסטינה אמנם מחבבת את סרניי, אבל מתגרשת ממנו. האימפריה היוונית, מינוס דירה בלונדון ומיכלית אחת שתנברת העניקה כמתנת פרידה לרוסי הגרוש שלה, נשארת בחיק העולם

בואת אולי הגיע לקיצו הפרק הרוסי הרשמי בחייה, אבל כריסטינה ממשיכה לבלות מידי פעם תופשות עם הנכר שבינתיים שב לחיות עם גרושתו וראשונה, שגם היא הספישה לתתחתו ולהתגרש, כדי

מסיההכנסה ביוון, ומביעה לשקרות איתם, מתמנה ב־82' לאשה היחידה במועצת אילי הספנות ביוון, מגיעה למשקל של כמאה ק"נ וווכה למתמאה שהיא

"ולינ" החל-אביבי מחמחה בכשרים שונים, מעבד ומיישן אותם, ונאוות המקום היא על הרוסטביף (צילום: שמואל רחמני). מן, כשהניעו יום אחד השותפים שבו עתיקאים לפכס עצה, שמעו מוד שון מישתו מהעובדים קורא:

עזים אפוייה מונשת על קלי לתם ספוג שיגרתי, וכששאלנו לפרטיו, הנסבר לגו "וליג", העשוי מבשר "סינטה" שהתיישן עזים אפרייה מוצשת על קלי לום טשב בי עושים אותו כאן מעגבניות שריות במקר תקופה לא קצרה. במקר תקופה לא קצרה. במקר תקופה לא קצרה במקר תקופה לא קצרה מומנים בי מ

בות שש, על שום 200 הביתית, המעובה עם גבינות מקומיות המצובה ובעם. אותו ובנוסף לזה שתייה קלה או ספל קפה. ראוי לשמו בגודל, בצורה ובטעם. אותו ובנוסף לזה שתייה קלה או ספל קפה. ראוי לשמו מביל) יש פוס כבר, או ועם תבלינים שונים ושמן זית מבישה

על וצוסטביף והקורגרביף.

יש שום כבד, או ועם תבלינים שונים ושבן דית שבבישו בר עצמו ניתן להגיד על הרוסמביף של ביום ביקורנו במקום היה ההיצע בר עצמו ניתית בשמן זית, או נבינת החבונית זו – החברינית בשמין זית, או נבינת

WILL TILY

ולוג כפול שלושה עם עשרה רטבים

המאה. יש מו קים מעניינים, כש שיר בשר ועצמות ומוסיפים לו בתוספת ביר בשר ועצמות ומוסיפים לו בתוספת בירדת. הנרפיקאים ציירו בזר. "זליב" מתמתה בבשרים שונים, תביתית, המעובה עם גבינות מקומיות הספוג ניתוח תבלינים, יקבל כאן נתח אחת המכילה מנת בשר עם תוספות,

סופלה של גלידה, פרפה ביתי על שמת ביולור וחדש ברבות מתאברף, מעבד ומיישן אותם, וגאוות המקום היא בומן הבישול פיסות בייקון וכצל. לאחר בסיס של חלכה זמרנג לימון הגיעו בומן הביעור מתאברף, מעבד ומיישן אותם, וגאוות המקום היא לא התלהבנו מהמוס־בבר שהוגש מוסיפים לו תכלינים וקצה שמנת -בי שומר לרדת היום מגישים בשו שומני, הא התלהבנו מוצשים בשו שומנים. מי שאהב שרנדביף – אותו לרדת היום מגישים במקום ארוחה ומנישים מאוד לא שיברתי. לשולתנו בין יתר המנות הראשונות. ש צונה מיני תמבורגרים ("ולינ ודיבה יותר מרגינה היתה גבינת המטה בשר כבושימבושל אדמרם למראה, עיסקית שמחידה 16 שקלים והיא צלתת

לותם שפאקטות זה דבר שומן אן בולקטרול, ושהיא מאבל שפאקטות זה דבר שומן אן בולקטרול, ושהיא מאבל שפאקטות זה דבר שומן אן ל בשמין, מומחז זללתם צלחת משביע ומרגיע המאמשר לנוף לחומל יולך, ומרק אחר שלו מציע לקורא שלו מציע לקורא שלו מומחז זללתם צלחת משביע ומרגיע המאמשר לנוף לחומל מונו שונחוז ולכתם צלחת משביע ומרגיע המאמשר לעד לחוד למשקלו ובריאותו הפרים מונות שהם החדד למשקלו ובריאותו הפרים מונות שהם החדד למשקלו ובריאותו הפרים מונות קלורון לא עוד, גבורותי באמת משמינים. בספר רווח, שיצא לאון במתכוות שבמחלכם אמור חסועד גם לצבור

מתחון את השפר זושו. אם לא תצליתו – תמירי תוכלו לחזור לספוסי בולונו הדשן ועמוס הקלורווה הטעימוה, או אל הקנלוני

שינה בשנה התואה הזכלו אחה נחקף רעב ען עוד יש בן שעור עם, בחצאה דריאעה ארבעה מרביבים עיקריים: באבלי שמורי שנו, ברוצאת דות שירקים, מאסטרון בישול איטלקין דיאטרה שנו על די אליות צילי – עעצת מאסטרון המוייה לכישול מודרא זה שנו על די אליות צילי – עעצת

אחה המסקנות של הספר היא וערבלות לחין ולקיבון ויהומיה. מות יחד עם רבים אחרים. רוקוב

שנות במאסטות למיניתן, בשלו, אלבומית מתודרת (תונום, עיהוד ממשקלו העודף שותנה תבווקו תבלינים יבשים ועריכת של רותו ליון) יש צילומים משגעים של ולי שתר שלמדום בלגד

ישות אתריקנית, מבקרת מזון התתחשב בכלל חבריאות והתונה החש ופשט בעיניהם של תווגאים

השונים בכלו לקמה את השפם השונים בשך שמן והשמו רשנים שהם העדבניים מכלו לקמה את השפם השא ומשע בעיויתם של תוונאים העדבניים מכלו לקמה את השפם החורנים לבריאותכם, אבל תנונה

משעות הצהריים המוקרמות ועד

בטרגון. בצד מנת הכשר אפשר היה

לקבל אורו וחסה וקישואים מוקפצים

במיורן. בעבור מנת המבורגר (עם מכוזר

של כעשרה רטבים ותיבולים לכחירתר)

גובים שם 16 שקלים. מחיר מנת

מוקרמת וער לשעת לילה מאוחרת,

למעט יום שישי ושכת בצהריים.

מככרים כאן את מרבית כרטיסי

יוליג" מתוח משעת צהריים

רוסטביף – 22 שקלים.

37 8122010

1 1 2

האם, טינה. יש אומרים שהתאברה. אבא אונסיי: בפרהסיה מרכיבה משקפיים. או קאלאס אמנם החליקה מחלים שאין ברירה אלא להתחיל להתייחס אל כריסטינה כאל היורשת הפוטנציאלית ולהכשיך אותה

מצליחה למלא את מקומו של האח. ב־75' גוסם אבא־ארי כפארים. גם אילי־הון מתים. כריסטינה לידו עד הטוף. את אשתו ג'קי צריך לומעיק ללווייה. וכריסטינה, נוקמת ונוטרת, לא תישכה את העלכון הוה לג'קי שנים, ותנהל איתה מאבק מר ומכוער על כל-סנט מכספי ירושת אביה. האלמנה השנואה יצאה בטופו של דבר מהכסוח ההדדי ארוך השנים עם הכת, עם כמה מיליונים טוכים, אבל דרבה פחות מפוז שרצתה.

כלכלית אדירה, אשה צעירה, כודדה ועשירה. וברוח היא נישאת הודשים ספורים אחרי מותו. בכנסיה ליו אתונה, לאלכסנדר אנדריאריס, כן למשפחת בנקאים

וכין עסקות ודיאטות ומשברים והרזיות, וסיפורים

לא להשתעמם לבד.

ב־1980 סיפרו שהיא שוקלת כביסה למינזר, לחיי סרישות, וחודשים אחרים אונייכן – שהיא עומרת להינשא לאיב קוטי הצרפתי, זה מהבושם עם אותו השם, ואחר כך פוענים שתחתן יהיה פילים ו'ינו, גרושה הנאה של הנסיכה קרוליין ממונקר. הכל

כריסטינה מנהלת מאבק עד תורמה עם

מאת יהודית חנוך

חיודוואו הוויות אוויות

מו במוסיקה, בארכיטקטוהה וכציור, גם באופנה יש קטעים קלאסיים. כגרים שחוזרים אליהם שוכ ושוכ קטעים קלאסיים. בגרים שחוזרים אליהם שוכ ושוכ ותמיר הם נראים טוב. חזרו אליהם בחורף זה, אולי מפני שלא רק הקונים, אלא גם מעצכי האופנה עייפים מהריצה המהירה אחרי מרש־תרש־הדש. אף אחר כבר לא יורע מה לעשות כדי לשכנע אנשים לקנות בגרים. בשנתיים האחרונות כבר ניסו הכל. צר וקצר זארוך וצכעוני. אז חזרו לקלאסיים, בתרגום קצת אתר, שעושה אותם כמו חרשים. בגרים שהם השקעה טובה עס סיכויים לתוחלת חיים ארוכה, כמו למשל:

משבעות סקושיות, בכל צבע. שילובי־הָצבעים במשכצות טרטן וכך קוראים להן), אינם קפריזה של יצרני אריגים. הם קבועים מזה מאות בשנים. מזכרת מהימים שםקוטלנד היתה מחולקת לשכטים וכל שכט לכש משבצות צמר טוויות ביד, כצבעים שלו. האנגלים לא אהכו את הפגנת הלאומניות הוו ואסרו על לכוש המשכצות בשנת 1746. לקח לסקוטים ארבעים שנה לכטל את האיסור, זער היום הן משמשות סימן זיהוי לצאצאים של השבטים השונים.

המשבצות הסקוטיות אומצו על ירי האופנאים ככר מומן. תחילה בכגרי ילרים וספורט, מאוחר יותר על תקן של אופנה. עושים מהן חצאיות, מכנסיים ומקטורנים, הסקוטיות האלה הולכות טונ עם סווטשירטים וגם עם ג'ינס, אכל די ללכוש פרים משוכץ אתר – מכנסים ומקטורן וה יותר מרי.

תשבעות ה"כרינס דה גאל", השחרות על רקע לבן, גם הן ממוצא אנגלי, למרות השם הצרפתי שלא יורעים בריוק את מקורו. יש סיפור שנסיך בשם זה המציא את האריגה הוו במטוויה הפרטית שלו ולכן קוראים להן כשמו. ה"פרינס דה גאל" זה רק סוג אחד של אריגים גכריים שפלשו לאופנת נשים. יש גם שילוכים אחרים של משכצות שחורות לכנות. בתרגום העכשווי, ה"פרינם רה גאל" מופיע לא רק ארוג בצמר, גם מודפס על כותנה ופוטר ועושים ממנו מלכד בגדים, גם נעלים וארנקים.

תעירים גרולים, בחולים או שחורים, כמו שרואים בסרטי הננגסטרים, מצמר או מאריג, עם שני טורי כפתורים וחגורה בגכ, טובים לנשים וגם לגכרים.

אבורות עם צווארון גולף ממשיכות להיות בגר כסיסי גם

שאול, מלכת הקלאסיקה ממשיכה לככב באופנה. לא החליפות הקטנות והמארגנות שלה. זה כבר יותר מרי מרובע אפילו בשביל חובבי אופנת העבר. מה שלקתו ממנה וה טורים ארוכים של כפתורי זהכ שסוגרים מקטרונים מאריג ומעור. מחרוזות פגינים ארוכות, סמל ה"פאם פאטאל" של שנות השלושים, הן עכשיו להיט צעיר על אפורות וג'ינס. גם חרגום ומשי של שאנל, חליפות שחורות שהולכות עם מיני בקפלים מגוהצים והרכה קטיסה שחורה, לערכ. אגב, גם המכנסיים הרחבים הם המצאה של שאנל משנות השלושים.

כפתורי זהב מקשטים הרבה בנרים, גם הליפה מכנסים, (ימיס לאנוט").

חצאית במשבצות סקנטיות הולכת טוב עם חולצת פוטר. (עיצוב ירדנה זיו,"הוניגמן").

३९ साम्हर्गात

אנו סופרים את המלאי... אתם סופרים את הרווח!!! ברהיטי רון ניר צבי

בניר צבי א', ב', ד', ה' 9.00 - 19.00יום ג' עד 20.00 9.00 - 13.30 'I DI'

פתוח במוצ"ש 22.00 TV חניה בשפע

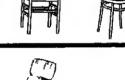

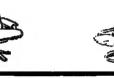

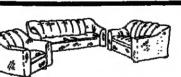

המחירים כוללים מע"מ

פטור ממע"מ לעולים חדשים

המלאי מוגבל

מערכת ישיבה 1+2+1 בעור החל מ-2,999 ש"ח

מערכת ישיבה 1+2+1 בבד החל מ-999 ש"ח

כסאות מתקפלים החל מ- 19.99 ש"ח

כסאות לפינות אוכל החל מ- 49.00 ש"ח

כורסאות טלוויזיה החל מ-399 ש"ח--

מיטות נוער החל מ-269 ש"ח

כסאות תלמיד מסתובבים החל מ-99.99 ש"ח

מבחר חדרי ילדים ונוער, פינות אוכל

המכירה ליחידים, חנויות, בתי קפה ומוסדות.

רהיטים מתצוגה 20%-50% הנחה

אנו מכבדים ויזה עדיף אל לקניות בתשלומים ייצור ויזה יותר טוב מכסף

מזרנים 140×190 החל מ' 299 ש"ח

מול צריפין) 240540, בע"מ, מושב ניר צבי (מול צריפין) 240540, 240540

המכירה במפעל ווים ואוהבים

טוב לו בארץ החלומות

מריקה בשישה רובל ליום, או: איך להיהפך לחזיר קפיטליסטי" – כוחרת לו בי מצחיקה עספו כבו לידי באמריקה, כמובן, ונכתב על ידי ושרווינה בשם יעקכ סמירנוף. חברתי, שקיבלה ממנו שמצאף נחנות ספרים בעת מסע קידום מכירות מצו, שאלה אותו מדוע לא עלה לישראל והבחור נשר עו ניוזפון, וסמירנוף השיב לה: "אילמלא באתי למן לא היתי נעשה עשיר כל כך כמו שהספר עשה

שנשתה בין ברית־המועצות לארצות־הברית, לפיה לח האפיקנים מליוני טונות של חיסה לרוסים והם, משה, העבירו לנו את יעקב סמירנוף, היא עיסקת ושה שני שהאמריקנים צוחקים מני אז ללא הרף מל הגרות שלו על ארצו המאמצת.

כפה תוכמות-סמירנוף לדוגמה: "חג ההודיה הוא ו אני כה אוהב מצערים ללא טילים". ותו כנראה שסמירנוף מתכוון למצער השנתי מנשני הנערך על ידי כית הכלבו "מייסיס"). או: 'נשלכתי לראשונה למסערה אמריקנית שאלו אותי: מה אתם בקבוצה party ובאנגלית – גם מפלגה).

או: 'קומיקאים רוסים תייבים לגלות זהירות מוית הבריחות שהם מספרים. אם

מה שער: "קח את אשתי, 'בכקשה', של להיות שכשתחזור הביתה, תגלה שאכנר איננה". וכן הלאה. לא נהניתי מקריאת הספר למרות

שת צפר להיות מצווים נורא. ההומור תור, בנוכה הוישא. מרכית ההצחקות שיות על משחקי מליכו: סמירנוף מומין המיפגש העיוור׳ שלו אל דירתו היו מניכה: "שמע, אני לא קונה את ב. מצ עם אני לא. זו דירה שכורה". לפני הומור": "לנערה הראשונה י נוסיה חיח פרצוף שחיה מסוגל תור את התפשטות הקומוניום"... הן נאמריקה למרתי את התרגום

למלה 'פכוערת': בעלת אישיות משה" פירוש המלח "חופשה" שונה, לוניון, נשתי היבשות. באמריקה ממונים לייציאה לנופש, הרחק מכל ל שמנים לך". ברוסיה חבוונה ופחיולה היא "עריקה".

המור שכבר ברוטיה היה קומיקאי "על קליטתו הקשה (אנגלית קשה לה ועור קשה שם לחרור לעולם הקשונים בכל הספר כולו אין הוא אין כלל את הוהות הלאומית שלו. וי הא טרא משתרל להיות אמריקני. למה להכנים לספר כל מיני לשנים לא קומיים. תחילה ניסו הוריו להמת שורש בניוריורק. כשלא או הם עברו לקלימורניה, לאט לאט או הנוד לתעשיית ההומור, קנה כית ענין זום וכה לתופיע כפני הנשיא

להשתתרר מן העלבון שתשתי למן השורה הראשונה ועד לאחרונה של הספר. איפה טעינוז יעקב סמירנוף (35) הוא עתה אזרח אמריקני מאושר. כברית-המועצות הוא היה יהורי. בארצות הברית הוא אמריקני, מושא קנאתם של הרבה שוכו לצאת את גבולות מולרתם ולהתמקם כארץ

לקום בבוקר עם

כרה שלי שיומה גירושים מבעלה סיפרה כי במסגרת הנסיונות שלו להשיג שלום בית, הגיעו אליה ירירי בעלה וניסו לשכנעה להישאך עמו. אחר הטיעונים שלהם היה: והרי הוא חתן פרס × (כאן נקכו בשם הפרס הנודע), ולא ייתכן שחתן פרס כזה לא יהיה ראוי להיות בעלך. והשיבה להם: אני מתעוררת ככוקר לא לצידו של חתן

הפרס, אלא לצד בעל שהוא בלתיינסבל מרגע שהוא אנשים עטורי מארים עשויים להיות כני זונ טוכים או רעים, ועריין לא נתגלתה קורלציה כלשהי בין רומו של התואר לכין איכות הנישואים. מרען דגול מרכבה יכול להיות בעל מחורבן וויש כאלה, אוהו),

רופא בעל פרסומים כינלאומיים עלול להיות כנזוג כלתי נסבל, וגם אחת שרכשה לעצמה שם כשרה האמנות והתרבות יודעת למרר את חיי בנזוגה. אכל הנה סטיתי מן הנושא שתחילתו היתה לקום

כבוקר עם... נתחיל מרגע הקימה (שלך) כאשר הוא עריין גם את שנתו ואת כבר ערה לגמרי, מסתובבת בין התרר למטכה ולפתע מכטך קולט אותו, ואת חשה מין זרות. מי האיש הוה שבמיטה? מה לי ולוז אין לך שום נקורה חמה כלב אליו. הכל התרוקו. התפוגג. זה חיה, כמוכן, תהליך הררגתי, אכל עתה את נותנת

לעצמך דין וחשכון כאילו סופי. זו השורה האורונה.

1

"I've been fold the best singles bars are meat markets."

יעקב סמירנוף, מחבר "אמריתה בשישרן וזכל ליום": הצילום המובא כאן מאייר אה הפרק על מנושים בין המינים, ומדבי על ועילות מחלקה חבשר במשי במקום מנוש כיו

להיות רציני הוא מקרים שוב ושוב להבעת תודה לא רק הוא אשם בכך – תמיר אשמים השניים, אכל מה זה משנה לד עתה? הנסודה היא ש־17 שנה לאחר לאמריקה הנפלאה שפלטה אותן ואת הוריו והעניקה הנישואים את מוצאת עצמך מתגוררת עם אדם זר, להם חופש. איזו ארץ נפלאה היא אמריקה – קורא מסוגר, לא נעים, המאיר פנים לעולם רק מרגע שהוא היהודי סמירנוף מעומק לבו. ואני לא מצליחה עוכר את מפתן הכית.

חברה שלי, אשה יחידנית עם רקורד של התקשרויות רבות, סיפרה לי ברגע של אמת מתי החליטה לעזוב בנזוג, איש צוות טלוויזיה זרה, שעבר להתגורר עמה ותכנן נישואים:

"קמתי מוקדם מאור. הוא עוד ישן. התכוננתי כו שעה ארוכה כאילו היה מפץ שמצאתי במיטה. הוא היה אדם זר. זה מה שחשתי כלפיו. הייתי מרוקנת לגמרי מרגשות. הצבע הוורוך התינוקי של פניו דחה אותי לפתע בצורה קיצונית. והרי ער כה קראתי לו 'בייבי'. רשת השיער שחבש לראשו, מנהג בריטי שלא יכולתי לגמול אותו ממנו - הוסיפה משקל לרחייה. בזמן לגימת הקפה של הכוקר ביקשתי ממנו לחזור אל דירתו השכורה. הוא כמעט נחנק מהפתעה, אכל אגלי זה היה סופי. אולי אני נשמעת לך מטורפת אכל מוטכ

לגור לכר מאשר עם אדם זר". והנה סיפור מאמתחת הסיפורים שלי על מישהי אחרת שהתעוררה בוקר אחר בכית מלון כעיר זרה לצירו של מי שמכטיח לה במשך ארבע שנים שהנה־הנה, הוא פותח בהליכי גירושים והם יוכלו

סוף סוף להפסיק להתחבא מהעולם וכו'. בערב הקורם, כארוחת הלילה שאכלו בחרר, סיפר לה האיש על ההכנות לחגיגת בריהמצווה של בנו הבכור. הוא האריך כפרטים, כולל על בחירת האולם, האורחים, שמלת אשתו. המון חיכה למשפחה שלו שרתה בסעורת הערב שלהם. עם עלות השחר, לאחר שינה טרופה, קרה התהליך המהיר שאני מכנה הגרוש נפל", והיא קלטה את המצב. אני יורעת שזה יישמע קיטשי אכל הרברים אירעו בריוק כך: האשה הצעירה קמה, התכוננה כו דקות ארוכות. הוא היה ארט זר. פשוט זר. כמו בסרטים, היא השאירה לו על הכר פתק, ויותר לא חזרה להתראות אתו בנסיבות הללו. יצרגע שהוא נעשה לי זר, שייך למשפחתו ולא לי העסק היה אכור", סיפרה לי.

הקימה בכוסר לצירו של מי שאינו זר ואינו נחמר – עלולה להיות אירוע לא מלככ שאין מה לעשות נגדו אלא להתעלם, לעצום עין ואוזן, ולהתרגל־להתרגל־להתרגל. הכחכוחים, שיעוליו של המעשן הכבר, המיטה הסתורה שהוא לעולם לא ילמר לסדר, הכיור עם השער הנושר ושיירי משחת השיניים שלו – רק שלו – והשלום החפוז שהוא בקושי אומר לך. ואת חבי יודעת שבעור שעה קלה הוא יחיה ארם אחר, שופע חיוכים ופתוח לבריות, אבל את מקבלי אותו רק בערב – הרוס, בררך כלל. וכבוקר שוכ הכחבוחים המעצבנים שלו. והוא עוד מעו לומר: איפה החולצה עם המשבצות השתורות. למה אף מעם אייאפשר למצוא שום רבר בכית הזה...

ושוב סטינו מן הנושא המקורי של לקום בבוקר עם... אכל לא נוכל לאורך זמן להישאר עם הרגעים המסויימום הללו של הקימה בכוקר לצידו של מישהו שלפתע נראה לך זר, מפני שכמה רגעים לאחר מכן אתם כבר לא זרים ואתם מאווררים ויכוח שתתחלתם כו לפני המכול, מתכננים משההו נחמר לשכוע הכא, מחליטים לראות טרט כערכ... הנה, גם הכואכוחים שלו מסקו, וכשהוא לכוש ומעונכ הוא נראה לא רע ומה את רוצה מסנו בכלל. או מה אם הוא זר לך בכוקר? והר אין הוא כשר מכשרד.

מישהן חכם אמר פעם: אם אי אפשר להחיך לחה שתי מתכות - או למה כבר ניתן לקוות? ששני צופים זרים יותכו זה כוה בנישואיםו לא הולך.

ואט נקורת המוצא שלף היא שבנווגך חוא התיכת מתכת – אז את בררך הנכונה. ונא לוכור: גם כסף ווהב ופלטינה נחשכים למתכות. את חוותכ, והוא הכסף, ואקשר לחיות זה לצר זה ולא מותכים זה בנה. וגם או יש לכל אחר מכנו ערר

41 Hinesin

כמה כסף

רציתי לשמוע מילה כעברית. אחרי שלושה שכועות התקשרה אלינו מישהי וריכרה כעברית. היא היתה מנהלת כית ספר יהורי במקום. הזמינה אותנו לכלות איתם כיום העצמאות. התחלתי לנכות מרוב

אליהו: "תורש וחצי לא אכלתי נשר. יכולתי לבקש כבית חולים אוכל כשר אבל לא ניקשתי, פחרתי שזה עולה הרבה כסף. כל דכר הפחיד אותנו. לא ידענו מה מותר ומה אטור. כשאתה זר במקום חרש הכל נראה מאוד מאיים".

סרחיה: "אחרי הניתות כאו פחאום יהודים מאנטוורפן והביאו לכעלי מרק חם עם כשר עוף. התכרר לי שיש הרכה יהודים באנטוורפו ודי הרכה ישראלים בבריסל. למה אף אחר לא אמר לי"ז

אליהו: "אני מכחינתי הייתי מעדיף להתעורר מניתוח ולשמוע רופא מדבר עברית שיסביר לי בדיוק מה יש לי. בבלגיה הרגשתי כמו חרש כתוך תזמורת. אם אי אפשר לעשות ניתוחים כאלה נארץ, שיעשו בתו"ל אבל כצורה מסודרת. שיגייטו את הכסף מביטוח לאומי או מקופת־חולים. כן־ארם לא צריך להרוס ולהשפיל את עצמו ואת המשפחה שלו מבחינה כספית ולא מבחינה נפשית".

אליהו רניאל חזר ביולי לארץ עם לכ חרש. אחרי שלושה וחצי תורשים בכריסל הוא כבר מתמצא לא רע, עוזר לאחרים ששואלים בעצתו. באופן אישי הוא מרגיש מצויין. מתחיל לתפקר, שמח בחלקו, מורה למי שעזרו לו ובעיקר לבלגים. על כסף הוא אינו מרבר. יש לו כלי עין הרע מספיק חובות. את הקיום ההכרתי ביותר מספקת קיצבת הביטוח הלאומי בגונה 720 ש"ח לחורש. את החסר משלים הכן הגדול שעובר ועוזר בפרנסת המשפחה, "ילד טוב", אומרת פרחיה, "אפילו את הרהיטים בסלון קנה מכספו. התבייש להביא לפה חברים כמצכ כזה".

חולים רחוק מהבית

בורה שביט מתגוררת זמנית בבריסל. מתנדבת של "יד'ביד". אשה חביבה שמקדישה מזמנה תפנוי לחולים הישראלים שמגיעים לבית החולים האוניברסיטאי בבריסל להשתלות לב. "אני חייל בשדה", אומרת שביט, "בקו הראשון. דואגת שהכל בסדר. שאין בעיות". איזה בעיותו

יקבלת פנים, הנחיות ראשונות, בעיות שפת, תמונות פספורט, מגבות ופיג'מות. בבלגיה לא מחלקים מגבות ופיג'מות, צריך לחביא מהבית. דברים פשוטים כאלה, שאין כאן שום חדרכה".

ד"ר דוד שפס, קרדיולוג מאיכילוב, מכיר בעל מה את המסלול תל-אביב-בריסל. הוא טס בהתנדבות, על חשבון זמנו הפרטי, עם תולים שוקוקים ללוני רפואי צמוד. אומר ד"ר שפס: "יש בעיות שיניים שהחולים לא מודעים להן. כל מולה שעובר השתלח לא יכול לעבור טיפול שיניים בצורה המקובלת עד סוף ימיו. לכן הוא צריד לדאוג בארע לטמל ככל שיניו בעוד מועד.

אחרת זה יעלה לו הון נוסף בחו"ל". איזה עוד בעיות יש עם החולים שמגיעים

דבורה שביט: "יש אנשים שזאת הפעם הראשונת שחם יוצאים מהארץ. יש כאלה שלא מבינים את חשפה ואין לתם מושג לאיזת מזג אוויר הם נוסעים. יש בעיקר בעיות תיקשורת ומשמעת. חקתילה היתודית בבריסל די מתנערת מתחולים שלנו. בשגרירות איש לא יודע מה קורת. אין בכלל קשר איתם, למעט מקרים בהם מגיעה איזה אישיות מפורסמת דוגמת יאיר הורוביע ז"ל, שאז שלחו את הקונסולית לשדה התעופה לקבל את פניו. חולים אחרים צריכים לחקתדר בכוחות

ד"ר שפס: "מעולם לא בא מישהו מתשגרירות לבקר חולים שלנו בבית תחולים". שביט: "לפני שנה וחצי היו כאן כבת אתת 12 חולים. שישה נגטרו ותיתה לי עבודה רבה.

היה ביניהם חולה אחד, איש מפורסם והגברת חשגרירה באה לבקר אותו. כששאלתי אותה מדוע אינה באה לבקר חולים אחרים ענתה לי: 'בכלל לא ידעתי שיש כאו חולים".

ד"ר שפס: חוץ מזת, ישום חולים שחושבים שמגיע להם. שמפרים את כל הכללים ומתנחגים בבית חולים ממש גועל נמש. פתאום מתחילים לשמוע עברית בחדר מיון, בו שוררת דממה מותלטת. האתיות למדו להגיד: 'שקט בבקשה' בעברית. אני מתמלא שעוד מקבלים שם ישראלים. זה הישראלי המכוער. שיוצא החוצה".

פנטרארו

מות ללא פתרון

מצו כדוד הכאובה.

פנישה מרתקת.

מוכורסה ארצה.

ותו השאיר אחריו תעלומה ללא פתרון.

לנהל דו־שיה כין עולם החיים והמתים, לדובכ

את הקץ שנטלו על עצמם ולהסכיר לנשארים מרוע

לא השאיר מכתב. כאשר אשתו נכנסה לדירה

נקשה השלישית של הבית המשותף, מצאה אותו יושכ

על הכורסה וראשו שמוט על חזהו. תחילה חשבה

שהוא נרדם מעייפות. יום העבודה העמוס שלו

כאדריכל גנים, מחזיר אותו הכיתה עייף ורצוץ. מנהל

רושה עם פרוזים, עצים, משטחי רשא. מבקש להחיות

את הבתים האפורים של העיר, לצבוע את הכרך בשלל

צבעי קשת הפרחים. כשהוא חוזר הביתה, מנהל דו־שיח

רק עם המסך הקטן או עם ספר קריאה. אחרכך צונח

ראשו ומנמנם. המשקפיים נשמטות על חוטמו. ואשתו, פופתת בערינות על כתפו, להעיד אותו כדי שיגרור

את רגליו אט אט בעייפות אל שינה שבה שוב הוא פוגש את העצים, הפרחים. מבקר במשחלות שבהן מספחים את מכחר הפרחים והעצים שלאתר מכן יהפכו לריאותיה של העיר הלבנה. לשלל צבעי זנב הטווס: ירוק, כחול, ארום, סגול. קם בבוקר כאיש שמצפה לו

נגעה כו, וראשו נשמט צנה, וגופו נשמט

מאוחר יותר קבע הרופא כי רעל ששתה גרם

נסל אל הקבר את סור מותו. מבקש לשמור על

לאחר שתמו ימי האבל, והעתונאים הסקרנים

שבוע לפני שלגם את קובת הרעל עלה אל

המעם עלה כדי להמקיר ביריו של אורי מעספה

כתב יד. באורה מוור היה מוסנה אל אורי אישית.

כאילו בחר כו יער חן לחיות המוציא לפועל של

צוואתו או נכון יותר האיש שכאזניו יוכל לוקשמיע

וכרים שמעולם לא העו לכמא כאוני אשתו, ילדיו או

אני מכקש שלעולם לא תעביר תוכן המכתב לשום

ארם, לאוזר שתקרא אותו תישרוף אותו. אני מתנצל,

צבל הייתי מוכרח לרבר עם מישתו לא רציתו

שהדברים יוכו לפרסום. לא רציתי שאשתי תרע על

"אורי הישר, מכתב זה הוא מניה אישית אליך.

נואשו מחשיפת הסור, רק אז פתח אורי את הכספת

הפצויה כחדר העכודה שלו. הוציא מתוכה מכתכ,

התנטהאוז. מבוייש. היחסים בין אורי וכין אדריכל

תננים היו יחסי "מה שלומך", "תורה רבה", "חכל

מד נורא שאין להפקיר אותו בידי החיים.

שופקיד בידיו אדריכל הגנים יער חו.

בטרר, 'אין על מה להתאתו".

בצסער שאני מטריה אותך"...

הבריו הקרוכים.

זה סתם... פשוט אם יקרה משהו

אנשים מתאברים, מנסים לדבר אל עולם החיר

ים להשאיר מכתב. הסבר. התנצלות. מבקשים

יגאל לב

שביט: "לא מכינים בארץ את החולים לקראת מת חם הולכים. לא מבחינה נפשית ולא משום בחינה אחרת".

ר"ר שפק: "מול שיש יחודים בכל מקום. אחרת מצבנו לא היה כליכך טוב".

שביט: "בבריטל אי אפשר להשיג עיתונים בעברית. מדוע מתשגרירות לא מעבירים את העיתונים הישנים לחוליםו אלה אנשים מנותקים מהארץ, נמצאים בתרדה איומה. יש חולה אחד שממתיו לתשתלה ונורא רוצה שיזמינו אותו חביחת, תוא אוהב מרק עוף. אני אמרתי שאני כבר לא יכולה יותר, אני לא יכולה להזמין את כולם חביתה. מי שיודע יידיש מצבו טוב. האחרים ממש מסכנים".

מה הפתרווז ד"ר שמס: "שתהיה מעורבות של וציגות שלנו שם. משרד החוץ מקבל דיווח ממשדד חבריאות על כל מולה שיוצא מתארץ. למח הם

לא דואגים לחולים האלה"ז שביט: "שיהיה גוף מסודר שיטמל בכל הדברים האלה. היה חולה אחד שאמר שהוא מעדיף למות מאשר שידעו שמבקשים חרומות בשבילו. למה מי שכל חייו שילם מיסים צריך

לבקש נדבות"ז אביבה לורי_

כריסטינה

"נראית כמו אחת המיכליות של אביה", מאת האיש שקובע את רשימות היפים והיפות של העולם, מיסטר

ואז, ב־1984, היא שוב שולפת התיך צעיר ועשיר, תיירי רוסל הצרפתי, כן למשפחת יצרני תרופות, וממספרת אותו בעל מספר 4. ואיתו, ובעזרת כמה רופאים טובים, היא מצליחה להגשים חלום ישן שלה – להיכנס להריון וללרת בינואר 85' את בתה היחירה, אתינה (שנקראת כך על שם אמה).

מסיבת הנישואים של רוסל ואונסים נערכה כמטעדת "מקסים" כפארים. 50 איש הוומנו לאירוע, "שווים" ביחר כ-20 מיליארד דולר. התתוכלה חייכן כנדרש, הכלה השילה כשלושים סילוגרם לכבוד היום הגדול, והכל אמרו שהנהיהנה, הפעם זה יצלית. כשהוריעה בחרווה על הריונה, היו מוכנים לסלוח לה את ההתנהגות המפונקת שנדמה היה שעכרה כל גכול. כריסטינה הבטיחה לגינקולוג שלה שכר של מיליון רולר תמורת טיפול כלערי כה כמשך ההריון-לירח שלה, ועוד מיליון עגול תרומה לכל קרן שיבתר, אם ההריון יסתיים בהצלחה בית החוקים האמריקני כשניקתה על קיומה של גאבי, הסכימה לחיות עם בשארים, שם נערכה הלידה בניתוח קיסרי, נהפך בעצם - חידיעה ועם האשה, אפילו הזמינה אותה למסיבות לבית חולים פרטי, עם פציינטית אחתו כריסטינה | ופנתה מתנות לשני ילריה, שהיו גם ילריו של רוסל.

אתינה הקטנה הגיחה לעולם השפע של אמה שמיר ראגה שלילרה יהיה הכל – ותכיהמי. אמא והסכימה לחיות עם המעמר הלאירשמי. יש אומרים כריסטינה אמנם הפגינה אהכה כלפי בתה, מה שחשקר המוסכם הות התקיים לאורך ומן, לא כל כך שהוריוד שלה לא עשו, אבל כדיום כמוהם, סינקה אותה בגלל הליכראליות של תנפשות הפועלות, כמו כגלל בשתנות גרגריוויות כמו גן חיות פרטי סמוך לונווה. בשווייץ, מוקנת שוכרי ראש שעולים כששה מיליון כריסטינה לבעלה, כרי שימשיף להחזים בתואר. אולם דולר בשנה ומשפלות, שהתה אתינה, גם כעת הופשתה בסופר של דבר, ב־1986, נפתחו הליכי הגירושים של אכת בארגנשינה, וגם בעת קבורות ביוון. לא לקרון הרשמיים ביניהם.

Binesio 42

אותה ללווייה. ספק אם סיפרו לה שאמה מתה.

עשירים - אינו בהכרח המתכון לנישואים מוצלחים. במיוחד כשהכלה מגלה חישיקל שהחתן, למרות הטבעת והקבועות, ממשיך כרומן שהתחיל עוד עשר שנים לפני הנישואים, עם מישהי אחרת. האחרת, כמקרה של כריסטינה, היתה יפהפיה שוודית כלונדינית מחממת, חעלמה גאבי לגדהאגה. כריסטינה, הבכור כיניהם, אריק, נולד שבעה חודשים אחרי שנולדה אתינה. נאבי מצידת גילתה גם היא הכנה. הסכומים האדירים - מיליוני רולרים - ששילמה

אבל ילד -- כפי שגילו כבר חכמים הרכח פחות

המתים המפואר שלח. הפקרנים לקחו את הפרחים חביתה.

כריסטינה, בארון

בימיה האחרונים, בארגנטינה, כבר היתה צמורה לגבר חרש: ב'ורג' צומלקצוגלו, איש עסקים ארגנטיני, שהוא כמקרה אחיה של מרינה דודדוררו, הכרתה הטובה של כריסטינה, אצלה התארחה אונסים באותם ימים אתרונים לחייה. כהשראתו, אולי לכבורו, השילה שוב כמה גרמים וצבעה את שערה העבות בצהוכ

שרוצה להיות בלוגריני. ונשארה מכוערת.

אצל מרינה בבואנוס־איירס היא באה לנוח. יצאה הצטלמה, חייכה. וכשבת, 19 בגובמבר: 1988, בחרר השינה שלח, גמצאה שרועה על הרצפה, מתה. סיבת המות: בצקת ריאות. הנוזלים שהצטברו שם וחנקו אותה כגיל 38, היו כנראה תוצאה של מנה גדולה של כרורים שבלעה קודם לכן.

וגם כשיסריטו – ווו רק שאלוו של ומן פתי יסריטו – את סיפור חייד, גם אז לא יעזור כל העושר מאגדי שלח: ויקטוריה פרינסיפל, שכמוה רצתה: מריסטינה תמיד להיראות, לא תוכל לעולם להיות כריסטינה כסרט – היא תמיד תחיה יפה מרי. אורית הראל

הצל שתצה את חיי. יותר טוב שתזכור אותי כך. גבר לפעמים ברחוב כשהייתי צועק עליו, היו אנשים בראשית שנות ה־40. אדריכל גנים מצלית. איש אהוב, נעצרים ומסתכלים כי כאילו יצאתי מדעתי ואני מרבר שילדיו יכולים להתגאות כו. שיש לו חברים. בסופו של דבר, מה שנשאר מהאדם זה רק הזכרון, אז למה כבר בראשית ניכר כי הוא מחלבט בשאלה אם

לשים קץ לחייו. הוא מצטט את שופנהאור "ניתן לראות בהתאבדות ניסוי. שאלה שהארם מציב בפני הטבע ומאלצו להשיב עליה. אכל זהו ניסוי עלוכ כי הוא כרוך בהרס התורעה אשר הציגה את השאלה וחיכתה לתשובה".

במקום אתר במכתב הוא כותב, "ההתאבדות היא לא ברירה אלא סוף כל הברירות". ולקראת סוף המכתב הוא צוחק במרירות על

דבריו של הפילוסוף פרידריך גיטשה, "המחשבה על התאברות היא נחמה גרולה. בעזרתה ניתן לעבור בהצלחה לילות רעים". הצל הופיע בחייו של יער חן לפתע פתאום. ניתן היה לחצות את חייו לשניים. עד הופעת הצל וממנו. מרגע שהופיע הוא כותב, "אני חש כמו עכבר

המתרוצץ בשרה תופשי אכל כבר לכוד בצילו המאיים של העים החג מעליו והוא יורע כי הצל מבשר את ער הופעתו של חצל, נראו חייו כהרמוניה מלאה בין מה שהוא מכנה "הטבע", ובין "האני הפרטי" שלו. המקצוע כארריכל גנים הלם היטב את אישיותו הרגישה. הארועים האמרונים הולמים בראשו כפטיש.

הכיעור, התככים, השחיתות, ההרגשה שהעולם שלו

עם עמורי החשמל ופנסי הרתוב. הרגשתי שאינני מסוגל להיחלץ ממנו. הוא כירסם את הרעב שלי למין. הייתי עושה אהבה עם אשתי בארישות כלי אותה שמחה חגיגית ואותו רטט שרמה לרעירת ארמה. הוא גרם לאוכדן התיאכון. אני, שהאוכל לגבי היה תמיד תגיגה אכלתי רק כדי לקיים את עצמו. הפסקתי לעשן משום שעשן הסיגרים שאהכתי גרם לי בחילה. אנשים שעממו אותי. כאשר הייתי יושכ במסיבות ערב שישי הוא היה מופיע פתאום, תולה בי מבטו השקט כאילו איננו מבין מה אני עושה כאן. כאילו בגרתי כמשהו ואינני יורע מהו. הרגשתי שהחרר והקירות סוגרים עלי לאט לאט. עוד רגע ימחצו אותי למוות. אבל מסביב הכל התנהל כרגיל. בערבי שישי היינו יוצאים לחברים, בלילות הייתי מול מסך הטלוויזיה. ביום מנהל את הדו־שיח שלי עם העצים והרשאים. וכך

יהנל הקל משמיע מנגינות ופריסות שלום. באורת מוזר אני שומע את הקריין נוקב בשמי, אדריכל הגנים יער חן, 'אשתך אוהכת אותר. אתם נשואים ככר 15 שנה. יש לכם שלושה ילרים נפלאים והיא מאחלת לך ליום הולרת ה־42 כל טוכ"... ואו זה בא. כמו כרק. לשים קץ למשחק. לפתע פתאום הכרתי את הנער הרבק בעקבותי כצל. זה הייתי אני בגיל 15. באותם ימים הבטחתי להקריש את עצמי למען החברה.

עברו ימי".

חלומותיו כררך שהחמון רומס את הרשאים שלו בהילולות של חג או כסופי שבוע. המיפנה חל ביום כו פסע בעקבותיו נער צעיר

כצלי ילא הבנתי מה הוא רוצה ממני, לא הבנתי למה הוא מצפה ממני. הוא גם לא הסכיר. הוא הלך אחרי תולה בי מבטי אשמה, ער שלא יכולתי לנתק את עצמי ממנו כדרך שאינך יכול לנחק עצמר מצל. לפעמים הוא היה מדבר בקול שקם. אותו קול בו משוחתים איתי עצי התאנה בפארק כאשר אני מלטף את גועם המסוקס. קול חרישי, המטיון כי איזו אשמה שלא הכנתי. לא הכנתי איזו זכות יש לו ללכת בעקבותי. מה לכל הרוחות הוא רוצה ממני, אכל הוא

דבק בי בעקשות. ישינעה אותי העוכרה שחרץ ממני איש לא ראה אותו, משונה היה מופיע בסלון שלי, וכשואשה נכנסה תתבוננה בי בתמחון באילו אני מרבר בחרר ריק.

הבטואוי רברים רכים. ועכשיו הנער הזה כא להזכיר לי כי בגדתי בו. מה שמתרחש נמרינה חיום, הכיעור, השחור, השיפלות, לכל אלה אני אתראי. יכולתי לשנות אותם. ואני במקום לשנות את החברה ברחתי

אל הגנים ... אורי נטל את המכתב, קירב אליו גפרור. לאט לאט התקמט בתב היד כמו עוד עייף, כמו חיה הנאכקת על קיומה, לבסוף התפורר ורק שורה אחת עוד הבליחה בלוכן כועקה "ארם רגיש לא יכול לחיות בימינו אלוו ...

43 8122210

אסמרולוגיה

מפספסת

ער כמה שידוע לי, אני ילירת עקרב. אוסק: פוף אריה, תחילת בתולה (נכון?). שאלתי: הייתכן מצב של "פיספוס" חשפעת חיובית זו או אחרת של הבוכבים? אני אישית דולכת בתחושה של החמצת הזרמנויות. ראם זו תוצאת של מערך נפשי מסויים אר שאני באמת ימססססתי?

(השם, הכתובת, תאריך ושעת הלירת של הפרנה שמורים במערכת).

א. את טועה בקשר למול האומק שלך. בשנת לירתך נמשך שעון הקיץ עד ל־10 כנוכמבר, כך שיש להפחית שעה אתת משעת לירתך. עובדה זו ממקמת לך את האופק באמצע מזל אריה. כ. בהחלט אפשרי "פיספוס", כלשונך, של השפעות חיוביות. השפעת הכוכבים אינה דטרמיניסטית. השפעה חיובית היא כסה"כ אופציה שיש לממשה. מידת מימושה תלויה כדרך כלל באופיו של הארם ובכחירתו. אשר לך, את היודעת (יותר ממני) אם את "מפספסת" או לאון אם כי לפי ההורוסקום שלך סכיר להניח שאת אכן נוסה להחמיע הודמנויות.

את אדם כעל עוצמה נדירה, מעשית ורגשית. נראה לי שמכחינה מחשכתית ורגשית העולם "קטן עליך". את מתפשת עומק (ביחסים בין־אישיים, בפעילות ובכל רבר אחר), אך ככל שאת מעמיקה, את מגלה שהרברים אינם מספקים ושקיימים רברים עמוקים יותר שאיגך מגיעה אליהם. אתרי כל - התלהכות ראשונית באה אכזכה, או – לחילופין נשאר כך טעם של "עוד", תחושה שה"יש" אינו מספיק. לעתים את מתעלמת מה"יש" הנמצא לידך משום שהוא לא מעניין, לא מושך, לא ממלא מספיק. לעומת זאת, את נמשכת למעניין ולמיסתורי... אך זה לא תמיד ניתן להשגה, ואם מושג – מאכר את הקסם ברגע שתהית על קנקנו. כך נוצרת תחושת ההחמצה. כתוצאה מכך העולם נראה בעינייך מעצכן ולא "פייר", את שוקעת במצכי רוח וייתכנו אף מיתושים

על רקע פסיכוסומטי. הייתי מייעצת לך לתת עדיפות ראשונה לעיסוקך. את חייבת לעבור כתחום שיתו לך סיפוק מירבי. את פסיכולוגית טבעית, על כן רצוי שתעבדי עם כני־אדם, כמקצוע שיאפשר לך לעזור להם לשנות את עצמם או את חייותם. עליך לנתב את הרגישות הרכה שלד לאפיקים חברתיים בונים ויצירתיים.

מדור זה עונה האסטרולוגית רות אלי למיקבץ (המועלה בגורל) שאלות אישיות של קוראי 'סופשבוע" בתחומים שונים. קוראים מעוניינים מוזמנים לשלות שאלות (מודמסות או בכתב־יד ברור) לכתובח: רות אלי, מערכת "סופשבוע", "מעריב", ת.ד. 20010 תל-אכיב, מיקוד 61200. לשאלות יש לצרף את תאריך חלידה המדוייק של השואל/ת: שנה, יום ושעה, וכן את מקום הלידה. ילידי תו"ל מתבקשים לשלות את שם העיר בנוסף לשם ארץ חלידה. ללא נתון נוסף זה, אין כל אפשרות לחציג

לחם מפת. בין הפונים תיערך הגדלה, ומדי פעם יתפרסמו תמכתבים שעלו בגורל בצירוף תשובת האסטרולוגית. המערכת הכבד בקשות קוראים שלא לפרטם שמות ופרטים מזהים אחרים.

ובקשה מיוחדת מרות אלי: פונים רבים מעוניינים לקבל מכחבי חשובה אישיים לביחם. דבר זה הוא, לצערי, כלחי אפשרי. לכן, מי שאינו מוכן לקבל את החשובה מעל דמי העיתון, מתבקש לא להפנות שאלות למדור.

אם תפיקי סיפוק מירבי מתחום אחר של חייך, יהיה לך קל יותר למתן את הקיצוניות הטבעית שלך בתחומים אחרים. אני יודעת שאינך אוהבת את המלה "פשרה", אך אם לא תתפשרי במעט, את עלולה להמשיך לשלם מחיר של החמצה.

פעם אחת, לפני עשר שנים, חמישה מספרים נכונים מתוך השישת. אורה לך אם תקבעי את התאריך חמדויים שבו אמלא מופס לומו ואוכה בפרס הראשון (ללא שותפים), וכן תודיעי לי מחם המספרים שעלי למלא. או שמא אני לא שייך ל"גברדיית" הזוכים בפרם ראשוןזו אם אדע ואת, אססיק לחמר בלוטו.

(חשם, הכתובת, תאריך ושעת הלירה של הסונה שמורים במערכת).

אילו ניתן היה להיוועץ בכוכבים בנושא זה, היה העולם מתרוקן מאסטרולוגים. כולנו היינו מתעשרים עד מאור ויוצאים לפנסיה מוקדמת. האסטרולוגיה עוסקת כהתנהגות אנוש ולא בהימורים. יחד עם זאת, במהלך שנת 1990 אתה עשוי לזכות במשהו ולאו

רווקא כלוטו). אך מכיוון שלא התעניינת כתחומים אחרים של חייך – לא אפרט כאן את מהות הזכייה.

כל הזמן סובלת

עליתי לארץ ב־1971 ומאותו זמן אני מובלת. התחתנתי, אך נישואי לא עלו יפהן נולרה לנו ילדה יסחמית - אך היא נפטרת. זמן קצר לאחר מכן התגרשתי. כעבור כמה שנים דבירו לי בחיר רווק, מבוגר. עמרנו לחתחתן, אך יומיים לפני החתונה דוא עוב את הארץ וחשאיר אותי בתריון. ילדתי ילרח ללא כישואין ואני מגדלת אותה לברי. אין לי משפחה בארץ. אחרייכן התדתנתי עם אלמן מבוגר, אב לארבעה, אך הוא לא מבל את ילדתי הכשנה ורצח לחבנים אותה למומר. נבנטתי לחריון, אך בעלי רצה שאעשה הפלה. אני אשה דתית. המשכתי את החריון ונולד בני. בעלי רצח לעזוב אותי עם שני

חילרים. כעבור שנתיים התגרשתי מודיםר ברירה. האם אני ייכורבן של נורליי? האם את מייעצת לי לחינשא בשלישית? אני מרגישה בודדה, כל העול עלי וחילרים מובלים בלי אבא. מה לעשות? בארץ לא תולך לי עם אף בעל, אבל בחוייל היתח לי הצלחה

רכה עם בתורים. (השם, הכתובת, תאריך ושעת הלידת של המונח שמורים במערכת).

אין ספק שמות ילדתך היה מכת גורל קשה. אין גם ספק שקשה היה למנוע את הצרות שמקרו אותר, שכן ההורוסקום שלך היה נתון ל"מיתקפה" של כוכבים "מרושעים" במשך תקופה ממושכת. כל ההתקשרויות הרומנטיות שלך התרחשו כאותה תקוסה חסרת מול. יחר עם זאת, ייתכן שניתן היה למנוע לפחות חלק מהגזרות אילו היית פחות להוטח לחיבשא ככל מחיר ואילו שקלת את אופיים ומידת התאמתם של הגברים שנקשרת אליהם. יש לך אינטואיציה מצויינת. תני לה להנחות אותר ואל תפעלי נגדה. על כל פנים, בתקופה האחרונה השפעת הכוכבים השלילית הולכת ונעלמת, וכהחלט כדאי להינשא שוב. את אומרת שאת אשה דתית. אולי תצסרפי

למסגרת דתית כלשהי או תשאלי בעצת רב. מבחינה אסטרולוגית עשויה להיות לך הזרמנות נוספת לקשור קשר רציני עם גבר. נצלי את ההודמנות לכשתבוא, אך הפעם היי יותר בררנית והכל יבוא על

(23 באוגוסט עד 22 בספטמבר)

כימים אלה מצערכו להחמודד עם בעיות

הקשורות בילדים. הרומנטיקה מקבלה

חשבוע דגש חדש. זה זמן טוב לנסיעות

ולטיולים. מומלץ מאוד לא לעסוק עכשיו

בהימורים, או להשקיע בעסקות בלתי־ב'

(23 בספטמבר עד 22 בארקטובר

רות אלי

למנויים ולמכירה בכל דוכני העיתונים

העניקי לבתך/בנך צ'ופר אמיתי: מנוי שנתי על צופר *

פרס מיוחד לכל מנוי: בובת "ברבי" או 3 קופסאות "לגו"

בונה - כל חודש: 72 עמודים ● סיפורים ● שירים קומיקס • תשבצים • חידות • מדורים להפעלה עצמית • מדבקות

מחיר מנוי לשנה (12 גליונות) כולל הפרס המיוחד – 45 ש'

ביות חמנוי בדואר חודש לבית חמנוי בדואר

" (מעריב כתבייעת) 20.00 יב 61.200	משרה לידה לועוי (מלא)
מנוי (משפחה)	שם פרטי. מס' שבתה עיר
ומבוקש (נא לקמן): המחאה מס' ה:	NZ TINDON 2 m

תחזית לשבוע שבין 16 ל־22 בדצמבר

יש לכם מזל חשבוע. בענייני נדל"ן ובענ" נסיעות וטיולים יסבו לכם הנאח רבת. ייני משפחת, חיי תבית מסכים לכם עכי

צפויים לכם בימים אלה בילויים מהנים כרו לחשוב על בו משפחה, שעלול להדי

ומן טוב לתתחלת פרוייקט חדש.

(20 בינואר עד 18 בפברואר)

ומ משימות בלחיינמורות.

(21 במארט עד 19 באמריל) השבוע עשוים להגיע אליכם כספים ממי קור בלתי־צמוי. אתם מתקשים בימים אלה להתבטא באוזני תממונים עליכם, סיעה א לטיול. זה זמן טוב לדומנטיקה א בן־ווג בקשר לעניין ביתי, הצטרכו לל־ גיש זנוח. חימועו ממריכות ביתיות. זה עובדה שעלולה לגרום לכם היסכול. אך . תכניות הדשות שמעפו עכשיו עתידות חשבוע לשם קידום הקריירה שלכם. לווצלירו יפה.

(19) בפברואר עד 20 במארס)

(23 ביולי עד 22 באונוסט) וחוקו את הכטחון העצמי שלכם. בזירה תית ועסויים לפנוש מישתו חדש ומרחק. הקשורה לעבודה הקבל עדיפות על פני להפים הואה מפעילות שפורטיביה או

(ביוני עד 22 ביולי) שותפויות עסקיות עשויות לעבור השבוע

(21 במאי עד 20 ביוני) קשרים מאחורי חקלעים עשויים לקייע לכם בתחום חעסקים, לצד חקסם האישי חרב שאתם מקרינים. ביחסים עם חברים עלולים להתגלע מתחים בגלל ענייני כס־ פים. רווקים ונשואים כאחד ייחנו מרומני טיקה נעימה,

חשבוע מפחמנים פיכויים חדשים להצל חות כספיות ולקידום בקריירה. אך עלו־ ולבילויים. וצלו את עודף המרץ שיש לכם בל עכשיו החלטות שישפיעו על העתיד.

(23 באוקטובר עד 21 בנובמבר) הרבה דברים מעסיקים אתכם עכשיו.

ויות השבוע. רקנו נטיה לדאגת מופרות אתם מבריקים בימים אלה כזירה החבר זה זמן טוב לאירוח אנשים בבית. אחריות וייחכן שתחקשו להתרכז בעבודה. תוכלו

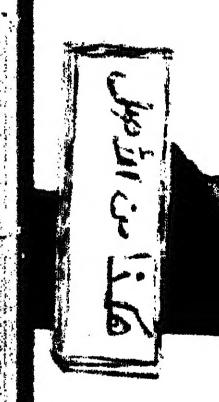
בשיחות עם יועץ עלולים להיווצר חילוקי . נסיעת. מנישה רצינית שתתקיים תשבוע מטיולים, שותפים יביאו לכם מזל. בשי דעות. זה זמן טוב לחשיבה רצינית ולפי - תגרור החלטות חשובות ביותר. נסן לא - שור האישי, צמית שיחה מעמיקה באר לחהווכה עם פישהו המשיא לכם עצה. בע עיניים.

(22 בנובמבר עד 21 בדצמבר)

חקקם האישי שלכם מחח לפניכם דלי שיו הנאת רבה יותר מאשר בילויים. אתם תות, אך ביתסי ידידות עלולת לתיווצר מחיחות בנלל ענייני כספים. כדאי לחב־ עשויים לקבל החלטה חשובה בענייני חיר חיטב את עמדחכם ולא להתפשר בנו־ כספים. בתחום הרומנטי כדאי לנקוט יוו' (22 בדצמבר עד 19 בינואר)

התפתחויות חשוכות בתחום הפימסי צמי (20 באפריל עד 20 במאי) . החברתית צפויה פעילות דבת, אך ייתכן - שבישחו קרוב מוסה להתחמק מהתחיי

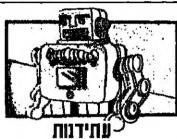
#132319 44

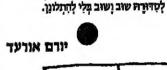
עריכה בח דורה בר עריכה נראפית חוה עילם

16 בדצמבר 1988 ח' במבח חשס"ם וליון 366

בְּיָמֵינוּ הְיִינוּ אוּלַי קוֹרְאִים לָה "מִּטְּה לֶעַצְלֶנִים". מִפֶּל מְקוֹם. זְמֵן לֹא רָב לְאָתַר שָהִיא תּוֹבִּיע, יתְּכָן שָאֵי שָׁם בִּתְחַלֵּת הַמַאָה הַבָּאָה, יַעֲשוּ בָּה שִמּוּש אַנְשִים רָבִּים, וְלָאוֹ דָּוְקָא עָצִלְנִים לְאַחַר שְנָקוּם מְמָנָה לֹא יִחְיָה עָלֵינוּ לְסַדְרָה וְזֹאת מִשׁוּם שָאוֹתָה מִשְה... תְּסָדָר אָת עַצְמָה מִיַּד לְאַתֵּר שְנְּעֲוֹכָהָ. כָּדָּ, בָּכֶל שְעַה מִשְּׁעוֹת הַיוֹם תַהְיָה הָפִּוּטָה שְלָנוּ מְסְדָרָת לְמוֹפַת בְּלִי שְנִּצְטְרָף לַעֲמֹל לְשִׁם כְּרַ.

פֵיצֵד יִרְזאִפְשַר הַ־פָּלָא" הַזָּהוּ וּכְכַן, בְּאָמָצָעוּת מָחְשַב מְשָׁכְלָל שָיָהוָה חַלָּק מִן הַמִּשָּׁה, זְרוֹעוֹת מַכְנִיּוֹת גְּמִישוֹת, דַּקּוֹת וְעֻדִינוֹת שָהַבֶּּגְאנָה בְּצִדִּי הַפִּשָּה, וּכִּגְּלַמְת טָלָויוִיָּה שָׁתִּהְיָה מְסֻקּמָת בַּתִּקְרָה, מַעַל הַבִּשִּׁה, וְשִּׁרְתַּפְּקַחֵ עִלֹ פְּעוּלֵת הַזְּרוֹעוֹת. מִיָּד

הקולאכה (גמורה,

הוא עולה לתקרה,

ומשם חוא יצחק:

הָעוֹלָם – רק מִשְּׂחָק

רותי אהרוני

הַפְּרָתִים שָבְּצִדִּי הַמִּשְה, הַמֻּפֶּדָרת עַתְה

אָחו אַיזָת כַּיף זָת יִהְיָח בְּשָׁלֹא נִצְטְרַךְ יוֹרַור

הודות לַמְּשָה הַנָּהְדְרָת הַאוֹ שְּבָּשוּט תִּדְאַנ

לְהַרֹּעַבָּתַ עִּם הָּהוֹרָים עַל סִדּוּר הַמְּטְה

בְּעַצְמָה לָסְרוּר שָל עַצְמָה. נוכַל לְבִלְגַן

אלָנה עָשְׂרִים פָּעַם בַּיּוֹם וְהִיא הִּדְאַג

ָסָעַבְּבִישׁ עוֹלֶה. יוֹרֶד,

על הקורים הוא מתנדנד.

וָע סְבִיב כְּסְחַרְחַרָה,

וָה רוּטִיו בְּתַחָרָה.

וְהַמֶּבְשִיר לְרְשׁוּם הַנְּעֲזוּעִים נְקְרָא סַיקטוֹנְרָף. הַפַּיקטוֹנְרָף מְנֵלֶה וְרוֹשְם (או פָצוּצִים עַזְים). מְקְּרֵיאֵת רְשׁוּם הַסִיסְמוֹנְרֶף אָבְּשֶׁר לִקְּבֵּע נַּם אָת עָצְמָת

הַשִּׁמִּישׁ וְהָרָשׁוּם בְּּסֻלֵּם רְיכְטֶר נַעֲשָּה

בְּמִקְבְּרִים. לְמְנֵיכָם תַּמּוּר הַבְּנִיעָה שְל רְעִידַת הָאַדְמָה לְמִי הַרְנְמת שֶל סְעַם

קיודת־אָדְקה קּלְה. אַין תּוּבְּעוֹת עַל – 3.5 פְנֵי הַשְּׁעַת. רַק סֵיסְמוּנְרף מְנֵלֶּח רְעִידְה

בלמידה? לא פעם אנו נתקלים בכיתה רגילה בתלמיד שהתנהגותו חרינה: הוא אינו

שקט ואינו מרוכז, הוא מתקשה בקריאה

מי מתקשה

כתיבתו משובשת, זכרונו קצר ותפקודו היומי לוקה בחסר. למסתכל מן הצד קשה להבין את התופעה, אכל באגודת ניצן יודעים להטביר את המצב ואף לעשות לשיפור תפקודו של ילד כזה. לָאַחַר שְנָקוּם, תַּשָּלְפְנָה הַוְּרוֹעוֹת הַמֵּכְניוֹת בישראל חיים כיום כמאה אלף ילדים בִּתוֹדְ בְּתָחִים עֻנֻלִּים שְבְּצִדִּי הַמְּשָּה. בעלי לקות-למידה, היינו ילדים שקשה הַנְּרוֹעוֹת הָּגַלְגַלְנָת אָת הָשְּׁמִיכְה אֶל קְצָה להם מאוד ללמוד בגלל פגם מוערי במוח. הָּמִּשֶּׁה וְזֹאת כְּדֵי שְמָּצְלָמָת הַשָּלְוִיזְיָה הם בשום אופן אינם מפגרים; הם רק הצופה ממעל תוכל לְמַקַּת על סְדּוּר הַסְּדִין זקוקים לעזרה כדי להתגבר על וְהַכֶּרִים. הַמַּצְלָטָה תַּעֲבִיר לְמַּחְשֵב שְבַּמְּשָה השיכושים והקשיים וכדי לרכוש את מֵידַע עַל מַצֶּבְם שָל אַלָּה. בְּזְכְרוֹנוֹ שָל המיומוויות הבסיסיות של חשיבה הַמַּרְשָׁב תִּהְיָה תִּכּוּנָה שָל מַצָּב הַפִּּטְה מסודרת, קריאה וכתיבה. הָרָצני – זְהַיָנוּ הַמִּשָּׁה הַמְסָדָּרָת. חְּטוּנֵת הפסיכולוגים והמדריכים של ניצן מַצַּב זוֹ הִּכָּלל בְּתוֹכָה אָת מָצָּב הַבְּרִים, הַפְּדִין וְהַשְּׁמִיכְה. לְפִי תְּמוֹנְה זוֹ וּלְפִי הַפַּידַע שְיִקבּל לְלֹא הַרָף מִבּּיִצְלַמֵּת

מדגישים, כי המורה בכתה או ההודים בבית צריכים להיות ערים לתופעות התרינות. וכאשר הו מתגלות. ולו גם בגיל הַשֶּלֶויוּזְיָה יַמְּעִיל הַמַּחְשָב אָת הַזְּרוּעות הַפַּבְנִיוֹת בַהָּתִאַם, עַד שַהַשַּדִין וְהַבּּרִיּוֹת צעיר מאוד, רצוי לפנות לאגודת ניצן. שם מאבתנים את הבעיה המיוחדת וקובעים יִהְיוּ מְקַדְּרִים לְמִי הְרָצוּי. בְּאוֹתוֹ אֹמָן את צורת הטיפול, אם זה בשיטות הוראה רְּנַקַדַּר בַּם הַשְּׁמִיכָה וְאָז, לְאָחַר שַישְׁבִּיעַ מיוחדות, אם כריפוי בעיסוק ובדיבור מַרְאָה הַמִּטָּה אָת "רְצוֹנוֹ" שָל הַמַּחְשַב הַמְשָׁכְלֶל תַּחְזּרְנָה הַנְּרוֹשׁת אָל תּוֹנְי

וכדומה. רוב חילדים מטופלים בבתי"הספר ע"י המורות שלהם, המקבלות הדרכה מתאימה. במקרים קשים יותר, כאשר הילדים זקוקים

תנה כץ

למסנרת קטנה, הם מגיעים למרכז ניצן

באבחון המוקדם. ככל שנקדים לאתר את

והקשיים בדיבור, בכתיבה ובקריאה, כן

ינדלו הסיכויים לתיקון הליקויים. אבל

לא די בכך. כדי להגיע למירב התוצאות

ללא קץ לילדים הללו, שבעצם יכולים

לרכוש את המיומנויות הכסיסיות, אבל

ולסובלנות, ואנו חייבים להם את המעט

באנודת ניצן מאמינים שניתן להתגבר על

לקות־למידה בעזרת כוח אדם מיומו.

לצורך הכשרת המאבחנים, המדריכים

והפסיכולוגים יש צורך במשאבים. על כן

יתקיים ביום ד' (21.12) מבצע התרםה

ארצי, שבמהלכו, כך מקווים, ייאספו

לסיום, כדאי שכולם יידעו שהרבה

אישים היו בעלי לקות־למידה, ולמרות

ואת הם הגיעו להישגים. לדוגמה נזכור

את אלברט איינשטיין, שעד גיל 3 לא

דיבר כלל, ובבית הספר התקשה בכל

- רֹב הָאַנְשִים וְזְשִים בְּרְעִידוֹת.

הַבַּנְיֶנִים רוֹעֲדִים. אֲנְשִׁים יְשָנִים מְתְעוֹרְרִים

5.4 – עַצִּים מָתְנוֹעַעִים. מְנוֹרוֹת הְּלּוּיוֹת

7.3 – הַפַּרְקַע נִקְדָּקָת. בָּוִנִים קּוֹרְסִים

8.1 – נֶב נַיפּׁנִית מְתְפוּלְטְיִם בְּּבְּוֹיְנֵי

קֶלָפִּים. יִשׁוּבִים שְלַמִים נְמְחֶקִים. נְשֶׁרִים,

בְּבִישִׁים, מְסָלות בַּרְוָל נָהַרְטִים. צִּנּוֹדוֹת מִיָם וְגֵו מִתְפּוֹצְצֵים. פוֹרְצִים שְטְפוֹנוֹת

ומְסְלוֹת בָּרְוֶל מִוְנַעַקְּמוֹת.

המקצועות. או אם איינשטיין הצליח - כל

כספים שיועדו למשא זה.

בקצב הרבה יוחר איטי ובמאמצים

בלתיונלאים. הם זקוקים להכנה

רוב הבעיות של הילדים בעלי

צריך להשקיע סבלנות, תשומת לב והבנו

הבעיות המוטוריות, הסרבול בתנועה

מפתח תשוב להצלחה בטיפול הוא

לטיפול אישי.

4.2 – רְעִידָת־אֲרָמָה דּוֹמָה לֶּרְעִידָה שָׁנּוֹרְמִים טַנְק אוֹ מַשָּׂאִית כְּבַדָּה בִּּחְנוּעָה הָרְעִידָה בֻּרְנָּשְׁת בְּקוֹבוּת עֻלְיוֹנוֹת שֶל בָּתִּים נְבוֹהִים לְלֹא נָוָק, לַמְרוֹת שְׁחֲבָּצִים נות מפוקובום.

ומה הולך

מַהוּ "סַלַם

בְּדַי לִקבּעַ אָת עָצְּנְתָה שֶל רְעִידָת־אַדֶּבְּח קוֹבְעִים הָבָּדְעָנִים אָת הַעַצְמָה עַל פַּי סָלָם־עָצְמָה שָקָבַע מַדְעָן בְּשַׁם רִיכְטָר, השיטה וקראת על שמו – סְלַם רְיכְטַר לַקִּיָם נִּם סְלַם מָרְקָאלִי הַמְּסְפֶּן בְּשִיטָה

נְעוֹת בַּמְטָטֶלָת. הְפָּצִים רוֹקְדִים עַל שֻׁלְחָן וְעֵל מִדְּמִים, חַלֶּק מַהָּם נוֹמַל אַן־צָה. מָחְקַר רְעִידוֹת הְאָדֶמָה נְקָרָא סַיסְמוּלוּנְיָה, בּוֹ-6.1 – קַירוֹת חַבְּנְיָנִים נְסְדְּקֵים. טִיחַ נוֹשְר. בְּנְיֵנִים רְעוּעִים מִחְמוֹטְיִטִים.

וַצַּװִנּעִים הַנְּנֶרְמִים פָּחוֹצָאָה מַרְעִירַת־אָדְמָה - פּבּדֹקד רְעַיִּדָת הָאָדְמָה מְחָמּוֹטְעִים בַּנִּעִים. צָּאַרוֹת כַיִּם, צְאַרוֹת גַּוֹ וְצְאַוֹרוֹת בּיּוֹב וְוֹוֹקִים וְמְתְפּוֹצְצִים.

וּשְׁרַפות. הַקַרְבָּן נָבוּר. רְעִידַרנ־הָאֲדְּמָה בְּאַנְמָנְיָה דּרְנָה בְּּמְסְפָּר נ בְּסָלֵם רִיכְטֶר. וְאָבֵן – הַתּוֹצָאוֹת שָׁם

חבר את הנקודות לפי

צחוק עולמי

בין משתחפי המדור מונרלים פרסים

מורה נבוכים

ווני מקפום: אבא, התברר לי שהמורה החדש לא יודע גיאונרפיה. אבא: איך אתה יודעו יוני: כי היום הוא קרא לי ללוח וביקש שאראה לו במפה איפה תל אביב...

וצומא יאללה, בוא, חמודי. אתה צריך לכבל זריקה. ילה (בחשש) זה כו...כואבז הונא: (מנסה להרמע) מארד כואב... ילו: או אולי לפני הזריקה תתן לי זריקת הרדמה שלא ארגיש ת'כאבז

תפוח לא בטוח

יוני משפוס כל כך התרשם מהסרט שלניה ושבעת הנמדים" שביקש מאמא לכת ולצפות בו שוב. לפני שנכנס לקולנוע אמר:

אם היא תאכל שוב את התפוח היא סשונעתו

פעם אחת רצה אבא מרקו ללמד את יוני נסצמוס על כוככים. יצאו בחושך, טיפסו על הנו ואמר אבא מרקו: "הנה, זהו שביל רחלב".

שביל החלב...

וביט יוני ימינה הביט שמאלה ושאל: "האיפה הפרה..."

מארח ומתבדה משה יהלום

המספרים מ – 1 עד 52 ומצא

מה מסתתר בין המספרים.

*38

乙

37

בין הפוחרים יונרל ספר מטפריית מעריב

הווכים בהגרלה מיום: 4.11.88

פתרונות נא לשלוח ל"סעריב לילדים" ת.ד 20044 וז"א.

תשבץ נאונראפי: וילי ברבי ביח אל ד.ב. מודח בנימין זכתה במתשב כיס

"לְפָּתָן צִמּוּקים הַקְשַנָּה" מאַת: יונה טפר. אַיּוּרִים: הַנָּה אָדְלְוּ הוצאת ומונה־בּיתוֹ. 160 עמודים.

קָטְנָה בַּין שִּיתִי בָּטָל הַבָּר שְבְּקָרְתַת הַיַּעַר. בָּמֶטָבֵת שָמות שְעָרְכוּ חָיּוּת הָיַעַר לְּכְבוֹרָה תַּפְשׁוּ לָה שַם בַּנְואִים, שֶיְּכָטָא יוֹתַר מְכָּל אָת אפִיָּה שָל הַיִּלְדוֹנְת הַאַּרְדֵּדָה. תַּשְּׁמֵנְמָנֶה וְהַמְּתוּקָה. הָצְעוּ הַרְבַה שַמות

מְתוּקִים וּטְעִימִים, כְּמוֹ רָמְרָפָת. קּצְּפָת. מַמְתַּקַת וּמַרְפָּרָת, אַך שום שִׁם לא קַלִע. עָד שְלְּפָתֵע פָּתְחָה הַתִּינוֹקֶת אָת בִּיהְ וְהוֹדִיעָה בְּמְבְּתִיעֵ: "שְמֵי לְבְּתָן. לְבְּתַן צמוקים, אָבָל אָפְשָר לְקָרֹא לִי בּכְל שַם אָתַר – בָּרְנָאי שָׂהַפִּלֶּה תִּהְיָה טְעִיבֶּה

וָהוּ נָם שְמוּ שְל סַפָּר חָדֶש הַפִּּוְנַיחַש בַּמַמְלָכָה רְתוֹקָה בִּוְמֵן אָחַר, כְּשְהַבֵּיוֹת שְלְטוּ בָּיִעָר וְהַחַיּוֹת הִיוּ מְדַבְּרוֹת בַּינֵיהְן. לְפָּתַן צִמּוּקִים הָיְתָה בָת בִּיוֹת פִּצְמוֹנֶת. חַבְרָתָן שְל כָּל חִיוּת הַיִּעָר, שְנָאָלְצָה לְעָוּב

לִדְקֹר בַּלוֹן

הולכים עם סכה קטנת.

מאיפה היה לי אויר וכח -

או במקום להתפלא

פָתַאם הָם דוקָרִים

ואַתור כַּן אוֹמַרִים:

דּוֹקָרִים תִ'בַּלוֹן בְּסִכָּה

וּכִשַהַם רואים שַיִש לי בָּלון מְלָא...

ובִמְקוֹם לְהִסְתַכָל בַבַלון וְלשְמוַ...

"בֵּין כָךְ הָיָה מִתפּוצִץ עוד דַּקה".

אֲנִי לא אוֹהָב כְּאַלָה שְׁהוֹלְכִים עִם סְכָּה.

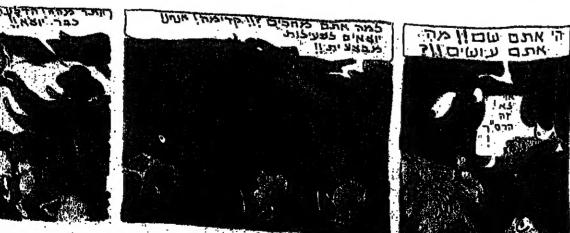
אָת בַיתָה וָלָעֲבֹר לְבִית־סַפָּר מָיָחָק שְל פַּעָם, לְּבָנִי הַרְבָּה שָׁנִים, נוֹלְדָה הִינוֹקְת פַיות וְקוֹסְמִים כָּכָל מָיָה מִתְבַּגַרֵת. יַלְדַת הַיַעָר מוּצָאת עַצְמָה בְעוּלָם זְר וּמְגָבָּר שָל יִלְדוֹנִי מְכַשְּׁפִים וְקוֹסְמֵים יְהִירִים, הַלּוּעֲנִים לָה עַל מַרְאָהָ הַבְּלְרִנִי מַלְכוּתִי,

ּ וְשְּׁמִים אוֹתָה לְלַעַג וּלְקָלוֹן בְּכְל אֲשָׁר תַלַּדְּ אַל דְּאָנָה, הַיא תַּרְאָה לְהָם בְּלִוְיִת יְדִידִיה מָהָיעָר, כִּי הַכּּח הָאָמִתי טְמוּן בּּטוּב הַלָּב. יונה טפר, סופרת ומשורות העוסקת שַׁנִים רַבּוֹת בְּּחָוּוּךְ, טוֹוָה כְּאוֹ סִפּור אַנָּדָה הַרְפַּתְקָנִי בְּלָשון עֲשִירָה הַמִּתְלַנָּה בְצִיּוּרְיהִ

הַצָּבְעוֹנִיִים שָל הַנָּה אֶדָלְן. שְׁפַּת הַסָּבָּר אַינָה קַלָּה, וְלִפְּעָמִים כְּדָאי לְהַעָוֵר בָּהוֹרִים בָדֵי לִקָרא אותו בָּמִלאוֹ. הַם דִוּקָא יִשְּׁמְחוּ, נַם לָהָם מַנִּיעַ סָפָר כְּוָה בִּשְעות הַבְּּנִאי.

עופר פטרסבורג

הרכתקאות מלכפון פרק פו כתב וצייר אורי פינק 🚁

47 Biaealo